

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ДРУГА СЕДНИЦА
ДРУГОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
Први дан рада
24. октобар 2017. године

(Седница је почела у 10.15 часова. Председава Маја Гојковић, председник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДНИК: Поштоване даме и господо народни посланици, отварам Другу седницу Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2017. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствује 91 народни посланик.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Молим да поновите пошто је на екрану код мене било 130 присутних, а сада има 112 присутних. Нешто није у реду, види се у сали колико има посланика. Молим, још једном поновите.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да су у сали присутна 132 народна посланика.

Да ли неко од председника или овлашћених представника посланичких група жели да затражи обавештење или објашњење у складу са чланом 287. Пословника?

Реч има народни посланик Марјана Мараш.

МАРЈАНА МАРАШ: Поштована председнице, даме и господо народни посланици, искористићу данас право да поставим посланичко питање министарки грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре.

Наиме, грађани и грађанке из Змајева, Равног Села, Бачког Доброг Поља али и Куцуре и Савиног Села, што значи свих насељених места у општини Врбас, који користе железнички превоз са станице у Змајеву жале

се на ниске пероне. Увођењем савремених возова чија је платформа висока, јер су они према стандардима ЕУ, отежан је улаз и излаз суграђанима, пре свега болеснима, деци и старима.

У децембру прошле године уведено је неколико гарнитура моторних возова који саобраћају на релацији од Сомбора до Новог Сада преко Врбаса, који поседује степенице, али и у том случају је путницима отежан улаз у возове. Возови који саобраћају на релацији од Суботице до Новог Сада преко Врбаса су савремени и модерни, али је проблем што су њихове платформе високе и суграђани тешко улазе, посебно са станице у Змајеву. Било је и случајева повређивања. Оно што моје суграђане у општини Врбас посебно иритира јесте то што материјал за подизање нивоа перона стоји на железничким станицама више година. Из тог разлога постављам питање министарки – када ће бити окончани радови?

Моје друго питање односи се такође на уређење железничких станица у Војводини, пре свега у општини Врбас. Не можете да се отмете утиску, уколико сте путовали возовима, да је на њима време стало; оне су прилично урушене, хигијенски услови су проблематични. Све више наших суграђана, пре свега због тога што су возови модерни, тачни и савремени, путује возовима. Из тог разлога, постављам питање министарки – да ли се у оквиру пројекта изградње брзе пруге Београд–Будимпешта планира и реновирање железничких станица на овој деоници, пре свега у Војводини?

Сложићете се са мном да су железничке станице, аеродроми и аутобуске станице места где путници намерници стичу први утисак о нашој прелепој земљи. Из тог разлога мислим да је неопходно да добијем одговор на ово питање и надам се да ће у оквиру пројекта изградње брзе пруге Београд–Будимпешта бити предвиђено и реновирање железничких станица на овој деоници. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Славиша Ристић.

Изволите.

СЛАВИША РИСТИЋ: Хвала, госпођо председавајућа.

Питања упућујем председнику Републике Александру Вучићу и Влади. Ево, у руци држим Устав Републике Србије и постављам питање Александру Вучићу и Влади – на основу којих уставних и законских овлашћења и надлежности су одобрили носиоцима правосудних функција на Косову и Метохији, дакле, судијама и тужиоцима, да се интегришу у тзв. правосудни систем тзв. републике Косова и да полаже заклетву пред ратним злочинцем Хашимом Тачијем?

Чланови 112. и 123. прецизно дефинишу уставна овлашћења како председника Републике тако и Владе. Ти чланови и читав Устав им то не

дозвољавају. Нико нема право, па ни Александар Вучић нити Влада, да крши Устав Републике Србије.

Можемо ли, госпођо председавајућа, можемо ли, господо народни посланици, да дозволимо овако драстично кршење Устава Републике Србије? Замислите какву ћемо бруку као држава и као народ да доживимо када носиоци правосудних функција, дакле, судије и тужиоци, на Косову и Метохији за неки дан, колико чујем – а то су људи који су положили заклетву у овом дому, у овом парламенту, пред председником Народне скупштине Републике Србије, где су се заклели на верност и оданост Уставу и законима ове земље – положе заклетву пред једним ратним злочинцем, за којим ова земља и управо ти правосудни органи још увек имају званичну потерницу, оптужницу за кривично дело убиства пет српских полицајаца!

Друго питање које желим да поставим односи се такође на Александра Вучића и на Марка Ђурића – о каквој победи резултатом 10:0 на сепаратистичким изборима на Косову и Метохији они говоре? Где је ту победио српски народ? Да ли је победа државе Србије и српског народа на Косову и Метохији што смо ускратили уставно право Србима на Косову и Метохији да бирају своје органе, локалне органе власти по Уставу и законима Републике Србије и што смо их натерали да учествују на сепаратистичким изборима, сепаратистичких власти из Приштине? Да ли је победа и да ли је разлог за славље и весеље то што је победила тзв. Српска листа, што су победили људи који су на власт довели ратне злочинце Хашима Тачија и Рамуша Харадинаја? Управо њиховим гласовима они су постали председник тзв. републике Косова и председник владе тзв. Косова. Да ли то треба заиста да славимо? Замислите ситуацију када би се Мадрид, шпанска влада и шпански народ радовали и славили победу неке „шпанске листе“ у Каталонији која би победила на сепаратистичким изборима у Каталонији!?

Само желим на крају да кажем да ова скупштина има обавезу, у складу са Уставом, да покрене поступак за разрешење како председника Републике тако и Владе Републике Србије због драстичног кршења Устава. То је наша обавеза као народних посланика, а и ваша обавеза, председнице Народне скупштине Републике Србије.

На крају ћу само рећи да ми је заиста жао што сам очигледно био у праву када сам приликом инаугурације председника Александра Вучића у овом Дому Народне скупштине заједно са групом посланика држао транспарент „Нећу издајника за председника“. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Олена Папуга.

Изволите.

ОЛЕНА ПАПУГА: Хвала, председнице.

Своје питање сам поставила – исто то питање данас постављам пошто одговор нисам добила – 30. јуна ове године, а односило се на обештећење АП Војводине, а тиче се НИС-а или „Нафтагаса“.

Сада постављам питање премијерки Ани Брнабић – да ли је и када Влада Србије размотрила и које мере је предузела поводом информације о потреби обештећења АП Војводине по основу улагања грађана Војводине у изградњу „Нафтагаса“ и других делова НИС-а на територији АП Војводине, са закључцима које је Скупштина АП Војводине упутила Влади Републике Србије 29. октобра 2014. године, један дан након што је информацију са закључцима усвојила Скупштина АП Војводине?

Скупштина АП Војводине је тог 29. октобра 2014. године дала захтев да се на АП Војводину и локалне самоуправе на територији Војводине бестеретно пренесе 55% акцијског капитала Републике Србије у НИС-у као обештећење за улагања грађана Војводине у изградњу „Нафтагаса“ и других делова НИС-а. Скоро три године, значи од 2014. године, Влада Републике Србије се не изјашњава о документу који је упутило највише представничко тело два милиона грађана АП Војводине. Питам премијерку Ану Брнабић – да ли ће на дневни ред Владе стићи тај проблем обештећења АП Војводине, а тиче се НИС-а?

Војвођански „Нафтагас“ је централизован и као НИС је уступљен будућности, са свим резервама нафте и свим што је поседовао тада, руској компанији, у замену за два неиспуњена обећања, а то је да ће Косово бити независно и да ћемо добити „Јужни ток“. Питам премијерку Ану Брнабић – да ли је нешто од тога Република Србија добила до дана данашњег?

Друго питање постављам министру Бранку Ружићу и питам га – да ли је на последњој седници Владе гласао за одобравање исплате сто милиона динара из буџетске резерве граду Београду? Ова исплата образложена је потребом Београда за извршењем обавеза услед смањеног обима прихода града. Невероватна је чињеница да се најбогатијој средини у Србији, а то је Београд, одобравају оволико велике исплате из буџетске резерве док већина локалних самоуправа једва финансијски преживљава. Министар Ружић би морао да зна да Београд у укупном дугу свих локалних самоуправа у Србији учествује са више од 78%. Такође, пошто је седиште министарства којим Ружић руководи у Београду, сигурно су му познати велики радови који се сада обављају на територији Београда, па питам да ли се у другим деловима Србије ради исто то што се ради у Београду.

Моја странка, Лига социјалдемократа Војводине, тражи да министар Ружић да одговор зашто су овако велике исплате из буџетске резерве потребне Београду, а не и другим селима или градовима у Републици Србији, Алибунару, Сенти, Книћу или Прибоју. Да ли су по Уставу сви грађани Републике Србије исти и да ли имају сви грађани Републике Србије иста права на буџетске резерве или на то имају право само грађани Београда?

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Радослав Милојичић.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Даме и господо народни посланици, уважени грађани, прво питање постављам Влади Републике Србије, председнику Републике и распеваном министру Ивици Дачићу: шта је спољна политика Републике Србије? Јер јуче смо чули изјаву господина Брајана Хојта Јиа да Србија неће моћи више да седи на две, три или четири столице, на колико седи већ последњих шест година. Јасна и недвосмислена политика Демократске странке већ 27 година је чланство у ЕУ и поштовање европских вредности. Зато молим да нам Влада одговори шта је спољна политика ове накарadne Владе Републике Србије.

Друго питање постављам Бранку Ружићу, министру за локалну самоуправу. У Закону о локалној самоуправи члан 85. јасно и недвосмислено каже под којим условима се распушта локална самоуправа. Први услов за то је неусвајање буџета и статута неке локалне самоуправе; други услов је да локални парламент не заседа 90 дана; трећи је ако не изабере председника општине и општинско веће у року од месец дана од конституисања. Није испоштован став 1. члана 85. у општини Смедеревска Паланка. Више од сто дана локални парламент, који већ две године предводи СНС и врши власт у Смедеревској Паланци, није заседао. Зашто Влада и министар Ружић нису расписали локалне изборе или увели привремене мере у Смедеревској Паланци?

Постављам питање такође министру Ружићу, пошто знамо да члан 86. јасно каже ко саставља привремени орган. Привремени орган именује Влада Републике Србије, на предлог министра за локалну самоуправу, поштујући паритет одборничких група у датом тренутку, у тренутку распуштања. У Смедеревској Паланци постоје три одборничке групе: одборничка група ДС која броји 14 одборника, одборничка група СПС која броји само пет одборника и одборничка група СНС, за коју више ни ви сами не знате колико одборника броји, имала је 27, па 22, тако да се јасно ставља паритет који треба да се одржи у привременом органу.

Следеће питање постављам Тужилаштву – када ће да да наводе и одговори на многобројне пријаве грађана Смедеревске Паланке? Не желим

да улазим у ситне детаље и омаловажавам овај дом као што су то радили представници СНС-а и премијер лично у дану када је формирао Владу, већ ћу прочитати само две ствари које су заиста скандалозне, које је Српска напредна странка урадила у Смедеревској Паланци, а то је да је Агенцији за консалтинг сваког месеца одлазило по 270.000 динара. Та агенција је из Младеновца – Радојка Јањанин, Младеновац; за годину дана 3.240.000 динара је отишло тој агенцији. Други рачун, пазите ово: у месари је плаћено девет рачуна по 50.000 динара, што је 450.000 динара. То је укупно четири милиона динара. Заиста не желим да читам даље, а има још доста тога, тако да постављам питање Тужилаштву. А када ће Тужилаштво да реагује на ове наводе, видећемо.

Следеће питање постављам министру омладине и спорта и вама, поштована председнице Парламента – како је могуће да посланик Српске напредне странке Остоја Мијаиловић може истовремено да буде изабран за председника Кошаркашког клуба „Партизан“? Да ли то онда није сукоб интереса, да ли СНС жели да погази све законе, као што то радите последњих неколико година?

Последње питање постављам Влади – зашто је поништена приватизација Буковичке бање? Зашто неспособна напредњачка власт у Аранђеловцу ништа није урадила последње три године? Зашто нису издали ни једну једину грађевинску дозволу? Да ли може да се врати заштита над целим парком јер то траже сви грађани Аранђеловца, који немају страх од бахате власти СНС у Аранђеловцу која руководи Аранђеловцем већ седам година?

ПРЕДСЕДНИК: Кома је питање постављено? Ви знате, уважени посланиче, пошто сте мени поставили питање, да Скупштина нема надлежност над питањем које сте мени поставили, него Агенција. Према томе, када се неко обрати Агенцији, она одговори да ли јесте или није у сукобу интереса.

То сам често радила и до сада никада нисам била у сукобу интереса. И то ће урадити и други посланици. Ви то знате. Ово је било чисто због јавности.

Реч има Милија Милетић.

Изволите.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Захваљујем.

Прво питање поставио бих „Путевима Србије“. Питање је – да ли ће се наставити са изградњом свих локалних, односно регионалних путева на југоистоку Србије? Свуда где се прође, у било ком делу Србије, ради се.

Конкретно, сада се завршава пут кроз општину Сврљиг. Пут је веома битан за све оне који дођу до Ниша, преко нишког аеродрома. Пут се

ради, дужина пута је 14 километара, и то „Путеви Србије“ раде стварно изванредно. Не само да се ради у општини одакле ја долазим, ради се и у другим општинама као што су Бела Паланка, Књажевац, Сокобања. У свим тим општинама се раде путеви, што значи да на тај начин „Путеви Србије“ стварно раде изванредно.

Могу да позовем све људе који гледају ову нашу седницу да, када дође викенд, дођу до Сврљига, да обиђу Стару планину. То је одмаралиште које је веома лепо, које има велику шансу, где је велики број квалитетних производа (сврљишки сир, белмуж, мед), па се баш због тога и овај део пута ради.

Ја сам се више пута захваљивао и сада ћу се захвалити „Путевима Србије“ и Министарству саобраћаја, председнику Вучићу, који се свим силама залаже да се много више ради на југоистоку Србије у односу на ранији период.

Иначе, што је за све нас битно, тај део пута је завршен (14 км) и много ће се брже доћи до Старе планине. Позивам све људе да обиђу југоисток Србије, да обиђу Стару планину, одмаралиште на Старој планини и да виде лепоте нашег краја. Са овог места, као народни посланик и представник народа, увек позивам све људе да виде лепоте које до сада нису видели, а то је на југоистоку Србије.

Поставио бих питање и „Коридорима“ и мом пријатељу Зорану Бабићу – да ли ће се наставити са изградњом, односно да ли ће се појачати интензитет радова, јер, као што видимо, ауто-пут према Софији, ауто-пут према Грчкој се ради пуним интензитетом? Уназад двадесет-тридесет година нешто је почињало да се ради, али није завршавано. Сада видимо како треба да се ради, на који начин треба да се ради. На овај начин, ја бих се још једном захвалио „Коридорима Србије“, директору Зорану, зато што се стварно ради на начин какав треба да буде.

Једно питање Министарству пољопривреде – да ли у оквиру обавеза које су сада дошле да се реализују има велики број пријава младих пољопривредних произвођача, оних до 40 година, који желе да се баве пољопривредом? Да ли су те пријаве реализоване, односно да ли су исплаћени ти захтеви? Врло је битно да се исплате баш због тога што знам да је одређен број захтева који су били потраживани од стране локалне самоуправе одакле ја долазим исплаћен. Мислим да је то добро, јер улагање у младе, улагање у пољопривреду је за нас велика шанса.

Још једно питање Министарству финансија и Министарству пољопривреде. Имамо закон који је донесен 1992. године, то је Закон о враћању утрина и пашњака селима на коришћење. Пошто знамо да имамо велике површине земље које нису стављене у функцију баш због тог закона,

питамам надлежно Министарство финансија – да ли ће се ући у поступак да се тај закон промени и омогући да се земљиште које се налази у сеоским месним заједницама стави у функцију, да ту може да се гради, да се ради, јер по том закону може да се ради само испаша стоке и изградња рибњака?

Још једно питање за Министарство пољопривреде – да ли ће се у оквиру наредног периода и буџета за 2018. годину наставити са инвестицијама у пољопривреди кроз програм упошљавања младих људи у сеоским месним заједницама, као што је то улагање ...

ПРЕДСЕДНИК: Време. Хвала.

Реч има народни посланик Мариника Тепић.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем, председнице.

Прво питање упућујем свим министрима у Влади Републике Србије, председници Владе Републике Србије, свим директорима служби, агенција, академија, органа Владе: желела бих да знам стање са радним местима на дан 1. јануар 2017. године, 1. јун 2017. године и на данашњи дан, 24. октобар 2017. године. У том смислу, тражим да ми сви министри, и они који су били без портфеља 1. јануара, 1. јуна, и новооснована министарства и нови министри, без портфеља и са портфељима, и председница Владе и сви које сам набројала доставе систематизације радних места у органима чије су старешине. Тражим, такође, да у оквиру тих систематизација јасно наведу која су попуњена радна места у оквиру систематизованих радних места а која су непопуњена, такође за сваки од ових датума које сам навела, дакле на дан 1. јануар, 1. јун и данашњи дан, 24. октобар 2017. године.

Такође их питамам и тражим да ми одговоре и напишу колико сви запослени у њиховим органима имају радног искуства, онако како то захтева правилник о систематизацији, дакле сваки запослени, у односу на попуњена места. Такође желим исте податке да добијем за функционере. То подразумева и старешине органа, односно министре, директоре свих канцеларија, агенција, академија, служби Владе, државне секретаре такође.

Следеће питање упућујем министру финансија, господину Вујовићу и тражим да ми достави писмени одговор на питање – колико је сагласности за запошљавање дао у 2016. години и у 2017. години, почев од 1. јануара 2017. године закључно са данашњим даном, 24. 10. 2017. године? И, да ми одговори за сваку сагласност на додатно односно ново запошљавање, како у министарствима тако и у службама, канцеларијама, агенцијама, академијама и свим органима Владе.

И, такође, сагласности које је дао на запошљавање у јавним предузећима и јавним комуналним предузећима, од јединице локалне самоуправе, дакле у свим општинама и градовима у Републици Србији, тако и у односу на аутономне покрајине Војводину и Косово и Метохију.

Дакле, желим од министра Вујовића да добијем податак за чије је запошљавање дао сагласност у 2016. и 2017. години, појединачно и понаособ. То су информације, свакако, од јавног значаја.

Морам да кажем да ме је на ово инспирисао током последње расправе министар Бранко Ружић у једном неспретном покушају да оправда наводе да ће из текуће буџетске резерве да се издвоје додатна средства за додатно запошљавање, што није у складу са Законом о буџетском систему, ја сам то покушавала да докажем. Инспирисао ме је да на ова врло важна питања добијемо одговоре директно од старешина свих органа и служби Владе.

У том смислу надовезујем се и тражим од министра Вујовића да ми додатно одговори на питање колико је до сада и за које сврхе, односно које директне буџетске кориснике, из текуће буџетске резерве опредељено додатних средстава за додатно запошљавање, а без ребаланса буџета. Све се односи на период 2017. године пошто је министар Ружић рекао да се то дешавало више пута.

Последње питање, које би могло да буде у форми апела, молбе, конструктивног предлога председници Народне скупштине, госпођи Гојковић: госпођо Гојковић, напосто бих вас замолила, да ли бисте били љубазни да у пристојно време завршимо данас са радом, како то у начелу Пословник налаже, у 18.00 сати, да то исто урадимо сутра, како бисмо у четвртак, последњег четвртка у месецу, стекли коначно услове да радимо и да се пред нама појаве министри и чланови Владе, председница Владе и да коначно имамо прилику да им поставимо питања, што нам Пословник омогућава?

ПРЕДСЕДНИК: Време.

Данашњи дан – о пристојности времена – зависи од предлагача за хитан поступак и допуну дневног реда. То не зависи од мене, има 101 тачка, данашњи рад зависи од посланика. Што се тиче сутрашњег дана, да, можемо да завршимо у то време.

У Пословнику је врло јасно дефинисано када је последњи четвртак када Влада обавезно долази овде, значи, у трајању седнице. Немогуће је завршити седницу пре овог четвртка, тако да свакако имамо постављање питања. Не видим ту дилему уопште, да је могуће у Пословнику другачије протумачити, осим ако би сви одустали од улагања амандмана на предлоге закона, у шта заиста сумњам. Према томе, врло је јасно шта ћемо радити у четвртак од 16 до 19 часова. Хвала.

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани грађани Србије, моја обавеза је да у име више од сто хиљада радника у Србији који имају неку врсту

неисплаћених потраживања на основу извршних пресуда по којима им се дугује за неисплаћене зарађене зараде, неисплаћене отпремнине или неповезан радни стаж овде поставим одређена питања председнику Владе Републике Србије и министрима привреде и финансија.

Прво и најважније питање гласи: када ће најмање сто хиљада радника у Србији са неизмиреним обавезама друштвених предузећа по извршним пресудама за потраживања из радног односа добити оно што им се дугује имајући у виду да су представници актуелне власти у више наврата за ових шест година власти Српске напредне странке обећавали да ће ова потраживања бити испуњена?

Друго питање гласи: колико радника је до сада умрло не дочекавши исплату зарађених примања у фирмама које су пропале у пљачкашким приватизацијама, а за које до данас нико није одговарао иако је Српска напредна странка обећала борбу против криминала и корупције?

Треће питање: да ли надлежна министарства, финансија и привреде, имају коначан предлог прописа за решавање овог питања и да ли постоји план исплате у наступајућем периоду?

Четврто питање: где су завршила средства од 17 милијарди динара (обратите пажњу, 17 милијарди динара!) која су у буџету за 2014. годину била предвиђена за исплате заосталих потраживања радника, а никада им нису исплаћена?

Пето питање: да ли део ових потраживања може да се регулише тако што би били отписани дугови које ови радници имају према комуналним предузећима, њихова дуговања за струју, грејање или нешто друго? Дакле, ако држава није у могућности да им исплати зараде, да ли може барем да им отпише дугове јер су бројне породице пале у презадуженост и постале социјални случајеви у међувремену од када су људи остали без посла у пљачкашким приватизацијама?

Шесто питање: да ли овим вајним страним инвеститорима који добијају наше паре из буџета да би отворили нова радна места у Србији можемо да наложимо да макар 10% новозапослених о нашем трошку у њиховим страним фирмама буду људи старији од 50 година који су остали без посла и не могу више да нађу посао?

На крају, ко ће ако не Влада Републике Србије да брине о свему овоме и да заштити раднике у Србији.

Као прилог свему овоме што тврдим и постављам питања Влади Републике Србије навешћу само неколико докумената који поткрепљују оно што говорим, а то је да су у последњих шест година власти Српске напредне странке, водећи функционери ове странке, најмање пет пута обећавали да ће решити ова питања. Тако је 10. децембра 2012. године

Ивица Којић, садашњи шеф Кабинета председника државе Александра Вучића обећао решавање овог питања на састанку са синдикатима.

Ево другог доказа како је садашњи председник Владе Војводине Игор Мировић у своје време, као министар привреде, такође обећао да ће се исплатити потраживања радника.

Онда имамо један изузетно важан и драгоцен документ који говори о Закону о буџету из 2014. године, где је предвиђено да ће у висини коју сам вам помињао, 17 милијарди, бити исплаћена ова потраживања, која никада нису исплаћена.

Даље, имамо један веома важан доказ, који потписује државни секретар Министарства привреде Драган Стевановић, да су законски прописи који треба да реше проблем радника који имају потраживања повучени из процедуре, тј. да сте одустали од исплате ових потраживања радника. Ево како ваше министарство потврђује да је одустало од свега овога.

Оно што је веома важно, ја пред вама овде показујем уредбу Владе још из 2012. године – да се попишу сви радници који су оштећени у плачкашким приватизацијама и да Влада хитно реши начин исплате њихових потраживања. Ми, ево, већ пуних шест година имамо владе Српске напредне странке и Социјалистичке партије Србије и у више наврата једно велико, да тако кажем, варање грађана Србије који су опљачкани у плачкашким приватизацијама да ће њихова примања икада бити исплаћена. Последњи пут је Александар Вучић бившим радницима више пропалих предузећа из Ниша обећао да ће неизмирене зараде бити исплаћене до краја 2016. године. Ово је крај 2017. године и грађани Србије треба да чују и да знају – све што им икада каже Српска напредна странка, то је најобичнија лаж.

ПРЕДСЕДНИК: Ко ме сте поставили питање број два?

(Бошко Обрадовић: Влади Републике Србије и Министарству финансија.)

Нису надлежни за то питање, зато питам. Мора да се испуни форма из члана 287. Пословника.

(Бошко Обрадовић: Дајте онда министру државне управе.)

Немогуће је да упутим такво питање.

(Бошко Обрадовић: Ко је онда надлежан?)

Изволите, реч има Немања Шаровић.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Даме и господо, ја ћу поставити питање Александру Вучићу, председнику Владе и председнику Републике Србије. Моје питање је: да ли је коначно схватио да се не може седети на две столице?

Видим да јуче и данас у вечерњим сатима многи из Владе нервозно реагују и кажу како је, наводно, амерички дипломата Брајан Хојт Ји напао Србију. Напао је Србију тако што је рекао да нико не може бити „балансеро“ и седети на две столице, па изигравати пријатељске односе и са Руском Федерацијом с једне стране и Европском унијом и САД с друге стране. То је управо оно што Српска радикална странка говори годинама и Александру Вучићу и онима пре њега који су такође мислили да могу на два колосека, да могу да изигравају Јосипа Броза Тита. Било је таквих идеја и у Демократској странци Србије, као, можемо ми са свима, ми ћемо бити исток западу а запад истоку. Е, то, међутим, не може. Брајан Хојт Ји је само јасно и гласно рекао оно што и сви други амерички званичници јасно говоре на сусретима са државним врхом Републике Србије већ годинама. Међутим, сад је, ваљда, он на нивоу на коме се може напасти.

Зар мислите да је Мајкл Пенс рекао нешто другачије, да је ово нешто што је самостална мисао Брајана Хојта Јиа? Он је ваљда неки важан „шраф“ у америчкој администрацији, па је сада измислио топлу воду, односно поставио Србији неки услов који други иначе не постављају? Наравно да то није тако. И то јесте суштинско питање у Србији – да ли ћемо коначно отворити очи? Вама Америка поручује да услов за улазак у ЕУ није само одрицање од Косова и Метохије, да то није само Споразум о стабилизацији и придруживању, ви морате имати јединствену политику са Европском унијом. А, како он каже, одлични примери су Хрватска, која је ЕУ ставила изнад свега и Црна Гора, која је то такође показала кроз улазак у НАТО. Другим речима, то су услови који се очекују од Србије. Немојте мислити да ће Србија моћи да прође без испуњења тих услова, јер ЕУ очекује да земље кандидати воде јединствену спољну и одбрамбену политику. То је нешто што је потпуно очигледно и јасно.

Да ли ће неко коначно реаговати на то уплитање и то што они тврде да Србија... Отворено се мешају у наше унутрашње послове и кажу да њима није јасно зашто је потребно да Србија руским представницима у Нишу да дипломатски статус. А што би то њима морало да буде јасно?

Ево, каже Вулин – укидају нам право да ми одлучујемо. Па, одакле мислите да имате право да одлучујете? Да су Американци своју спољну политику водили тако што су пуштали да свако о нечему одлучује, поготово државе које сматрају безначајним и банаана-државама, зар мислите да би данас били ту где јесу? Не, њихова се спољна политика управо темељи на томе да они одлучују а да други спроводе. То је оно што се очекује од Александра Вучића.

Мене чуди да он, макар и у јеку ове расправе о споменику који се диже Зорану Ђинђићу, није схватио како пролазе они који мисле да могу да

седе на две столице, који мисле или помисле у тренутку да могу нешто да одлучују, јер тешко ономе за кога Американци помисле и процене да им је вреднији мртав него жив.

Дакле, СРС још једном пита председника Владе и Републике Србије Александра Вучића да ли је коначно схватио да се не може водити политика седења на две столице, већ да се коначно мора одредити да ли ће се Србија окренути Русији или ће се одрећи националних интереса и окренути Европској унији.

ПРЕДСЕДНИК: Време, захваљујем.

Питање ћу упутити и председници Владе Републике Србије. Лапус лингве, погрешили сте, али сам разумела да треба и председници Владе.

Захваљујем. Разумем, пратим седницу.

Да ли се још неко пријављује или идемо даље?

Реч има народни посланик Александар Марковић.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Даме и господо народни посланици, пре неколико дана је објављена вест да је ухапшено више одговорних лица Јавног предузећа „Пословни простор Врачар“ због сумње да су оштетили ово предузеће за више стотина милиона динара. Ову вест су пренели многи медији, како штампани тако и електронски. Испред себе имам много чланака различитих медијских портала, „Блиц“, „Мондо“, „Телеграф“, да не набрајам сада. У сваком случају, готово сви медији су пренели ту вест и она је изазвала велику пажњу како јавности тако и грађана. Трагом вести, испоставило се да је МУП, тј. београдска полиција поднела кривичну пријаву против пет бивших директора и високих руководилаца овог предузећа, дакле, предузећа за управљање пословним простором Врачара, иначе високих функционера Демократске странке. Сећате се, ми смо у неколико наврата овде износили и у јавност и испред скупштинске говорнице све те информације.

Зашто је ово важно? Важно је зато што су припадници те странке годинама уништавали ову београдску општину и пустошили буџет Градске општине Врачар, али су опустошили и сва јавна предузећа и установе чији је оснивач СО Врачар. Резултат те власти су катастрофални дугови, губици, минуси и све остало.

Моја питања су упућена МУП-у. Она конкретно гласе: која је квалификација кривичних дела у овом случају у питању? Друго, оно што је битније, да ли ће истрагом бити обухваћени и политички чиниоци бивше општинске власти на Врачару оличени, како сам рекао, у Демократској странци?

Зашто је важно да истрагом буду обухваћени и остали бивши функционери општине Врачар? Да би се утврдило да ли су поменути директори то радили самостално, на своју руку, да би прибавили материјалну корист, или су то можда радили по нечијем налогу, по налогу нпр. општинских функционера, високих функционера Демократске странке, који су сви редом били блиски са тајкуном Драганом Ђиласом.

Оно што је добро, оно што је позитивно, то је што ова афера, сада је већ очигледно, добија свој епилог. То даје наду да ће и остале афере „жутог предузећа“ добити своје епилоге, мислим на судске епилоге. И све остале Ђиласове афере, а има их небројано много.

Подсетимо се само афере која још није добила епилог, афере око подземних контејнера, када је „Градска чистоћа“ оштећена за више од сто милиона динара. Постављање 1.800 контејнера коштало је око шест милиона евра. То је била набавка, али после је уградња коштала још око пет милиона евра. А пропали су брзо па је садашња градска власт морала да уложи још милион евра да ревитализује стање. Дакле, поступак јавне набавке, испоруке и уградње подземних контејнера донет је без одлуке Управног одбора ЈКП „Градска чистоћа“. Полиција је утврдила у истражном поступку да је држава у овом случају укупно оштећена за 169.299.000 динара.

Да се подсетимо осталих афера, афере „Булевар“. Ни она није добила коначни епилог иако су неки ухапшени, као нпр. онај Бјелић, сећате се, најближи сарадник тајкуна Драгана Ђиласа. Кривично ванпретресно веће је 12. септембра донело решење којим је потврдило оптужницу Тужилаштва за организовани криминал. Бјелић и остали ухапшени су у априлу 2014. године због сумње да су у поменутим злоупотребама оштетили буџет Града Београда за износ од 642.000.000 динара!

Поменули смо пре неколико дана и аферу око вртића и Алтине, када Алтина напрасно постаје центар Београда, скупља него Теразије, када град због штетног уговора мора да исплаћује 29.000 евра месечно за закуп на Алтини. Да упоредимо само: на Вождовцу је тај износ 1.200 евра, у Младеновцу 1.700 евра, на Старом граду 4.000 евра, а на Алтини 23.000 евра!

И, још једно, тај исти Драган Ђилас има морала да излази у јавност, каже – први интервју Драгана Ђиласа за „Недељник“, каже: „Морамо да зауставимо пропадање Београда“. Како га није срамота?! Само он нек не спасава Београд, само он нека не зауставља даље пропадање Београда!

ПРЕДСЕДНИК: Време.

Обавештавам вас да је данас спречен да присуствује седници посланик Александар Чотрић. Он је једини обавестио Скупштину.

Сагласно члану 86. став 2. Пословника, обавештавам вас да је ова седница сазвана у року краћем од рока утврђеног у члану 86. став 1. Пословника због потребе да размотримо предлоге аката из предложеног дневног реда.

Прелазимо на усвајање записника са претходних седница, у складу са чланом 88. став 5. Пословника.

Прелазимо на одлучивање.

Стављам на гласање записник Десете посебне седнице Народне скупштине Републике Србије у Једанаестом сазиву, одржане 17. јула 2017. године.

Закључујем гласање и саопштавам: за 128, против нико, уздржан један, није гласао 41 посланик.

Констатујем да је Народна скупштина усвојила записник Десете посебне седнице Народне скупштине Републике Србије у Једанаестом сазиву.

Стављам на гласање записник седнице Трећег ванредног заседања Народне скупштине Републике Србије у Једанаестом сазиву, одржане 19. и 20. јула 2017. године.

Закључујем гласање и саопштавам: за 131, против нико, уздржан један, није гласало 36 посланика.

Констатујем да је Народна скупштина усвојила записник седнице Трећег ванредног заседања Народне скупштине Републике Србије у Једанаестом сазиву.

Стављам на гласање записник Једанаесте посебне седнице Народне скупштине Републике Србије у Једанаестом сазиву, одржане 20. јула 2017. године.

Закључујем гласање: за 133, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да је Народна скупштина усвојила Записник Једанаесте посебне седнице Народне скупштине Републике Србије у Једанаестом сазиву.

Стављам на гласање записник седнице Четвртог ванредног заседања Народне скупштине Републике Србије у Једанаестом сазиву, одржане 24, 25. и 28. августа 2017. године.

Закључујем гласање: за 133, против нико, уздржан један.

Констатујем да је Народна скупштина усвојила записник седнице Четвртог ванредног заседања Народне скупштине Републике Србије у Једанаестом сазиву.

Стављам на гласање записник Дванаесте посебне седнице Народне скупштине Републике Србије у Једанаестом сазиву, одржане 2. октобра 2017. године.

Закључујем гласање: за 133, против нико, уздржан један.

Констатујем да је Народна скупштина усвојила записник Дванаесте посебне седнице Народне скупштине Републике Србије у Једанаестом сазиву.

У сазиву ове седнице који вам је достављен садржан је предлог дневног реда седнице. Пре утврђивања дневног реда размотрићемо акте по хитном поступку.

Влада је предложила да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог закона о спречавању прања новца и финансирању тероризма.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за нико, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Влада је предложила да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог закона о дуалном образовању.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за 134, против 14, уздржаних нема.

Констатујем да је Народна скупштина прихватила овај предлог.

Влада је предложила да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог закона о изменама и допунама Закона о предшколском васпитању и образовању.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за 131, против четири, уздржаних нема.

Констатујем да је Народна скупштина прихватила овај предлог.

Влада је предложила да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог закона о изменама и допунама Закона о основном образовању и васпитању.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за 133, против седам, уздржаних нема.

Констатујем да је Народна скупштина прихватила овај предлог.

Влада је предложила да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог закона о изменама и допунама Закона о средњем образовању и васпитању.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за 134, против три, уздржаних нема.

Констатујем да је Народна скупштина прихватила овај предлог.

Влада је предложила да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог закона о потврђивању Конвенције о нуклеарној сигурности.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за 135, против два, уздржаних нема.

Констатујем да је Народна скупштина прихватила овај предлог.

Влада је предложила да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог закона о потврђивању Заједничке конвенције о сигурности управљања истрошеним горивом и о сигурности управљања радиоактивним отпадом.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за 132, против два, уздржаних нема.

Констатујем да је Народна скупштина прихватила овај предлог.

Председник Народне скупштине предложила је да се на дневни ред по хитном поступку стави Предлог одлуке о изменама Одлуке о утврђивању састава Парламентарног одбора за стабилизацију и придруживање.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за 132, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да је Народна скупштина прихватила овај предлог.

Председник Народне скупштине предложила је да се на дневни ред по хитном поступку стави Предлог одлуке о изменама Одлуке о утврђивању састава Парламентарног одбора за стабилизацију и придруживање, од 18. октобра 2017. године.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за 134, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да је Народна скупштина прихватила овај предлог.

Посланичка група СНС предложила је да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за 135, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да је Народна скупштина прихватила овај предлог.

Посланичка група СПС предложила је да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за 133, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да је Народна скупштина прихватила овај предлог.

Влада је предложила да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог закона о допунама Закона о здравственој документацији и евиденцијама у области здравства.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за један, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Влада је предложила да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог закона о медицинским средствима.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за нико, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Влада је предложила да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог закона о изменама Закона о јавном реду и миру.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за нико, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланици Марко Ђуришић, Горан Богдановић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић предложили су да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог закона о изменама и допунама Закона о локалним изборима.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за 10, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Дејан Николић предложио је да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог закона о допуни Закона о основама система образовања и васпитања.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за осам, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Душан Милисављевић предложио је да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог закона о изменама и допунама Закона о основама система образовања и васпитања.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за 10, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народна посланица Александра Јерков предложила је да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог закона о изменама и допунама Закона о високом образовању.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за 16, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Горан Ћирић предложио је да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог одлуке о изменама Одлуке о разрешењу и именовању чланова и заменика чланова Републичке изборне комисије.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за 13, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланици Посланичке групе Двери предложили су да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог декларације о заштити српског језика.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за осам, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланици Посланичке групе Двери предложили су да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог декларације о заштити ћирилице и очувању књижевног и културног блага српског језика насталог на латиници.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за 11, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланици Посланичке групе Двери предложили су да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог декларације о изражавању почести грађанима Србија несрпске националности погинулим за отаџбину.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за девет, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Поштовани народни посланици, сагласно члану 27. и члану 87. ст. 2. и 3. Пословника, обавештавам вас да ће Народна скупштина данас радити и после 18 часова због потребе да Народна скупштина што пре донесе законе из дневног реда ове седнице.

Народни посланик Миладин Шеварлић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог декларације о генетички модификованим организмима (ГМО) и производима од ГМО, који је поднео Народној скупштини 5. маја ове године.

Да ли желите реч? (Да.)

Изволите.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Захваљујем.

Поштована председнице, народни посланици, цењени грађани Републике Србије, прошле седмице сам предложио кровну декларацију о генетички модификованим организмима и производима од генетички модификованих организама и нисам добио већинску подршку за њено усвајање. Овог пута користим прилику да вас поново подсетим на неке чињенице у вези с предметом декларације.

Декларација о генетички модификованим организмима је текст који сам ја написао као први, а затим и други текст који су написали Зелени Србије, у Србији је усвојена у 136 општина и градова или преко четири петине локалних самоуправа на територији Републике Србије, не узимајући у обзир територију Косова и Метохије где та декларација није спровођена. На територији 136 општина и градова који су усвојили текст Декларације живе 224 посланика у актуелном сазиву Скупштине. Ако смо ми посланици који црпимо демографски кредибилитет од општина и градова на чијој територији живимо и чије грађане треба да представљамо овде, а не само да се понашамо онако како нам партијски лидери, позициони или опозициони, говоре, онда би требало да се савесно и одговорно односимо према ономе што су предложили и усвојили одборници у толиком броју локалних самоуправа.

Предложио сам исти текст који је усвајан у општинама и градовима. Једина разлика у односу на тај текст јесте, дозволите да прочитам, члан 3. предложене кровне декларације. Он гласи: „Народна скупштина Републике Србије се обавезује да ће у случају да Влада Републике Србије достави предлог за измену и допуну Закона о ГМО из 2009. године или предлог новог закона о ГМО, у циљу дозволе увоза гајења, прераде и промета ГМО и производа од ГМО на територији Републике Србије, претходно да донесе одлуку и спроведе референдум са питањем – да ли сте за или против увоза, гајења, прераде и промета ГМО и производа од ГМО на територији Републике Србије.“

Добио сам мишљење председнице Владе, које је негативно, и у коме је образлагала све тачке предложене кровне декларације. Једино није образлагала ову тачку 3. у којој се тражи неприкосновено право грађана да се на референдуму изјасне о томе шта ће користити ради своје прехранбене безбедности, не само због њих, него и због њихове деце и будућих наследника.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, време.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за 11, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланици Посланичке групе Двери предложили су да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог резолуције о геноциду Независне државе Хрватске над Србима, Јеврејима и Ромима током Другог светског рата.

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала.

Поштоване колеге народни посланици, не знам који пут по реду се у покушају да уђе на дневни ред, после 70 година, у Народној скупштини Републике Србије налази резолуција о геноциду Независне државе Хрватске над Србима, Јеврејима и Ромима током Другог светског рата.

Молим вас, ако је нешто спорно у томе што Посланичка група Двери предлаже ову резолуцију, да се договоримо да ми повучемо предлог, да ви из владајућих странака предложите овакву једну резолуцију, а ми да вас подржимо и да коначно овај најважнији државни дом донесе резолуцију о геноциду који се десио у НДХ. Немојте одбијати овако значајну резолуцију само зато што је дошла из редова опозиције, а ви се из редова власти нисте сетили да је предложите.

Да не бих даље образлагао, ја ћу само прочитати текст, а ви као народни посланици са својом савешћу... И да грађани Србије у целини имају прилике да чују шта овде може бити спорно да не донесемо једну овакву резолуцију у Народној скупштини Републике Србије.

„Народна скупштина Републике Србије доноси резолуцију о геноциду Независне државе Хрватске над Србима, Јеврејима и Ромима током Другог светског рата:

1. Да су злочини усташа над Србима, Јеврејима и Ромима током Другог светског рата у Независној држави Хрватској смишљен и планиран геноцид, онакав какав је дефинисан Конвенцијом о спречавању и кажњавању геноцида, усвојеном од стране Генералне скупштине УН 9. децембра 1948. године;

2. Да је приликом спровођења овог геноцида само у јасеновачком систему хрватских концентрационих логора за истребљење Срба, Јевреја и Рома и неистомишљеника мучено, пљачкано, силовано и потом убијано од стране Независне државе Хрватске: 700.000 Срба, 23.000 Јевреја и 80.000 Рома, једино због тога што су припадали другом народу, вери или раси;

3. Да је Независна држава Хрватска била једина земља током Другог светског рата у којој су постојали концентрациони логори за истребљење деце у Старој Градишци, Јасеновцу, Уштици, Јабланцу, Јастребарском, Ријечи код Јастребарског, Горњој Ријечи код Крижеваца и Лобограду и да је у њима према још недовршеним истраживањима страдало 42.791 српско дете, 5.737 ромске и 3.710 јеврејске деце;

4. Да је злочин геноцида у Независној држави Хрватској по својим размерама раван Холокаусту који је нацистичка Немачка извршила над Јеврејима;

5. Да је током спровођења овог геноцида велики број Срба био принуђен да, зарад биолошког опстанка, промени свој национални и

духовно-историјски идентитет и да се одрекне своје православне вере и под присилом и смртном претњом прихвати римокатолицизам.“

Да ли овде, поштоване колеге, има било шта спорно?

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, време.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за 15, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланици Посланичке групе Двери предложили су да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани грађани Србије, пре свега поштовани наши најстарији суграђани који сте опљачкани од стране Српске напредне странке и Социјалистичке партије Србије смањењем пензија у последње три године, ево, постоји у Народној скупштини Републике Србије и опозиција и постоји предлог да се вама на неки начин врати све оно што су вам актуелни властодршци опљачкали у претходном периоду.

У другом предлогу закона, који ће следећи бити овде као предлог за утврђивање дневног реда, говорићу о томе како може да вам се врати оно што је опљачкано у претходне три године. Овде желим да кажем нешто друго, кроз овај предложени закон који смо дали, а то је да се власт о наше најстарије суграђане, пензионере, огрешила двоструко. Први начин је тако што сте смањили пензије, и то не за 10%, него најчешће и до 25%, колико сте смањили пензије пензионерима у Србији. И, урадили сте још једну веома спорну и проблематичну ствар. Наиме, у члану 80. старог закона избрисали сте одредбу која јасно каже да се висина пензије на годишњем нивоу мора усклађивати са висином трошкова живота, односно растом цена и инфлацијом у држави Србији. Дакле, не само да сте опљачкали пензионере, ви сте их двоструко опорезовали и опљачкали онемогућавајући већ пуне три године да се висина њихових пензија усклађује са трошковима живота и инфлацијом.

Желео бих да кажем једну, за нас веома важну, ствар – да је овај предлог закона доказ онога о чему су Двери говориле и пре избора, споразума о социјалном партнерству са Удружењем синдиката пензионера Србије и Удружењем пензионисаних војних лица Србије, са којима смо заједно предложили овај закон како би се у Народној скупштини Републике Србије чуо глас пензионера и како би они на неки начин били заштићени од плачке актуелне власти СНС-а и СПС-а.

Дакле, није довољно, господо властодршци, да само повећате пензије онима које сте опљачкали у међувремену, неопходно је да им вратите оно што је опљачкано у претходне три године и да вратите ову

одредбу закона која вас обавезује да усклађујете висину пензије на годишњем нивоу са растом и висином трошкова живота, односно инфлацијом у држави Србији.

Мислим да нема ниједног бирача Српске напредне странке и Социјалистичке партије Србије који не би подржао овај мој предлог. Сигуран сам да је ово један потпуно разуман предлог у интересу наших најстаријих суграђана, а ви сада имате реч да то одбијете или подржите.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за 10, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланици Посланичке групе Двери предложили су да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о престанку важења Закона о привременом уређивању начина исплате пензија.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани грађани Србије, мени је изузетна част и задовољство што сте сада имали прилику да видите како владајућа већина у Скупштини Србије одбија обавезу да вам врати оно што вам је опљачкала када вам је смањила пензије и када је одбила да усклађује пензије са трошковима живота. Веома је важно да се види да поред лажне бриге о пензионерима, у чему предњачи ПУПС као лажна пензионерска странка, читава владајућа већина заправо не жели да подржи један овакав конкретан предлог како да се помогну пензионери. О томе се ради и у овом предлогу закона, о коначном престанку важења привременог уређивања начина исплате пензија.

Постављам веома једноставно питање – какво је то привремено уређивање начина исплате пензија које траје већ пуне три године? Управо ових дана навршавају се пуне три године како пљачкате пензионере у Србији. Зато пензионери у четвртак, 26. октобра, у 11.00 часова, на Тргу Николе Пашића у Београду праве протест против ваше власти, који ја апсолутно подржавам и на који ћу се, наравно, одазвати, као што сам то до сада чинио, јер сматрам да су пензионери опљачкани са ваше стране.

Дакле, када ће престати да важи Закон о привременом начину исплате пензија? Када ћете зауставити ову пљачку пензионера, када ћете им вратити оно што је опљачкано?

У овом законском предлогу ми предлажемо не само престанак важења овог пљачкашког и лоповског закона који отима пензионерима пензије него и начин како да у наредним годинама за онолико година колико је трајала пљачка траје враћање онога што је опљачкано пензионерима. Навели смо и конкретне начине како доћи до финансија којима се може обезбедити онај део средстава у буџету којим ће се

пензионерима у наредним годинама вратити оно што је опљачкано у претходне три године.

С тим у вези, моја је обавеза да напоменем да сам добио велики број позива пензионера из Србије који су увређени и понижени овом најавом повећања пензија од 1. јануара 2018. године зато што не траже да им ико ишта повећава, него да им се врати оно што им је узето пре три године и оно што им је опљачкано за ове три године. Јер, пензионер који је имао, примера ради, пензију 35.000–40.000 динара сада ће изаћи, са вашим повећањима, на пензију која је и даље мања од пензије коју је имао пре него што сте почели да отимате пензије у Србији. А да не говорим о оних више стотина или хиљада евра које им дугујете, а које сте им опљачкали за ове три године.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за 13, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланици Посланичке групе Двери предложили су да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора Народне скупштине Републике Србије ради утврђивања чињеница и околности везаних за дешавања током изборног процеса 2017. године, од дана расписивања председничких избора до дана објављивања привремених резултата избора на обрађених 99,9 % бирачких места.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала.

Грађани Србије су у више наврата од стране владајућег режима могли да чују да су избори у Србији регуларни, фер и поштени. Ако је, господо из власти, то тако, не видим зашто већ годину дана одбијате стављање на дневни ред анкетних одбора који се тичу утврђивања истине о томе да ли су избори били фер и поштени. Да немате шта да кријете, ви бисте ставили ово на дневни ред, формирали бисте скупштински анкетни одбор, доказали бисте да није било изборне крађе.

Мислим да је сваком грађанину Србије јасно да ви сада, када одбијете формирање овог скупштинског анкетног одбора, признајете да сте кради на изборима. Дакле ви признајете да сте кради на изборима и мени је драго да грађани Србије могу то сада да виде и чују, јер нема другог образложења зашто бисте одбили формирање једног оваквог анкетног одбора.

Сада, врло је занимљиво шта смо ми све овде поставили као теме којима треба да се бави тај анкетни одбор, примера ради: слобода медија и равноправни третман свих изборних учесника у медијима. У Србији више нема политичких емисија, у Србији више нема сучељавања власти и опозиције. Практично, на већини великих београдских телевизија са

националном фреквенцијом више не можете да видите никога из опозиције. У питању су партијске телевизије Српске напредне странке као што су „Пинк“ или „Студио Б“, на њима никада не може да гостује нико из опозиције.

Ево шта каже члан 50. Закона о избору народних посланика: „У складу са одредбом става 1. овог члана, а на основу члана 5. става 2. овог закона, организују се емисије којима се обезбеђује јавно сучељавање изборних програма подносилаца изборних листа и кандидата са тих листа.“

Да ли се неко у овој држави сећа да се Александар Вучић са било ким јавно сучелио, стао као кандидат за председника Србије? Наравно да није, јер Александар Вучић већ шест година бежи од директног ТВ дуела са било ким из опозиције. Недавно је поново обећао да ће изаћи на директан дуел са петорицом лидера опозиције. Наравно да никада неће изаћи на тај дуел, јер све што је Александар Вучић икада рекао, слагао је. Слагао је да ће изаћи на директан ТВ дуел. Таквог ТВ дуела, као што видите, поштовани грађани Србије, нема већ пуних шест година, колико је Александар Вучић на власти.

Наравно, то није једина ствар. Има ту одговорности и председника Народне скупштине Републике Србије, госпође Маје Гојковић. Она је лично сведок, и сви шефови посланичких група, да сам тражио формирање надзорног одбора Народне скупштине који би пратио изборе. Тај надзорни одбор није формиран и ова скупштина није имала могућност да прати како ви крадете изборе и како помоћу изборне крађе долазите и остајете на власти.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за 10, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланици Посланичке групе Двери предложили су да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању Анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности везаних за дешавања током изборног процеса 2016. године, од дана расписивања републичких избора до дана објављивања коначних резултата избора.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала.

Па, ево, заиста је важно када се нешто што кажете јавно у директном преносу седница Народне скупштине испостави као тачно. Дакле, ви сте управо признали да сте учествовали у изборној крађи и да не смете да формирате скупштински анкетни одбор за испитивање регуларности председничких избора 2017. године. Али, ево вам шансе да се поправите и да евентуално докажете да нисте учествовали у изборној крађи и на парламентарним изборима прошле, 2016. године. Овде предлагемо

анкетни одбор Скупштине који би испитао све изборне нерегуларности које су пратиле парламентарне изборе 2016. године.

Веома је интересантан податак да је председник Посланичке групе СНС Александар Мартиновић први поднео овој скупштини предлог за формирање анкетног одбора за испитивање изборних регуларности, а онда, веровали или не, поштовани грађани Србије, није подржао ни сопствени предлог, нити га је подржала његова посланичка група, нити владајућа већина. До дана данашњег ми немамо формиран скупштински анкетни одбор зато што је Александар Мартиновић схватио да ће сам себе ухватити у изборној крађи и да нема разлога да то ради.

Зато ми сада предлажемо формирање оваквог скупштинског анкетног одбора. Ви ћете, наравно, одбијањем овог предлога изнова потврдити да сте виновници изборне крађе и 2016. године и да не смете да се суочите са једном независном скупштинском анкетном комисијом која би то испитала. Јер, да ви немате ни један једини разлог да се стидите те изборне крађе или да је кријете, ви бисте, наравно, подржали формирање оваквог анкетног одбора, у њему учествовали са вашим представницима, доказали да нисте учествовали у изборној крађи. Чим одбијате овакав анкетни одбор, тиме заправо признајете да сте то урадили.

Оно што је посебно важно јесте да кажемо – ако је један једини доказ довољан да је било изборне крађе и неправилности на изборима 2016. и 2017. године, онда је то Упутство Републичке изборне комисије за гласање на Косову и Метохији, које је Уставни суд одбацио као незаконито и антиуставно. Дакле, не може се на Косову и Метохији спроводити изборни процес који је различит од изборног процеса који се спроводи на осталом делу државне територије. Господо напредњаци и социјалисти, ви тиме признајете да је Косово ван ове државе, да је Косово независно, ако не спроводите идентичан изборни процес на Косову и Метохији као на читавој територији Републике Србије. Дакле, само због антиуставног Упутства о гласању на Косову и Метохији избори су били нерегуларни и покрадени. Ви то добро знате и зато не смете да подржите формирање анкетног одбора.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за 12, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланици Посланичке групе Двери предложили су да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог резолуције Народне скупштине Републике Србије о Аутономној Покрајини Косово и Метохија.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштоване колеге народни посланици, посебно колеге народни посланици из власти, добро знам да никада нећете

подржати ниједан предлог који је дао Српски покрет Двери овде у Народној скупштини Републике Србије, али бих волео да видим како ћете да реагујете сада када вам је његово величанство Александар Вучић наложио да се и у Народној скупштини Републике Србије отвори дијалог о Косову и Метохији. Ево, предлажем повод за отварање тог дијалога, предлажем резолуцију о заштити Косова и Метохије у држави Србији. Да ли ћете послушати вашег председника странке, вашег председника Србије, вашег председника Владе Републике Србије, вашег шефа свих тајних служби безбедности у Србији и отворити унутрашњи дијалог о Косову и Метохији овде у Народној скупштини Републике Србије где годину дана нема тог дијалога?

Од формирања овог сазива Народне скупштине избегавате да се овде одржи било која посебна седница на актуелну тему Косова и Метохије зато што знате да би вас ту дочекала питања зашто склапате антиуставне Бриселске споразуме, зашто издајете и предајете Косово и Метохију, зашто сте укинули институције државе Србије на Косову и Метохији. Ево прилике да видимо да ли ћете послушати Александра Вучића и отворити дијалог о Косову и Метохији у Народној скупштини или је његов позив за дијалог само још једна глума, још једна фарса, још једна лаж, још једно фолирање, које је толико карактеристично за једног од најпознатијих драмских уметника у Србији, Александра Вучића. (Искључен микрофон.)

(Председник: Јесте ли завршили? Не? Извињавам се.)

Хвала, председавајућа. Знам да ова техника хоће да се поквари када говоре опозициони народни посланици, дешава се то често.

Дакле, наша резолуција говори о основним стварима из Устава Србије: под један, да је Косово и Метохија саставни и неотуђиви део Републике Србије; под два, да је Косово и Метохија под окупацијом и да о томе треба обавестити међународну јавност; под три, да треба прекинути ове погубне преговоре у Бриселу и поништити све антиуставне Бриселске споразуме; под четири, да тему Косова и Метохије треба вратити у Савет безбедности Уједињених нације, где имамо савезнике у Русији и Кини; под пет, да треба испунити оне тачке Резолуције 1244 Савета безбедности које није тражила ниједна влада од 1999. године до данас, а то је повратак до хиљаду припадника државног особља Србије на територију Косова и Метохије; под шест, поновно формирање министарства за Косово и Метохију које би се бавило подршком грађанима Србије на Косову и Метохији и повратком расељених.

Шта има спорно у овој резолуцији о Косову и Метохији? Зашто она не може да дође на дневни ред? Какав је то дијалог ако не смете у Народној скупштини Републике Србије да водите дијалог о Косову и Метохији? Који

је разлог да грађани Србије не добију шансу да чују шта ми народни посланици имамо да кажемо о Косову и Метохији?

Дакле, ако браните Косово, гласајте за ову резолуцију. Или сте ви, онда, издајници Косова.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање.

Закључујем гласање: за осам, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланици Посланичке групе Двери предложили су да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог декларације Народне скупштине о заштити Срба у расејању и региону.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани грађани Србије, мени је драго да сте се сада уверили како је владајућа већина одбила Предлог резолуције о Косову и Метохији, чиме је заправо укинут дијалог... (Искључен микрофон.)

(Председник: Молим о предлогу закона који сам прочитала. Молим вас, будите љубазни, неког правила се придржавајте.)

Хвала, председавајућа. Немам никакву сумњу да ћете ме прекинути увек када вам не одговара мој говор. То је просто ваш задатак и ваша обавеза. То разумем, а верујем да све више разумеју и грађани Србије.

Дакле, не само да смо предложили резолуцију о Косову и Метохији него предлажемо и ову скупштинску декларацију о заштити Срба у региону и расејању.

Поштовани грађани Србије, и то је било нешто што маркетиншки помињу Александар Вучић и СНС, па формирају неке стручне комисије, па ће донети једног дана такву једну одлуку... Ево одлуке, ево спремне декларације, ево спремног предлога како да заштитимо Србије у региону и расејању. Шта се чека, господо напредњаци и социјалисти? Зашто овај предлог не би могао да дође на дневни ред, зашто сви заједно не бисмо усвојили једну декларацију о заштити Срба у региону и расејању, који су угрожени и којима је угрожена имовинска безбедност и лична и колективна права, и грађанска и верска права и све друго, у свим бившим југословенским републикама, а посебно је огroman проблем асимилације широм српског расејања.

Не само да сте укинули рад скупштине Срба у региону и расејању, већ би заиста био скандал да сада не смете да на дневни ред Народне скупштине Србије ставите један обичан предлог, једну обичну декларацију о заштити Срба у региону и расејању. Пуна су вам уста лажне приче о заштити Срба у региону и расејању, а на томе не радите апсолутно ништа.

Хоћете ли конкретан доказ? Ево, већ неколико година не можете чак да изаберете ни директора Управе за дијаспору у Министарству спољних послова, где сте у неки подрум ставили некада важно министарство за дијаспору и Србе у региону. То је ваш однос, то је, нажалост, скандалозни однос матице према Србима у региону и дијаспори.

Заиста сам спреман да повучемо ову декларацију, да је ви предложите, јер видим да не желите да подржите ништа што предлаже опозиција и што предлажу Двери. Какав је то онда дијалог? Каква је то Народна скупштина? Каква је то демократска култура са ваше стране када за годину дана нисте подржали ниједан предлог допуне дневног реда који је предложила опозиција? То значи да сте ви обични глумци и фолиранти и да нисте спремни за озбиљну демократску културу и ...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за осам, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Горан Јешић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о подстицајима у пољопривреди и руралном развоју.

Да ли жели реч? (Не.)

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за 11, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Горан Јешић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о пољопривредном земљишту.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за осам, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народна посланица Гордана Чомић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању Анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности које су довеле до хеликоптерске несреће у којој је живот изгубило седам особа.

Да ли жели реч? (Не.)

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за 12, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народна посланица Весна Марјановић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о електронским медијима.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за 11, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Драгољуб Мићуновић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о уџбеницима.

Да ли желите реч? (Да.)

Изволите.

ДРАГОЉУБ МИЋУНОВИЋ: Наравно, увек поздрављам сваки напредан предлог и очекујем да нешто што је била вероватно омашка... Јер, увођење бесплатних уџбеника био је значајан корак, чиме се ми приближавамо праведноме друштву и ономе што је цивилизацијска тековина за многе. Поред тога, то се налази и у нашем Уставу, у члану 71, па је онда утолико било лакше да се то спроведе. Да поменемо ипак да је нешто позитивно урађено у граду, рецимо, у Београду, за време градоначелника Ђиласа, било је бесплатних уџбеника, чак и преко онога што смо желели да им постепено сваке године напредује по један разред, да се да за читав разред. Догодило се, међутим, нешто веома занимљиво – једна од првих мера нове коалиционе десничарске владе била је да се укину управо бесплатни уџбеници.

Када је Маргарет Тачер дошла на власт, она је као прву меру донела да се укине бесплатна шоља млека за ђаке у паузама. То је прва ознака једне неолибералне политике коју су Маргарет Тачер и, наравно, амерички председник Реган поставили као темељ будућег поретка.

Оно што мене данас чини мало оптимистичним јесте да су за предлог да уведемо бесплатне уџбенике својевремено гласали многи садашњи чланови Владе и посланичке већине, тако да ја не могу да претпоставим да они сада неће гласати за оно за шта су гласали, пропагирали толике године пре тога, да ће добровољно учинити један корак назад у односу на оно што су радили када су водили ресор просвете. Сећам се, са најбољим успоменама, како сам са функционерима СПС-а ишао од Краљева надаље да пропагирамо тезу о бесплатним уџбеницима. Због тога очекујем да ће сви посланици социјалдемократске оријентације такође гласати за предлог да уџбеници постану бесплатни.

Али мимо тог идеолошког проблема имамо један уставни проблем, у члану 171. стоји да је основно образовање у Србији обавезно и бесплатно. Молим да поштујемо Устав, да не решавамо ово питање преко Уставног суда и да изгласамо овај закон.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, време вам је истекло.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за 18, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народна посланица Наташа Вучковић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о порезу на имовину.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за 11, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Наташа Вучковић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за девет, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Здравко Станковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање.

Да ли желите реч? (Не.)

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за седам, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Здравко Станковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о уџбеницима.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за шест, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Здравко Станковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о јавним предузећима.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за седам, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Горан Богдановић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о јавном информисању и медијима.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за осам, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Горан Богдановић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о порезу на добит правних лица.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за четири, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Горан Богдановић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о јавном реду и миру.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за четири, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Горан Богдановић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о јавном окупљању.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за три, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народна посланица Соња Павловић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о водама.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за четири, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народна посланица Соња Павловић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о заштити животне средине.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за осам, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народна посланица Соња Павловић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о становању и одржавању зграда.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за четири, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народна посланица Соња Павловић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о проценитељима непокретности.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за четири, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народна посланица Маја Виденовић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о буџетском систему.

Изволите.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Хвала, поштована председнице.

Даме и господо народни посланици, када говоримо о изменама Закона о буџетском систему говоримо заправо о укидању и мом апелу да о томе дискутујемо, да ставите на дневни ред и да говоримо о томе да је та погубна, дискриминаторска и погрешна мера тзв. привремене забране запошљавања, која се из године у годину продужава, као и привремено смањење пензија, које постаје стална мера... Надлежни министар и Влада Србије поручују грађанима, превасходно младим људима, да је та фискална консолидација идеологија која је важнија од живота.

Користим сваку прилику да вам сваки пут говорим о по једној области и грађанима Србије који трпе због овакве мере. Говорила сам о томе шта се дешава у правосуђу, превасходно у тужилаштву, које нема довољан број дактилографа. Правда грађана због тога трпи, зато што поступци трају дуже. Говорила сам о Математичкој гимназији, где наше најбоље ученике, којима се сви поносимо, не могу да образују и њима не могу да предају најбољи и најквалификованији професори зато што се технолошки вишкови из других школа, због забране запошљавања...

Дакле, она важи за све: важи за младу научницу, младу уметницу, младу докторку, младу особу која се определила да студира и остане да ради у земљи и да природно буде усмерена на некакво занимање које је усмерено на државу, али не важи за страначке активисте Српске напредне странке, у свим могућим областима. Сваког дана грађани су сведоци тога, и то је нешто што је недопустиво. Реаговали су људи из културе, из науке, не постоји област у друштву која не трпи због овакве мере. Невероватна је ароганција Владе која ову меру из године у годину продужава правдајући то фискалном консолидацијом, која је постала најважнија.

Дакле, оно што је кључно, молила бих да о томе размислите, то је наша заједничка одговорност, требало би да о овој мери говоримо и да је ставимо на дневни ред, да разговарамо о томе. Грађани Србије сваког дана трпе последице ове мере на најбруталнији могући начин. Они не могу да напредују, не могу да остварују своја права због тога што се из дана у дан запошљавају искључиво активисти Српске напредне странке.

Млади људи одлазе из земље, то је оно што игноришете. Као и предлоге мог колеге Балше Божовића, а то су предлози како да се млади

људи запосле, какве повластице и каква најбоља могућа решења да учинимо као корак ка томе. То су само неке од ствари које ова власт игнорише, игноришући на тај начин не предлоге Демократске странке, него реалност. Због тога и овог пута апелујем да ово ставимо на дневни ред.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за 14, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народна посланица Маја Виденовић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о електронским медијима.

Изволите.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Уважене колегинице и колеге, измене Закона о електронским медијима – заправо говоримо о РЕМ-у, Регулаторном телу за електронске медије које је по закону самостална, независна регулаторна организација која врши јавна овлашћења. Нажалост, грађани су сведоци чињенице да је РЕМ данас у Србији, 2017. године, све само не то, да је РЕМ организација и институција која крши законе и прописе ове земље.

Са колегиницом Весном Марјановић предложила сам измене Закона које ће учврстити законска овлашћења и законске обавезе Регулаторног тела за електронске медије, које ће прецизирати и ни на један могући начин неће оставити простор за злоупотребу и тумачења и све оно што под политичким притисцима данас РЕМ ради.

Један од циљева РЕМ-а је допринос очувању, заштити и развоју слободе мишљења и изражавања, а РЕМ данас ради све само не то. Знате, када РЕМ не испуњава своје законске обавезе да нпр. врши континуирани мониторинг и грађане Србије, а не политичке странке, информише о томе да ли су политички актери, да ли су парламентарне странке заступљене у подједнакој мери, посебно када говоримо о изборима, не руга се РЕМ, кршећи закон, само политичким странкама, него свим грађанима зато што тиме удара на темељ демократије, на слободу изражавања. Уставна је категорија да грађани имају право да буду објективно, благовремено и истинито информисани, а РЕМ, који би требало да буде контролор слободе и тог простора, ради све само не оно што је по закону дужан.

Када РЕМ ћути, онда и Александар Вучић, у овом тренутку председник Републике Србије, и СНС преузимају улогу да они буду мерачи секунди и минута, ко је у којој емисији, у ком прилогу централног Дневника РТС-а имао колико. РЕМ ћути и не осећа никакву обавезу да кршећи закон заправо ради нешто много горе. Знате, када РЕМ ћути и не реагује на најогољенији говор мржње, дискриминацију, најбруталније ствари које телевизија са националном фреквенцијом, која је, подсетићу све

вас, јавно добро... РЕМ који не реагује када једном изда националну фреквенцију... И то је оно што сам предложила заједно са колегиницом у изменама овог закона, да се континуирано прати, да постоји континуирани мониторинг да ли неко ко је добио на управљање јавно добро, да испуњава закон, да штити јавни интерес, заправо то чини, или неке телевизије са националном фреквенцијом постају оруђе у рукама једног човека и обрачунавају се са сваким, не само са политичким противницима, него са сваким у земљи ко се усуди да говори било шта што засмета једном човеку.

Требало би да је РЕМ регулатор, да је чувар права на слободно мишљење, а РЕМ је данас оружје у рукама једног човека и једне странке. Измене овог закона говоре управо о томе.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за 16, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Народни посланик Дејан Николић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о порезу на додату вредност.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за 10, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да овај предлог није прихваћен.

Народни посланик Душан Милисављевић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Кривичног законика.

Реч има народни посланик Душан Милисављевић.

Изволите.

ДУШАН МИЛИСАВЉЕВИЋ: Поштована председнице, поштоване колегинице и колеге народни посланици, овај предлог закона о допуни Кривичног законика предложио сам након разговора са професором Чедомиром Чупићем, дугогодишњем борцем против корупције и особом коју поштујем, који ми је дао идеју да предложимо један предлог закона који би омогућио да кривично дело којим је нелегално стечена имовина не може застарити.

Сведоци смо да су грађани Србије упознати с тим да се годинама одређени политичари везују за неке афере и да се у процесу застаревања поступка ти кривични процеси практично прекидају. Оно што је јако важно, најзначајнији антикорупцијски потенцијал сваког друштва представља управо решеност његових грађана да живе у слободном и уређеном друштву. Сматрам да су грађани обесхрабрани негативним искуствима и не верују да ће пријављивањем произвести било какав ефекат или страхују да

ће пријављивање корупције довести до репресије над онима који су је пријавили.

Овим додатком у Кривичном законнику омогућили бисмо да ниједно кривично дело нелегалног стицања имовине не може застарити и послали превентивну поруку свим људима који се у одређеном тренутку баве јавним послом да није паметно да злоупотребе свој положај и да ће пре или касније одговорати српском народу за штету коју су нанели буџету Републике Србије. Хвала вам пуно.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за 15, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Душан Милисављевић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о здравственом осигурању.

Реч има народни посланик Душан Милисављевић.

ДУШАН МИЛИСАВЉЕВИЋ: Поштована председнице, предложио сам допуну Закона о здравственом осигурању везану за увођење обавезног скрининг програма за проверу слуха код новорођених беба.

Још 1998. године у Милану је усаглашена Европска изјава о скрининг програму новорођених беба. У Србији се сваке године роди више од 60.000 беба, а код 300 малишана се утврди урођено оштећење слуха. У првим месецима живота бебе најинтензивније развијају слух, а касније и говор.

Сведоци сте да је у протеклих годину и по дана спроведена национална кампања компаније *Ringier Axel Springer*, коју је предводио „Блиц“, где смо успели, уз подршку Министарства здравља, да сакупимо новац и опремимо сва породилишта у Србији; 56 породилишта у Србији добило је отоакустичку емисију, апарат којим се мери слух код новорођених беба. Идеја је била, и још увек је присутна, да се од трећег до петог дана од рођења бебе уради провера слуха.

Рекао сам, и сада понављам као народни посланик и као професор медицинског факултета, ово је јако важна мера. Породилишта су опремљена, али све више грађана ме обавештава да се тај скрининг не ради у породилиштима. Зато сада као народни посланик користим прилику да уведемо законску обавезу људима који су у породилиштима, јер многи наши кажу – ми немамо апарате. Е, сада имате апарате и мораћете да мерите слух свим бебама, како бисмо постали уређено друштво и како бисмо могли детету на рођењу да измеримо да ли има оштећење слуха или нема. Ова мера је практично обавезујућа за сва породилишта, а не као до сада – ми смо их опремили апаратима, а они не раде свој посао. Добио сам

поуздане информације од родитеља из Новог Сада и неких других мањих средина да није урађен скрининг иако су породилишта добила апарате у акцији прикупљања средстава и опремања породилишта апаратима за мерење слуха код новорођених беба.

Значи, понављам још једанпут као лекар, најважније је да се детету на рођењу уради скрининг, да се провери да ли беба чује или не, а то се ради од трећег до петог дана, да се у отпусној листи (а то тражим овим предлогом закона) евидентира и каже – дете чује или дете не чује. Овако родитељи изводе дете из породилишта и тек после три, четири или пет година његовог живота схвате да дете не чује или да појачава телевизор да би чуло цртани филм, а тада је много теже да повратимо слух. А када немате слух, не можете развити ни говор. То је једно велико оптерећење за државу Србију, за друштво. Ово је једна превентивна мера која би олакшала рехабилитацију и повратак слуха, а након тога и развој говора код наших малишана.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за 17, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Изволите, повреда Пословника.

ГОРАН ЋИРИЋ: На основу члана 88, изражавам сумњу да имамо кворум. Овде предлажемо законе, народни посланици покушавају да у ова три минута сместе своје идеје и предложе законе. Мислим да би било коректно према свима њима да утврдимо број посланика присутних у сали, јер мислим да у овом тренутку имамо проблем са кворумом, да бисмо без сумње утврдили да ли се гласа за или против ових предлога.

ПРЕДСЕДНИК: Молим да утврдимо кворум.

Убаците своје картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

(Балша Божовић: Опет вам не ради систем.)

Хвала на помоћи, није потребно, електронски систем ради, показаће колико има посланика у сали.

(Радослав Милојичић: Молим вас, извадите картице.)

Хвала вам на сугестији.

Добро, електронски систем показује да у сали има 119 посланика. Дајем паузу од пет минута па ћемо поново утврдити кворум.

(После паузе – 12.15)

ПРЕДСЕДНИК: Молим посланике да седну да бисмо утврдили кворум и наставили са радом.

Молим да убаците своје посланичке картице у електронски систем за гласање.

Констатујем да је у сали присутно 138 народних посланика.

Народни посланик Душан Милисављевић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Кривичног законика.

Изволите.

ДУШАН МИЛИСАВЉЕВИЋ: Поштована председнице, поштоване колегинице и колеге народни посланици, предлог измена Кривичног законика у члану 250. предложио сам заједно са Националним удружењем оболелих од ХИВ-а, сиде.

Држава Србија покушава да се бори против дискриминације на сваком месту и у сваком сегменту друштва, међутим, грешком законодавца, у годинама када се доносио Кривични законик и када је вирус ХИВ-а био ново обољење, неких 80-их година, уведен је члан 250, који посебно третира особе оболеле од ХИВ-а, за разлику од осталих заразних болести које се третирају у члану 249. Кривичног законика. Пријатељи из Националне организације оболелих од ХИВ-а сматрају да издвајање само ХИВ инфекције и трансмисије исте додатно стигматизује ове особе. Предлажемо да се члан 250. избрише а да се оболели од ХИВ-а пребаце у члан 249, где се третирају остале заразне болести, и хепатитис Ц и хепатитис Б, које су у неким случајевима много опасније и теже за лечење него пацијенти оболели од ХИВ-а.

Члан 249. Кривичног законика већ предвиђа санкционисање преноса заразне болести и сматрамо да се издвајање ХИВ инфекције у члану 250. ставља у дискриминисани положај и да су ове особе и по закону дискриминисане поред бројних баријера које наши грађани још увек, нажалост, имају у својим главама. Проблем су те баријере које морамо да рушимо. Са ХИВ-ом се живи. Наше комшије, наши суграђани могу да имају ту заразну болест, али са том болешћу се живи и они могу да обављају свој посао. Ово је апел Националног удружења оболелих од сиде да се ова промена Закона изврши.

У претходном мандату молио сам господина Селаковића и предлагао да се ово питање реши. Због ванредних парламентарних избора који су се десили ово није дошло на дневни ред Скупштине. Ја настављам сада да се у име оболелих од ХИВ-а борим да Министарство правде уђе у измену члана 250. и да особе које су оболеле од сиде не буду и законски дискриминисане. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за девет, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Народни посланик Душан Милисављевић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о средњем образовању и васпитању.

Изволите.

ДУШАН МИЛИСАВЉЕВИЋ: Поштована председнице, колегинице и колеге народни посланици, Предлог овог закона усмерен је ка превентивном раду са нашом децом у основним и средњим школама с обзиром на то да смо упознати и да смо, практично, згрожени, из недеље у недељу, из месеца у месец, када видимо на насловним странама неких новина или у националним медијима да је неко дете повређено у школи, да је неко дете било жртва насиља.

Предлог је да се уведе обавезан први час у месецу, да буде превентивни час са разредним старешином, са учитељем, где би се причало о толеранцији, о важности да заједно живе, да та деца која су у одељењу, која су иста генерација, схвате да постоје деца која слабије чују, деца која слабије виде, деца која имају шећерну болест, деца која се слабије крећу, деца са смањеним интелектуалним могућностима за праћење наставе и да то није разлог да та различитост буде предмет напада вршњака једних на друге, и да се кроз превентивни рад, кроз рад управо са том децом стиче једна култура, једна толеранција према вршњацима.

Предлог овог закона дошао је практично и мени предложен од Удружења грађана „Драгана Родић“ и једне сјајне Нишлијке која је, нажалост, после саобраћајне несреће остала у колицима. И даље се бори, и даље верује да ће проhodати. Искрено се надам да ће победити ту болест, као што је до сада све то радила. Та сјајна Нишлијка је иницирала да од малих ногу учимо децу толеранцији. Заједно смо направили један мали бонтон за децу основних школа и за децу средњих школа, где би се учили толеранцији и где би показивали да постоји различитост и да различитост није разлог да друг буде мета. Друг не сме бити мета.

Нажалост, последњих година смо сведоци да се у бројним школама у Србији, како основним тако и средњим, насиље све више шири. Ово је један превентивни вид рада са нашим ђацима, са нашом децом, где се тражи да први час у месецу буде посвећен причи о различитости, да буде посвећен борби против насиља над вршњацима, да сваког месеца тај први час буде посвећен управо овој борби. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за девет, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Душан Милисављевић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о основном образовању и васпитању.

Реч има народни посланик Душан Милисављевић.

ДУШАН МИЛИСАВЉЕВИЋ: Поштована председнице, ово је иста тематика, само за основне школе. Рећи ћу да је свако четврто дете жртва вршњачког насиља, а да је дигитално насиље све чешће међу децом. Нажалост, деца у неким ситуацијама могу бити јако сурова. Када споменем дигитално насиље, имате различите затворене „Вибер“ групе малишана, основаца и средњошколаца, где се одређено дете извргава руглу, оговара и предмет је подсмеха и оговарања својих вршњака.

Готово свако дете може постати жртва вршњачког насиља, а први корак у превенцији и спречавању тог проблема јесте однос поверења између родитеља и деце. Свакако, породично васпитање је она тврђава; најосновнија ћелија једног друштва јесте породица. Међутим, према подацима Уницефа, неки облик школског насиља претрпело је две трећине деце у Србији, што је фрапантан податак. Морамо да упалимо црвено светло и да радимо на борби против вршњачког насиља, да починиоци вршњачког насиља буду препознати, да систем брзо реагује како не би дошло до тежих последица, како не би дошло до губитка живота, с обзиром на то да је један мој млади Нишлија, мали Алекса, чак изгубио живот због вишегодишњег трпљења насиља од својих вршњака.

То су теме које су јако озбиљне и траже да држава и ресорно министарство реагују кроз један превентивни рад у вођењу ових превентивних, едукативних часова, где би се скретала пажња да није добро да се друг малтретира, да није добро да се друг изолује, да буде сам. Јер, поред физичког насиља постоји и психолошко насиље – када ви једног дечака или девојчицу издвојите из групе, када не говорите са њим, када му окрећете леђа, то је нешто што боли и дете је подвргнуто вишемесечној и дугогодишњој трауми.

Сваки четврти ђак каже да у његовој школи има ученика којих се плаши јер би могао да буде малтретиран. Анкете у које сам имао увид говоре да само 6% основаца и 23% средњошколаца у Србији никада није искусило насиље. Сматрам да је неопходно да се у оквиру школског програма уведе програм толеранције за превенцију вршњачког насиља, који би обухватао подизање нивоа свести ученика о различитости, како би се повећала безбедност деце и ученика у основним и средњим школама. Спровођење поменутог програма остваривало би се сваког месеца на првом часу са учитељем, односно разредним старешином, као и на првом родитељском састанку, јер је важно да се и са родитељима прича, да се и

родитељима укаже шта њихово дете ради, да ли је то дете дошло у школу да учи или да малтретира неког другог ђака.

Позивам вас да овај предлог усвојимо.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за десет, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Мирослав Алексић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању Анкетног одбора ради утврђивања стања у медијима након процеса приватизације.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за седам, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Мирослав Алексић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о локалној самоуправи.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за седам, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Мирослав Алексић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о порезу на добит правних лица.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за шест, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Мирослав Алексић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи.

Да ли желите реч?

Реч има народни посланик Мирослав Алексић.

Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, поштована председнице.

Предлажем измене Закона о локалној самоуправи, не знам ни сам колико пута, и позивам вас поново, с обзиром на то да се ради о закону који треба усагласити са Законом о ученичком и студентском стандарду, а тиче се давања могућности локалним самоуправама у Србији да стипендирају најбоље ђаке и ученике у школама.

Нажалост, морам да кажем да предлагање овог закона више од двадесет пута није било довољно за вашу пажњу, да тај закон прихватите, иако се тиче будућности Србије, иако смо свесни какво је стање данас у Србији, иако смо свесни колико људи тешко живе и тешко обезбеђују

средства за финансирање своје деце. Нажалост, и онда када то можемо да урадимо, када је то ствар форме, ви то не желите. Молим вас да овај закон предложи Влада, нека предложи Посланичка група СНС или било која друга владајућа странка, отклоните ове сметње, да градоначелници и председници општина не морају да крше законе када буду желели да помогну студирање својих најбољих ђака.

Такође, то је утолико важније што се из године у годину број студената који су на буџету факултета смањује. Данас имате ситуацију да су студенти са просеком 9,4 или 9,5 и више самофинансирајући због тога што факултети немају довољно средстава из буџета како би могли да прихвате већи број студената на буџету. То се дешава из године у годину.

Онда се питамо зашто сваке године десетине хиљада младих људи одлазе из Србије. Па, одлазе зато што ми не бринемо о њима. Одлазе зато што за најбоље ђаке и студенте, када заврше школовање, нема места у Србији. Нема зато што су у државним управама њихова места заузели возачи, конобари, неки који су лојални партијама а апсолутно не заслужују да заузму места таквим младим људима.

Ми данас, нажалост, не базирамо своју економску стратегију на најбољима него на најгорима, а то се види и по томе које фирме и на који начин подржавамо у привреди Србије. Подржавамо оне који траже неквалификоване раднике, тако да ћемо у будућности вероватно, по овом принципу, децу да уписујемо на трогодишња занимања како би плела каблове у разноразним фирмама које долазе у Србију. Нама, изгледа, не требају квалитетни, образовани ђаци и студенти који могу да дају квалитет више нашем друштву и покрену и привреду Србије и промену у друштву, већ нам треба проста радна снага. Зато и не желите да прихватите овај закон.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за 13, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Мирослав Алексић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о подстицајима у пољопривреди и руралном развоју.

Реч има народни посланик Мирослав Алексић.

Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председнице.

Већ дуго говорим о томе да пољопривреда јесте шанса, јесте неискоришћени потенцијал Републике Србије. Жао ми је што ће, како ствари стоје, и надаље тако бити. Ви занемарујете чињеницу да данас у

Србији преко милион и по људи, неки кажу чак и до два, живи директно од пољопривреде, од рада на 640.000 малих, породичних пољопривредних газдинстава. Данас су та пољопривредна газдинства највећи послодавац у Србији, а имају најмању подршку из буџета. Стратегија за пољопривреду и улагања у пољопривреду нису усмерени на њих, него на мали број великих тајкуна који треба да узму што више средстава из буџета. Када то говорим, јасно вам је, и када погледате колики су подстицаји за пољопривреднике... Зато предлажем овај закон, да се повећају подстицаји за биљну производњу и регрес за гориво, ђубриво, семе, премије за млеко, јер сматрам да апсолутно нису довољни да би наши пољопривредници могли да буду конкурентни са пољопривредницима из земаља у окружењу.

Нажалост, то није стратегија владајуће странке, није стратегија СНС-а. Морам да вас подсетим да сте још 2012. године, када сте долазили на власт, пољопривреду прогласили једном од кључних грана привреде, којој ћете посветити посебну пажњу. Чак сте рекли да је економско и политичко опредељење да пољопривреда треба да буде стратешка привредна грана, да ће се аграрни буџет сваке године повећавати, почев од 5% 2012. године, па сваке године за по 1% издвајања у буџету. Подсетићу вас да то пише у Белој књизи (можете да прочитате ако не верујете), коју сте ви издали и обећали пољопривредницима колико ћете да им дајете.

Данас је тај буџет испод ових 5%. Дакле, не говорим о повећању од 1% које сте обећали и слагали, него говорим о томе да није било ни оних 5% из 2012. године и да кршите Закон о буџету којим је предвиђено да се минимално 5% мора издвајати за пољопривреду. То говори о томе колико сте искрени у вашим обећањима и колико желите да посветите пажњу пољопривредницима.

С друге стране, не значи да се не даје пољопривредницима, ево, дали сте Арапима десет хиљада хектара најплоднијих ораница у Војводини. Сада ћете дати „Тенису“, који треба да нас учи како се гаје свиње. А за наше људе, који би могли од тога нормално да живе и тај посао раде одлично, нажалост, ту нема места, јер они нису довољно добри и занимљиви да функционери СНС-а и Владе Републике Србије дођу, сликају се и приказују лажну слику како се заправо улаже у пољопривреду и како се пољопривреда развија.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за осам, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Ненад Константиновић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о утврђивању пореза на непријављени приход грађана.

Реч има народни посланик Ненад Константиновић.

Изволите.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Председнице Парламента, поштовани народни посланици, предложио сам да се донесе закон о утврђивању пореза на непријављени приход грађана. Могао бих овај закон да назовем и закон о пореклу имовине, и то пореклу имовине и функционера и свих грађана у овој земљи. Популарно бисмо закон назвали „теткин закон“, алудирајући на аферу министра Вулина који Агенцији за борбу против корупције није могао да да адекватне одговоре и доказе одакле му стан који је платио нешто више од 200.000 евра.

Сви грађани у овој земљи мисле да су људи који су били на функцији, дакле, сви функционери који су учествовали у извршној власти, који су били директори јавних предузећа, нешто нелегално стекли. Пошто нису сви нешто нелегално стекли, позивам Српску напредну странку да донесемо један закон којим ћемо утврдити ко су ти који су стекли нелегалну имовину, а ко није стекао нелегалну имовину.

Не видим разлог зашто се Српска напредна странка плаши тога и зашто не би подржала да расправљамо о једном оваквом закону који Пореској управи даје могућност да на ефикасан начин утврди ко је и у ком периоду шта стекао, колика је вредност те имовине, а колики је приход који је опорезован од стране државе тог истог грађанина. Уколико се појави разлика, нормално је да на ту разлику мора да се плати порез. Предлажем да то буде 20%, до одређене цифре 40% или чак 60%.

Морамо да покушамо да ставимо тачку на сиву економију. Подаци показују да је сива економија до 30% БДП-а, то је десет милијарди. Тај кеш који је неопорезован, из нелегалних послова, генерише корупцију даље. Да нема кеша, не би било корупције у овој мери, а она је све већа.

Позивам вас још једном да утврдимо имовину свих нас који смо били на неким функцијама, и свих грађана, и да једном засвагда ставимо тачку на причу да свака власт краде, да се људи на власти мењају и да никада наредна власт неће да истражи шта је радила претходна. Сви напори ове власти у борби против корупције, видели смо, пропали су, Мишковић је на крају ослобођен. Хајде да урадимо нешто корисно и да то урадимо заједно. Немојте се плашити утврђивања ваше имовине.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за десет, против нико, уздржан један, није гласало 135 посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Ненад Константиновић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о посебним мерама за спречавање вршења кривичних дела против полне слободе према малолетним лицима, који је поднео Народној скупштини 16. септембра 2016. године.

Да ли народни посланик Ненад Константиновић жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за десет, против нико, уздржан један, није гласало 135 посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Ненад Константиновић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о Агенцији за борбу против корупције, који је поднео Народној скупштини 16. септембра 2016. године.

Да ли народни посланик Ненад Константиновић жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Ненад Константиновић.

Изволите.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Поштовани председавајући, даме и господо народни посланици, годину и по дана предлажем Српској напредној странци да омогући да овај парламент расправља о корупцији у политичким странкама, да расправља о томе како да се спречи корупција у политичким странкама, да се донесу планови интегритета, али ви то просто не желите да урадите. Вероватно знате зашто не желите да гласате о оном претходном закону којим бисмо утврдили имовину свих ваших функционера, а не желите ни да расправљате о томе каква је корупција у политичким странкама.

Грађани знају да корупције у политичким странкама има и да она креће од политичких странака. Ако тражимо да државни органи донесу планове интегритета и да се понашају у складу с њима, да утврде где постоји могућност корупције у тим државним органима, зашто то исто не тражимо од политичких странака? У политичким странкама стасавају они који после воде државу и налазе се на челу државних органа. У политичким странкама се уче и етици и моралу. Ако неко краде и вара у политичкој странци на изборима, он ће да краде и вара и у држави на изборима. Ако неко нетранспарентно троши новац у оквиру политичке странке, то ће да ради и када дође у државу. Дакле, грађани не верују да су политичке странке лишене корупције.

Хајде да заједно учинимо напор и донесемо измену Закона којом бисмо обавезали све у својим политичким странкама да сами кажу где су проблеми, где је корупција, како ту корупцију да спрече, како да се доносе одлуке а да то буде на начин да сви са њима буду упознати. Чега се плаши СНС? Поново вас позивам да донесете неке од конкретних мера за сузбијање корупције, а не да се борба против корупције своди на лепу причу о томе како се јуре ови или они, и на крају се нико не ујури.

Корупција је све већа, није мања. Имате истраживање јавног мњења и врло добро то знате. Десет милијарди сивог новца, прљавог новца налази се у оптицају. Са тих десет милијарди може да се корумпира свако. Хајде да ставимо тачку на то да постоје нелегални послови, непријављени приходи, да постоји сива економија која разара ово друштво и да уведемо механизме за борбу против корупције.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Константиновићу.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за 13, против нико, уздржаних нема, нису гласала 133 посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Ненад Константиновић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о порезима на имовину, који је поднео Народној скупштини 16. септембра 2016. године.

Да ли народни посланик жели реч? (Да.)

Изволите.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Поштовани председавајући, народни посланици, 16. септембра 2016. године поднео сам овај предлог закона. Годину и више од годину дана СНС неће да нам да причамо о порезима на имовину. Зашто не дозвољавате да макар на дневни ред дође један закон који предлаже опозиција? Хајде да водимо тај унутрашњи дијалог.

Да ли је тема за грађане Србије порез на имовину? И те како је тема порез на имовину, јер сте га подигли 2013. године – некима 200%, некима 300%. У исто време сте смањили плате и пензије, увели акцизу на електричну енергију, акцизу на струју, повећали ПДВ. Шта радите суштински? Суштински правите наводни суфицит у буџету тако што узимате паре од грађана и стављате у буџет. Узимате тако што дижете енормно порезе, између осталог, и порез на имовину, уместо да појачате и дате неке мере које би подстакле привреду да ради боље и ствара неку додатну вредност. Не може да се води економија на томе – донесемо порез

на имовину 300% већи и сви грађани морају да плате. Немају грађани од чега да плате тај порез. А ви их терате, пошто немају од чега да плате порез, да продају своје станове, да продају своје куће и одселе се негде. Само не знам где ће да се одселе, како ће да се одселе и коме ће да продају, јер нема ко да купи. Дакле, у тренутку кад сте све приходе смањили, подижете порезе. То је неиздрживо за грађане Србије.

Ми у овом закону предлажемо да не може порез грађанима да се повећава за више од 7% годишње, да би то било предвидиво, да грађани могу да планирају ако ће до тог повећања доћи. Не треба да се опорезује стан који има 80 квадрата и у њему живи четворочлана породица. Људи, по Уставу имамо права на своју имовину, имамо права да живимо у тим становима. Немојте терати четворочлане породице из станова које немају да плате порез, јер они не могу ни да живе у мањим становима. Није луксуз 25 квадрата по члану породичног домаћинства.

Гласајте за овај предлог закона, да расправљамо о томе, да решимо муку грађана Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за осам, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Ненад Константиновић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допуни Закона о општем управном поступку.

Да ли желите реч?

(Ненад Константиновић: Не.)

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за пет, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Ненад Константиновић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о избору народних посланика.

Изволите.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Социјалдемократска странка је поднела Предлог закона о измени Закона о избору народних посланика одмах по почетку овог мандата, дакле 2016. године. Од тада СНС неће да расправља о измени изборног закона иако постоји консензус у друштву и сви грађани се слажу да изборни систем не ваља, да Закон о избору народних посланика не ваља, да треба да се промени, да грађани желе да знају ко је њихов представник, из њихове општине, из њиховог краја у Парламенту.

Нажалост, пошто годину и по дана не желите да ставите на дневни ред овако важан закон – закон који је, између осталог, и последица сумње да је учињена изборна крађа на изборима 2016. године, а одбили сте све предлоге да се формирају анкетни одбори, да се испита шта се дешавало – ми предлажемо измене изборног закона које немају никакве везе са политичким опредељењем политичких странака. Те измене смо у међувремену и дорадили. Дакле, сада говорим о закону који сам поднео 2016. године, о коме не желите да расправљате. А поднео сам 2017. године још један предлог измена с обзиром на то да су се у међувремену одиграли председнички избори и да смо у тим председничким изборима такође утврдили велики број неправилности, којих раније није било на парламентарним и локалним изборима. Зато ћу говорити делимично о решењима из једног закона, а онда, по следећем предлогу из 2017. године, о неким другим решењима.

Оно што је свима нама било јасно, то је да се 2016. године правио циркус у Републичкој изборној комисији, који се одигравао пред камерама. Потпуно незаконито Републичка изборна комисија је одлучила да неке гласове броји, неке цакове отвара, тамо где је одговарало Српској напредној странци, а да неке друге гласове не пребројава и цакове не отвара. Утврђено је тада да је на бирачком месту где гласа Горан Богдановић, члан Социјалдемократске странке Србије, било 60 гласова за СДС, а у записнику нула. Завршили су се ти избори, у записнику је остало нула и утврђени резултати – нула. Украли сте 60 гласова Социјалдемократској странци Србије на једном бирачком месту тада!

(Председник: Посланиче, без увреда. Ако предлагете свој закон, немате права, по Пословнику, да вређате било кога и износите неистине.)

Апсолутно не износим неистине. То је утврђено на Републичкој изборној комисији: нула гласова у записнику и у резултатима, а 60 у цаку, пребројано од стране РИК-а.

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, иначе сте прекорачили време па сте ове паушалне оцене изrekli после три минута.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за 10, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Ненад Константиновић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о избору народних посланика.

Изволите.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Хвала.

Поштовани народни посланици, сви смо сведоци каква је неравноправност између учесника у политичкој утакмици. Дакле, ако постоји сумња грађана у регуларност избора, ако постоји сумња грађана у крађу избора, грађани не могу имати поверење у институције које су на тај начин изабране. Ако нема поверења у институције, онда нема ни претпоставке за владавину права и правну државу. У таквој ситуацији влада онај који је јачи, који може да бије и који може да руши. Такву ситуацију смо имали на изборима баш у Београду, у Савамали, где су неки тукли и рушили, и никада се није сазнало зашто и како. Дакле, ако нема поверења у институције, онда грађани морају сами да се заштите како знају и умеју, не у оквиру институција, већ на улици.

Зашто Српска напредна странка, одбијајући годину и по дана да овде расправљамо како да унапредимо изборни систем и омогућимо да избори буду фер, то одбија? Зато што СНС нема већину и зато што се плаши. Плаши се избора који би били под фер условима.

Овим законом предлажемо да сви учесници имају једнако право да учествују у изборној кампањи, да буду у електронским и штампаним медијима пропраћени, да имају једнако време и да буде плаћено и оглашавање и организовање таквих емисија из буџета Републике Србије.

(Маријан Ристичевић: Чији су ово услови?)

Иначе се из буџета Републике Србије дају паре за кампању, десетине милиона се троше на изборну кампању. Српска напредна странка троши око десет милиона евра на сваке изборе.

(Маријан Ристичевић: Срам те било!)

Нема разлога да се троши десет милиона евра, те паре могу да се уштеде. Нека се организује да телевизије са националном покривеношћу дају термине када ко може да се представи, организују сучељавања у којима ће се сви учествовати и термине за оглашавање које ће сви добити, а то ће бити плаћено директно из буџета. Од десет милиона евра, девет милиона се потроши на медијске рекламе. За милион евра може и те како добра кампања да се организује, ово друго је бацање пара.

Не може да се користи функционерска позиција у кампањи. Превара је у томе што функционери који учествују на изборима као кандидати паре троше из државног буџета. Дакле, неко мора томе да стане на пут. Овај закон то омогућава.

(Маријан Ристичевић добацује.)

Да ли можете да ми омогућите да говорим? Маријан Ристичевић ме вређа. Да ли можете да ми омогућите да говорим?

ПРЕДСЕДНИК: Немојте мене да питате шта је било. Само видим да вичете.

Стављам на гласање ваш предлог, ако сте завршили.

Молим посланике да приступе гласању.

(Радослав Милојичић: Избаците га из сале.)

Не могу ја никога да избацујем. Немојте да вређате.

Закључујем гласање: за 10, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен ваш предлог.

Изволите, посланиче.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Поштована председнице, рекламирам члан 106. став 3 – за време говора народних посланика и других учесника у претресу није дозвољено добацавање, односно ометање говорника.

Ако нисте приметили, све време док је господин Константиновић говорио не да је било добацавања него је било гнусних лажи, увреда на његов рачун, викања и драња. Ваша је обавеза да као што скрећете пажњу опозиционим посланицима када вичу то урадите и са посланицима који чине владајућу већину. Молим вас да не кршите Пословник и да омогућите представницима предлагача ових законских предлога са опозиционе стране да могу нормално да предложе своје законе, да их нико не вређа, да им нико не упада у реч, већ да такво понашање у будућности санкционишете, уколико заиста желите да сачувате достојанство овог дома у коме се налазимо. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На који члан сте се позвали?

(Мирослав Алексић: Члан 106.)

Добро. Сматрам да нисам повредила члан, трудим се да радимо и да утврдимо дневни ред. Молим све посланике, како већине тако и вас исто, да при предлагању и образлагању ваших тачака не вређате посланике и тиме учествујете у мирном току седнице и очувању достојанства. Оно што није дозвољено једнима није ни другима, без обзира на то ко припада којој групацији.

Народни посланик Ненад Константиновић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о локалним изборима.

Изволите.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Захваљујем.

Дакле, иду локални избори у Београду; ти избори ће бити вероватно са парламентарним, за мање од шест месеци. Зашто се плашите да изменимо изборни закон и уведемо бирачке одборе који су обучени, бирачке одборе који знају како се ради на бирачком месту, бирачке одборе који би спречили крађу на бирачком месту? Зашто се плашите да знамо

результате избора одмах по спроведеним изборима? Зашто само у Србији мора да се чека четири дана и да не знате ко је добио колико гласова на изборима, а у Немачкој знате у шест сати? Зашто се борите против тога да се сваки записник са бирачког места скенира, да се одмах утврде резултати? Чег се плашите? Зашто вам је потребна Изборна комисија, у којој имате већину, па и незакониту, да она пребројава гласове, а не да гласови буду пребројани на бирачком месту? Зашто сте онемогућили да опозиција у једном делу Републике Србије има представнике међу члановима бирачких одбора? Зашто? Зато да бисте могли на том месту да крадете. Нема другог образложења.

Хајде да ставимо на дневни ред закон ...

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, молим вас да изнесете само истину док предлагете...

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: У једном делу Републике Србије није било чланова опозиције у бирачким одборима и ...

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, сви знају, читава јавност Србије, да је опозиција имала већину у Изборној комисији.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Узимате ми време.

ПРЕДСЕДНИК: Молим вас, посланиче, да обратите пажњу, узмите списак, прочитајте имена. И ви знате да овог пута изнесете неистину.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Узимате ми време, а то није истина. То није истина.

ПРЕДСЕДНИК: Узимам време за неистину. То је моје право да сачувам достојанство Парламента.

Посланик Алексић ме је позвао да поштујем Пословник, члан 106. Изношење неистине је овде недозвољено.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Није истина то што сте рекли.

ПРЕДСЕДНИК: То је истина.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Погледајте бирачка места па ћете видети да опозиције није било.

ПРЕДСЕДНИК: У председничким изборима сви су имали своје представнике.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Није тачно то што кажете.

ПРЕДСЕДНИК: Немојте да изнесете неистину, најлепше вас молим.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Вратите ми време које сте ми узели, негде око минута.

ПРЕДСЕДНИК: Да, вама је то важније од истине.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Ви као председница Парламента пред грађанима Србије изнесете неистину. Вероватно и не знате за

Упутство које је донела Републичка изборна комисија, у којој је већину имала Српска напредна странка са коалиционим партнерима, више од пола, којим је онемогућила да представници опозиције буду чланови бирачких одбора у једном делу Републике Србије.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем се, посланиче. Ништа нисмо чули о Предлогу закона. Посланици су дужни, у складу са Пословником, да предлажу закон ...

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Предлажем овим законом измене и допуне...

ПРЕДСЕДНИК: ... И да образложе овде не би ли добили подршку.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Образлажем да бих добио подршку.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала лепо.

Стављам на гласање, иако ништа нисмо чули о Предлогу закона.

Закључујем гласање: за 15, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да овај предлог није прихваћен.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о финансирању локалне самоуправе.

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала.

Пре годину дана Народна скупштина усвојила је измене Закона о финансирању локалне самоуправе тако што је смањила део који је од пореза на зараде остајао локалним самоуправама, смањено је за 4% за општине и 6% за градове. Тада је речено да ће та уштеда, од неких пет милијарди динара годишње, допринети да стање у буџету Републике Србије буде боље, а да локалне самоуправе ни на који начин неће бити оштећене, да ће оне моћи, у складу са законом, да испуне своје обавезе и да, малтене, једва чекају овакав предлог какав је дошао од стране Владе.

Данас, годину дана после, који су резултати једне овакве одлуке? Резултати су да је највећи део локалних самоуправа у великом финансијском минусу, да је стање јавног дуга у локалним самоуправама, по оцени Фискалног савета, највећа претња финансијама Републике Србије. Резултат је да видимо, и поред празних прича градске власти у Београду како је буџет Београда у добром стању и позитиван, да је тај буџет морао, одлуком Владе, да се допуни са сто милиона динара из републичког буџета због, како је Влада рекла, смањених прихода.

Оно што ми предлажемо јесте да се ова промена, која је урађена пре годину дана, поништи, да се врати износ пореза на зараде који је остајао локалним самоуправама, али не из разлога да би се лоше, неодговорно понашање руководства локалних самоуправа спасло и помогло. Наша жеља

је да се овај укупан део пореза на зараде који се узима сваког месеца у износу од 10% од сваког запосленог смањи на 9%. То је измена следећег закона који ћу образложити.

Да би ова наша измена имала смисла, потребно је изменити Закон о финансирању локалне самоуправе, да се врате стопе које остају локалним самоуправама на 80, односно 70% у случају Београда, а да се пореска стопа која се издваја на порез на зараде смањи на 9%. То би у финансијском збиру било нула, а олакшало би привреди пословање.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за девет, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о порезу на доходак грађана.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, председнице.

Као што сам рекао, овај закон је везан са решењем из претходног закона. Значи, порез на доходак грађана је стопа пореза која је утврђена још 2005. године и од тада није мењана упркос најавама свих влада у последњих десет година, посебно свих влада које смо од 2012. године наовамо имали, да ће растеретити пословање привреде. Укупна давања на бруто зараде се нису смањила, само су мењане стопе, повећавала се стопа издвајања за пензиони фонд у односу на здравствени фонд, док се стопа пореза на зараде није мењала.

Поново имамо најаве тога. Последња најавна од стране председника била је да ће то бити 2–3%, да ћемо видети шта ће рећи ММФ, али ја предлажем колегама посланицима да не чекамо ММФ, да самостално, онако како нам Устав омогућава и налаже, креирамо политику Србије, па тако и економску политику, усвајањем закона о изменама допуна Закона и усвојимо, односно ставимо на дневни ред Предлог закона о измени и допуни Закона о порезу на доходак грађана и размотримо предлог Посланичке групе Социјалдемократске странке Србије да се стопа пореза са 10% смањи на 9%.

Сигуран сам да ће та измена доћи на дневни ред Скупштине. Наравно, биће предложена од стране Владе и тада ћемо слушати хвалоспеве посланика већине о предложеним законским решењима. Али поставља се питање зашто се оволико чека, зашто се не предузму активне мере које ће поспешити домаћу привреду, растеретити оно што ће сваки привредник рећи – велика издавања на плате запослених, оно што онемогућава да те плате расту и у приватном, и у јавном и у државном сектору.

Ово би била једна мала мера, али мера која би означила почетак и која би показала да ми овде коначно чујемо оно што људи који производе додатну вредност у Србији траже. Знам да, нажалост, као и много пута до сада, нећу добити вашу подршку за ову измену Закона, али ћу наставити да је предлажем чекајући то решење Владе, за које верујем да ће брзо доћи. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за девет, против нико, уздржан један.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању Анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности у вези са рушењем објеката у Београду у делу града познатом као Сававала 25. априла 2016. године.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Већ годину и по дана Посланичка група Социјалдемократске странке Србије и Народне странке покушава, заједно са другим посланицима из Демократске странке и Посланичке групе Двери, да на дневни ред стави Предлог одлуке о формирању Анкетног одбора који би коначно помогао да дођемо до истине шта се дешавало у ноћи 24/25. априла 2016. године, када су били одржани избори, када је већина грађана Србије пратила дешавања у Изборној комисији са жељом да сазна исход парламентарних избора.

Група маскираних људи, за које до дана данашњег ни полиција ни тужилаштво не могу да утврде ко су, у једном делу града Београда на неколико сати је суспендовала Устав Републике Србије. Они су држали у заробљеништву грађане који су се у том тренутку затекли на лицу места. Они грађани који су успели да побегну, да позову полицију, добили су од полиције одговор да није надлежна за везивање и лишавање слободе грађана Републике Србије од стране маскираних људи.

Шта данас, после годину и по дана, знамо? Знамо, по изјави тадашњег председника Владе, да су за та дешавања одговорни комплетни идиоти из врха градске власти. Знамо да би лично председник Владе дошао да руши те објекте, само да је био дан. И све то знамо из јавних изјава које смо могли да чујемо из уста тадашњег председника Владе, а садашњег председника Републике. Изгледа да за тужилаштво и полицију то није довољан траг. Тужилаштво и полиција ни до дана данашњег немају никакав резултат и помак у истрази.

Цена, коју можемо да видимо, свих ових дешавања, поред нарушеног угледа Републике Србије, поред додатног губитка поверења грађана Републике Србије у институције Републике Србије, јесте и цена од

милион динара, колико је тужилаштво платило на име казни зато што по закону није хтело да достави информације од јавног значаја.

Зато сматрамо да је потребно да се формира анкетни одбор Скупштине, у који би ушли представници свих посланичких група, који би покушао да дође до одговора ко су ти фантоми из Савамале, по чијем налогу су радили, ко их је организовао за то и ко ће одговарати. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Време.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за 10, против један, уздржаних нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о систему плата запослених у јавном сектору.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Када је донет Закон о систему плата запослених у јавном сектору, наша посланичка група имала је озбиљне замерке. Те замерке смо преточили у предлог измена и допуна Закона и више од годину и по дана, практично цео овај сазив, покушавамо да ставимо то на дневни ред.

Шта су суштинске замерке, које су, између осталог, довеле до тога да просечне зараде и у јавном сектору а и у Србији буду на зачељу земаља у региону, да практично стагнирају од 2011. године? Пре свега, то је што овим законом није обухваћен цео јавни сектор. Иако се говорило да ће у јавни сектор бити укључена и јавна предузећа, то није био случај. Овим законом нису обухваћени запослени у Народној банци Србије или у јавним медијским сервисима. И друга решења предвиђена овим законом, који је донет пре, понављам, скоро две године, која су подразумевала доношење других закона о увођењу фамозних платних разреда и слично, о платама запослених у локалним самоуправама и у АП Војводини, нису донета у складу са законским роковима.

Председница Владе је као министарка два пута долазила у Парламент: једном да смањи приходе локалних самоуправа, као министарка задужена за државну управу и локалну самоуправу, а други пут да тражи одлагање законски прописаног рока који је практично иста парламентарна већина усвојила. Сада чекамо, поново чекамо, да ли ће тај рок, који је 1. јануар 2018. године, бити донет.

У међувремену, због лоших, дестимулативних решења у овом закону, јавну управу су напустили бројни стручни кадрови. Питање је данас на који начин можемо да спроведемо реформе, све и да усвојимо најбоља законска решења (што се, нажалост, не дешава), ко ће то спроводити у министарствима која су људи који су били носиоци реформског процеса у

последњих неколико година напустили зато што су им плате вишеструко смањене изменама Закона о раду, затим смањењем плата које траје већ три године, а сада се најављује неко наводно повећање од 5%. Ова решења допринела су и партијском запошљавању и свим негативним појавама.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за 10, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народна посланица Александра Чабраја предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о културним добрима.

Да ли посланица жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за пет, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Горан Ћирић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о порезу на добит правних лица.

ГОРАН ЋИРИЋ: Прошли пут ми нисте дозволили да говорим о овом предлогу закона у тражењу међу овим документима, али рећи ћу шта је заједничко за сет закона који сам поднео радећи са колегама из посланичког клуба ДС на пореским законима, пре свега са мотивом да учинимо праведнијом социјалну расподелу у Србији, а такође и регионалну расподелу.

Када говоримо о овом предлогу закона... Порез на доходак грађана или порез на добит правних лица? Дакле, предложили смо да се мења члан 39, где се каже да је стопа пореза на добит правних лица варијабилна и износи од 10% до 30%, а у корелацији са просечном нето зарадом по запосленом према статистичким територијалним јединицама и регионима.

Идеја је следећа: да неодговорне власнике капитала који своје раднике држе на минималним зарадама мотивишемо тиме што неће имати фиксну стопу плаћања пореза на нето добит, већ да они који задрже 80% до 150% просечне зараде у својим фирмама задрже и тај фиксни, у овом тренутку 15% обавеза нето добити. Они који су испод 80%, дакле они који плаћају испод 80% просечне зараде, плаћали би порез, по нашем предлогу, 30%, јер би тиме били мотивисани да подигну цену рада, да зараде запослених буду више, у складу са просеком у статистичком региону у коме те фирме функционишу. Трећи ниво је стимулација свих оних који знају шта значи задовољан радник, који знају да се боре за свог радника и знају

да га мотивишу, оних који исплаћују изнад 150% од просечне зараде у статистичком региону.

Мислим да је то вишеструко значајно: значајно је због праведније социјалне расподеле, значајно је јер се инсистира на мотивацији радника. Сигуран сам да на такав начин добијамо ефикаснију привреду али и већу акумулацију људи који живе од сопственог рада. На тај начин ћемо повећати и потрошњу, што ће свакако стимулисати у следећем кругу и производњу.

Још једном понављам, предлог овог закона је овде на дневном реду због тога што социјалну расподелу у Србији желимо да учинимо, и у хоризонталном и у вертикалном смислу, много праведнијом.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за 11, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о престанку важења Закона о привременом уређивању начина исплате пензија.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, председнице.

За два дана навршиће се три године откако је Скупштина усвојила Закон о привременом уређивању начина исплате пензија. Тај закон је, да би оправдао реч „привремено“, у предлогу имао да је његово трајање орочено на три године. У скупштинској расправи пре три године тадашњи министар рада (садашњи министар одбране), прихватајући предлог амандмана који је дошао од стране скупштинске већине да се обришу те три године у закону, рекао је да ће потреба за једним оваквим законом престати много пре те три године.

Слушајући изјаве председника и чланова Владе од 2015. године наовамо, који су говорили о сјајним резултатима фискалне консолидације, ми две године тражимо да се укине, односно да се усвоји закон о престанку важења закона. Нажалост, данас, три године после, грађани Србије могу да виде да о привремености овог закона нема речи, да ће овај закон трајати вечно, односно да ће трајати док траје ова власт.

Да је другачије и да су остварени прокламовани циљеви када је пре три године усвојен овај закон, не бисмо данас имали причу и скретање са приче о томе на који начин да се врате пензије онима којима су неправедно одузете пре три године, да ли је то једна трећина или више пензионера у Републици Србији... Ми имамо причу о томе како ће се повећати све пензије и како ће, наводно, после тог повећања пензионери у Србији примати више пара него икад.

Шта су конкретни подаци? Пензије су повећане на почетку 2016. године за 1,25% иако је инфлација у претходној години износила 1,7%, па су повећане за 1,5% када је инфлација износила 2,8%. Да је остало усклађивање пензија са растом цена, пензије би данас, и после тог повећања од 5%, биле веће, јер је раст цена на мало у претходне три године био већи од 5 плус 1,5 плус 1,25, али то немате где да чујете.

Једини начин да се исправи неправда јесте усвајање овог закона.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за осам, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о порезу на додату вредност.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић.

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Предлог закона о измени и допуни пореза на додату вредност тиче се измене пореза на храну за бебе. Већ две године предлажемо да се храна за бебе уврсти у производе који се опорезују са посебном стопом пореза на додату вредност од 10%, уместо општом стопом од 20%. То је врло мала и симболична измена, али је део неколико мера које би требало да олакшају положај породица са малом децом у Републици Србији, да наведу на размишљање младе, који данас одлажу родитељство због тешке економске ситуације, да Република Србија мисли на њих и да ће им помоћи да се остваре као родитељи.

Више од две године предлажемо овај закон. Нисмо добили подршку посланика већине ни када је у питању овај део седнице, стављање тачака на дневни ред, али ни када смо кроз амандмане у расправи о закону о изменама Закона о ПДВ-у говорили са министром, који је рекао да начелно нема ништа против ове мере, али да не верује да би трговци ово смањење стопе ПДВ-а пренели на коначан производ, а да би се наводно отворио простор за злоупотребе и да Пореска управа не би била у стању да контролише да ли су сви спровели ову измену. Ми верујемо да Пореска управа то може. Ако не може, онда они који њом руководе морају под хитно да оду. Велико је питање на који начин Пореска управа уопште врши своју функцију и да ли она отежава рад привреде и привредника или им помаже да раде боље, да раде у складу са законом, да остваре већи приход, самим тим и већи приход за буџет.

Али да се вратимо на ову измену. Најављују се нове измене Закона о финансијској подршци породици са децом; говорићемо више о томе, али је речено да је у склопу тих мера ова мера занемарљива. Ја вас позивам да,

ако је она занемарљива, одвојимо неколико минута и без велике расправе усвојимо ову измену и покажемо да водимо рачуна о будућности Републике Србије.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за 11, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о предлагању закона.

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Овај закон би требало да уведе ред у начин на који Скупштина Србије расправља о законским решењима. Поново су данас све тачке дневног реда, сви закони који се налазе на дневном реду стављени у скупштинску процедуру по хитном поступку, иако је председница Владе пре само неколико дана на неком од скупова на којима се промовише, а од Парламента бежи ко ђаво од крста, рекла како је намера Владе да сви закони прођу кроз јавну расправу. И то, наравно, добија онда аплауз. Али шта је реалност? Сви закони данас су закони стављени по хитном поступку. Неки су пре свега неколико дана дошли у Парламент.

Сви закони који долазе од Владе генерално носе ту ознаку да се предлажу по хитном поступку, па онда на почетку заседања владајућа већина не гласа да се успостави тај хитан поступак. И данас смо гласали о неколико закона које је Министарство унутрашњих послова предложило, односно министар, Влада, а министар је овлашћен да предложи овде – те законе нисмо ставили. Закон о БИА је дошао по хитном поступку и сада чами негде већ два месеца у процедури. Чему све то? Чему то служи осим да обесмисли рад овог парламента?

Оно што ми предлажемо већ две године, јер је предлог овог закона први пут поднет у септембру 2015. године, јесте да се уведе ред у начин на који закони долазе у скупштинску процедуру, на који начин се спроводи јавна расправа, на који начин посланици кроз рад у одборима расправљају о предлозима закона пре него што они дођу на пленарно заседање и, на крају, на који начин се они овде у Скупштини расправљају, да ли је то кроз бесмислено обједињавање десет или више тачака дневног реда које пре свега немају везе једне с другим. Због свега тога углед Парламента, као најважније институције парламентарне демократије, из месеца у месец је све нижи. Једини извештаји у медијима из овог парламента су о томе ко је коме какве увреде изрекао. То је одговорност свих нас. Ако нећемо да поштујемо правила која већ постоје, ми вам предлажемо нова. Ставите на дневни ред да разговарамо о њима и усвојимо оно што мислимо да је најбоље.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање.

Закључујем гласање: за 10, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о јавним медијским сервисима.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, председнице.

И овај закон стоји у процедури годину и по дана, односно годину и по дана покушавамо да га ставимо на дневни ред Скупштине Србије. Наиме, када је поново уведена РТВ такса, чија се наплата врши на готово идентичан начин као и таксе на електрично бројило, која је била омражена, чије се укидање најављивало одмах по доласку ове власти 2012. године, а за то смо морали да сачекамо две године, а онда је после само пола године поново враћена, само са другим именом, сличним, односно истим каналом наплате, али другачијим начином обрачуна наплате...

Такса за јавни медијски сервис данас се плаћа уз рачун за испоручену електричну енергију и ви по закону, осим уколико не спадаате у категорију лица са инвалидитетом, не можете да се ослободите плаћања ове таксе. Какве су последице тога? Она домаћинства, пре свега на селу, која имају неколико електричних бројила – јер су људи годинама помало ширили своја домаћинства па су уз кућу саградили неки помоћни објект (гаражу, шталу или слично) и за сваки од њих данас имају посебно електрично бројило – за свако то електрично бројило морају да плате износ ове таксе и не могу, по закону, да се ослободе. Ако поднесу захтев Јавном медијском сервису, они им одговоре да не постоји законска могућност.

Оно што предлажемо овим законом јесте да се јасно дефинише да један грађанин, као један порески обвезник, може само једанпут да плати ову таксу, што је у складу са Уставом, у складу са законима. Нажалост, немамо подршку владајуће већине. Када се разговарало о изменама и допунама Закона о јавном медијском сервису пре годину дана, када је утврђивана висина те претплате, речено је – па добро, та висина није велика, само је 150 динара. Можда неке и тих 150 динара много значи, а сигурно много значи и неке ко три или четири пута треба да плати тих 150 динара. А тек ће да значи када ова такса буде подигнута, јер не верујем да ће Влада из буџета наставити да финансира Јавни медијски сервис у годинама које долазе.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за 14, против један, уздржаних нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о финансијској подршци породици са децом.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, председавајућа.

На важност овог закона и потребу да се он промени, а није мењан од 2010. године, указивали су сви министри у претходне три године и најављивали бројна решења. Данас видимо да се министри појављују у јавности, министар за рад и запошљавање и министарка без портфеља задужена за демографију, и говоре о решењима која ће будући закон о финансијској подршци породици са децом да има. За све то време, више од две године, Посланичка група Социјалдемократске странке и Народне странке покушава да на дневни ред стави предлог измена и допуна, који треба да помогне породицама са децом да се у ова тешка времена економске кризе лакше носе са проблемима, али, нажалост, одговора нема.

У једном тренутку Влада нас је, у складу са својом обавезом још у мандату претходног министра, обавестила да је поново формирана радна група која је била расформирана због избора 2016. године и да сада та радна група нешто ради. То је било пре више од годину дана. До којих је решења дошла та радна група ми као посланици не знамо. Можемо да чујемо од представника Владе помпезне најаве како ће сада помоћ државе за прво дете уместо 39.000 да буде 100.000. Верујем да је то обрадовало грађане Србије, али оно што су могли да чују, што је онако речено, да се не чује, да тако кажем, јесте да ће та помоћ бити исплаћивана у наредне две године по рођењу детета, чиме се губи смисао те помоћи јер је она била толика зато што је потребно помоћи породицама које добију прво дете да купе основне ствари које су неопходне када беба дође први пут у кућу. Развлачење те помоћи на две године није решење.

Овде у нашем закону су многа друга, важна решења. О парама можемо да разговарамо наравно, зависи колико пара има у буџету, али постоје решења која треба да реше проблеме самохраних родитеља, која треба да на другачији начин регулишу цензус којима се квалификујете за дечји додатак. То су много важније ствари од количине пара.

ПРЕДСЕДНИК: Време.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за 11, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допуни Закона о култури.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Закон о култури више од годину дана покушавамо да ставимо на дневни ред седнице. Он садржи две измене: једна је да се као културна делатност стави у закон и уметничка фотографија. Она се налазила у радној верзији закона, онда је избрисана када је закон дошао у скупштинску процедуру и, нажалост, такво решење је усвојено. Сматрамо да је потребно да се уметничка фотографија као израз уметника нађе у закону и буде јасно дефинисана. Не слажемо се да се подразумева да је уметничка фотографија део културе као део визуелне уметности.

Друга ствар везана је за награђивање грађана Републике Србије који освоје престижне европске и светске награде на такмичењима из области културе. Наиме, законом је предвиђена могућност да се одлуком Владе тим културним радницима омогући стицање националне пензије. Ми желимо да то не буде могућност која је остављена Влади, него да буде законска обавеза, као што је то у случају спортиста који освоје медаљу на неком од европских или светских такмичења.

Не слажемо се са одговором који је Влада дала на овај предлог закона да се то ради, да је то могуће, јер ако постоји као могућност онда се оставља на добру вољу министру да предложи или не предложи да неки културни радник добије награду. Тражимо законско решење које прописује законску обавезу да се у случају добијања награде светског или европског карактера том уметнику обезбеди национална пензија.

О важности културе сам говорио сваки пут када смо ову тачку покушавали да ставимо на дневни ред, разним изјавама што историјских, што актуелних политичара и великих светских мислилаца. Поновићу, можда, још једном нешто што је важно за садашњи тренутак Србије, а то је оцена председника Европског савета Доналда Туска да демократија без културе и медија постаје диктатура.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за 11, против нико, уздржан један.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о акцизама.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Суштина овог закона је да се уведи акциза за вештачки заслађена пића. То је начин на који се против епидемије гојазности, која је проглашена од стране Светске здравствене организације, боре многе државе у свету и окружењу: Мађарска, Норвешка, Мексико, Ирска, Словенија, Хрватска, Румунија, Бугарска. Док ми више од годину дана предлажемо ову меру, подаци које добијамо говоре да се, нажалост, и Србија налази међу земљама у којима су посебно угрожени млади људи и

деца због нездраве исхране и велике конзумације вештачки заслађених пића, да је гојазност код деце толика да је преко 40% деце гојазно, да се деца у недостатку квалитетне исхране у школама хране брзом храном. Да ли брига о будућности Србије треба да чека добру вољу Владе да крене и проба да се избори са овом епидемијом?

Оно што ми предлажемо овим законом јесте да се средства, која би била на нивоу од неких шест милијарди динара годишње, одреде за посебан фонд којим би се финансирала здрава исхрана у школама и вртићима и подизала свест о важности здраве исхране.

Једна охрабрујућа вест претходних дана била је најављавања министра образовања да је формирана радна група која ће се бавити стањем исхране деце у школама. Оно што је лоше јесте повод за то – тровање деце у Београду од стране добављача хране, који је наравно угледни члан СНС-а, када је више од стотину деце отровано. Сада се од стране министарства најављује брига.

Ми предлажемо усвајање овог закона јер би се тиме вероватно решио кључни проблем, да се држава укључи у решавање овог проблема финансија. То је износ од пет динара по литру на вештачки заслађена пића.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Закључујем гласање: за 12, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Горан Ћирић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени и допуни Закона о порезу на доходак грађана.

Изволите.

ГОРАН ЋИРИЋ: Мотив за предлагање овог закона је такође праведнија социјална расподела у Србији и праведнија регионална расподела у Србији. Предлог је да се зараде из чл. 13–15б Закона о порезу на доходак грађана од капитала из члана 61. став 1. тачка 2) овог закона укључе у обрачун.

Разлог за доношење овог закона је пре свега укључивање прихода од дивиденди у приходе подложне обрачуну годишњег пореза на доходак грађана и стварање услова за повећање прилива и наплате јавних прихода по основу пореза на доходак физичких лица. Дакле, намера је да се ублажи социјална неједнакост грађана и да се фискални обухват изврши уз тежњу за вертикалном и хоризонталном праведношћу у опорезивању.

Мислим да је важно да ове теме буду део расправе у овој сали, у нашем пленарном заседању, јер је изузетно важно да погледамо податке који значе за јавни живот у Србији: просечна плата у августу месецу износила је 47.000 динара, тзв. нова потрошачка корпа износила је 69.000–

70.000 динара, а минимална потрошачка корпа 36.000 динара. Имамо изузетно забрињавајући податак да је око 8% становништва испод границе сиромаштва. Граница сиромаштва, линија сиромаштва је потрошња испод 11.500 динара месечно, а за породицу са два одрасла члана и децом испод 14 година тај износ је 31.500. То је граница и линија сиромаштва.

Да вас подсетим, 36.000 је минимална потрошачка корпа, нешто што превазилази за 4.500 динара ону границу сиромаштва. Дакле, 8% у Србији је испод границе, линије сиромаштва, то је око 500.000 људи. Дакле, овде говоримо о 500.000 људи и онима који су на самој граници, а и то је врло значајан број.

Предлог је да се обухвати прилив од капитала, јер једноставном анализом... Ево, у овом дану када почињемо разговор о дуалном образовању треба видети на који начин се односимо према раду. Мислим да угрожавамо будућност младих усвајањем закона о дуалном образовању, тиме што показујемо колико уопште ценимо рад. Ови предлози закона су управо на ту тему – више ценити рад људи који раде и опорезовати оне неодговорне власнике капитала који на прави начин не мотивишу своје уполсене.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за 13, против нико, уздржаних нема, није гласало 136, од укупно 149.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Горан Ћирић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени и допуни Закона о пореском поступку и пореској администрацији, који је поднео Народној скупштини 13. септембра 2017. године.

Да ли народни посланик Горан Ћирић жели реч?

Изволите, колега Ћирићу.

ГОРАН ЋИРИЋ: Још једном, мотив је исти. Говорио сам о социјалном статусу највећег броја грађана у Републици Србији; овај сет закона које предлажемо сигурно, чак и да буду усвојени, чак и да расправљамо о њима, неће решити све проблеме грађана, али важно је да будемо спремни да говоримо о томе. Мислим да је важно да отворимо дебату и да прихватимо оно што је реалност у Србији.

Овим предлогом закона предложили смо да су лица дужна да достављају податке из става 2. овог члана два пута у току године, 15. јануара и 30. јуна. И, у члану 58, да се подзаконским актом формира посебан организациони део у Пореској управи, са посебно обученим

кадровима, који би у сарадњи са осталим државним органима, МУП-ом, катастром, Народном банком Србије, Управом царина, Централним регистром хартија од вредности, АПР-ом, Управом за трезор, Управом за спречавање прања новца, вршио обраду поднетих пријава, као проверу обвезника који нису поднели пријаву. Дакле, циљ је и основна идеја извршити ефикасније упоређивање имовине физичких лица са њиховим пријављеним приходима. Ово би ишло на путу ка хармонизацији пореских закона са будућим законом о пореклу имовине.

Ево примера: ми смо посланици у републичкој скупштини и имамо пример многих наших колега, и бивших и садашњих, које седе у републичкој скупштини, рецимо, од 1990. године; знамо да је просечна плата посланика од 1990. године до данас била око 500 евра на месечном нивоу, а у неким периодима и знатно мања. Године 1993. плата је износила од пет до десет евра, знамо и сами, у годинама хиперинфлације. Године 2000, у септембру, просечна плата у Србији је била 30 евра. Када се подсетимо, чак је можда и прецењена та просечна вредност плате од 500 евра. То значи да би на годишњем нивоу нето приход посланика био 500 пута 12 месеци – 6.000 евра. Дакле, уколико би посланик седео од 1990. до 2015. године, за 25 година, пута 6000 евра, његов приход би износио 150.000 евра. Да ништа не једе, да не троши за струју, комуналије, да не троши ништа за породицу, њему не би остало ни десетак хиљада евра било какве уштеде, а камоли да досегне износ од 205.000 евра, који је потребан за куповину значајних некретнина или много већу имовину коју неки људи имају.

Дакле, предлог овог закона је управо то, да се укрсти имовина са плаћеним порезима и пријављеним приходима из читавог активног пословног живота.

ПРЕДСЕДНИК: Време.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за 10, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Горан Ћирић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о финансирању локалне самоуправе.

ГОРАН ЋИРИЋ: Поштована председнице, у складу са чланом 88, изражавам сумњу да имамо кворум и волео бих да проверимо кворум.

ПРЕДСЕДНИК: Добро.

Молим да убаците своје картице у посланичке јединице електронског система, да утврдимо кворум.

Констатујем да је у сали присутан 101 народни посланик.

Како немамо кворум, одређујем паузу у трајању од сат времена.
Наставак је у 15.00 часова. Хвала.

(После паузе – 15.30)

ПРЕДСЕДНИК: Ради утврђивања броја посланика присутних у сали, молим да убаците своје идентификационе картице у посланичке јединице.

У сали су присутна 133 народна посланика. Можемо да наставимо са радом.

Народни посланик Горан Ћирић предложио је да се дневни ред допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о финансирању локалне самоуправе.

Изволите.

ГОРАН ЋИРИЋ: Ово је још један предлог закона који смо посланички клуб Демократске странке и ја предложили са циљем равноправније социјалне расподеле и равноправније регионалне расподеле.

Дакле, ми смо овде, као Скупштина, у протеклих пет година доносили законе који су системски смањивали приходе локалних самоуправа. Видели смо кроз званичне извештаје Фискалног савета да су буџети локалних самоуправа у изузетно тешком стању. Они су чак драматично упозорили да су неки градови и пред банкротством, што може угрозити фискалну и финансијску стабилност читаве Републике Србије.

Из тог разлога, али и из других разлога предложили смо закон, који каже да се чланом 1. Предлога закона врше измене у члану 35. важећег закона тако да јединици локалне самоуправе припадају порези не само на њеној територији већ и ван њене територије, и то, између осталих пореза, и порез на доходак грађана, и то на приходе од: 74% од пореза на зараде који се плаћа према пребивалишту запосленог, осим за запослене у јавном сектору, укључујући општу државу и јавна предузећа, као и 100% удела у порезу на зараде који плаћају запослени у јавном сектору, укључујући општу државу и јавна предузећа, пропорционалног и једнаког уделу популације локалне самоуправе у укупној популацији Републике Србије по последњем попису.

Шта ово значи? Дакле, знамо да су подаци да у Србији у овом тренутку у јавном сектору, јавној управи и јавним предузећима ради око 700.000 запослених, да у Србији постоји 36 јавних предузећа и да порези припадају углавном највећим центрима, градовима у којима ти људи раде. То је један од извора неправедне прерасподеле у регионалном смислу. Наш предлог иде на ту страну јер следимо логику да људи у јавном сектору, који

раде у безбедности, војсци, полицији, електропривреди, образовању, здравству, подједнако доприносе свим људима у Србији, да ли живели у Београду, Крагујевцу, Нишу, Новом Саду или мањим местима, па да сходно томе порези припадају пропорционално свим грађанима Србије. На тај начин би се обезбедило око триста милиона евра, подељено са седам милиона људи, у просеку 43 евра по становнику, што би значило да за једно мало место од десетак хиљада становника то значи 430.000 евра додатних прихода, а тим средствима могу да се реше значајни проблеми.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за 14, против један, уздржаних нема.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о одбрани.

Реч има народни посланик Балша Божовић.

БАЛША БОЖОВИЋ: Даме господе народни посланици, као што сте упознати са стањем у војсци, предложили смо, посланички клуб Демократске странке и ја лично, сет закона који се односи на војску, који се односи на одбрану Републике Србије.

Многе ствари су потпуно застареле, многи се механизми више не користе када је у питању развој система одбране. Знамо врло добро у каквом је стању наша војска. Знамо врло добро да се у последњих пет година Влада понаша као да нам војска не треба, као да војници не заслужују пристојан живот, као да они немају права да своје породице обезбеде на један сигуран и нормалан начин, као што то раде њихове колеге из иностранства. Војници су све сиромашнији и у великој мери данас напуштају своју професију.

Оно што је велики проблем за будућност у Србији јесте што ће постојање војске бити заиста тешко одрживо без војника, без оних који ту војску заправо чине. Сутра се може догодити да Србија има најмодернију технологију када су у питању авиони, борбена средства, возила и све оно што чини једну војску добро опремљеном, али ако немамо војнике и ако они немају добар доручак, ако не могу да прехране своју породицу, ако не могу да плате своје рачуне, онда та војска заиста нема будућност. То нису ни авиони, то није техника, то су људи, то су пре свега патриоте који су за своју животну професију одабрали војничку професију, што свакоме од нас треба да служи на част, па наравно и Влади Републике Србије, која их из године у годину све више сиромаша и све више понижава.

Не можемо да говоримо данас о војсци кроз авионе које смо поручили, а стари су преко двадесет или тридесет година. Ако војник нема чизме које могу да претрпе зиму, ако нема ципеле у којима може да хода на пролеће и лето, онда та војска једноставно нема достојанство. Онда је питање на који начин желимо да грађанима објаснимо да смо заправо за то да им обезбедимо безбедност, да им обезбедимо сигурност, ако се небезбедно и несигурно осећају и сами војници.

То је суштинска разлика између периода када је министар одбране био Драган Шутановац, када је војска била модерна, професионална, добро опремљена и задовољна својим примањима, за разлику од времена када је води бивши јуловац. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за 16, против један, уздржаних нема.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о главном граду.

БАЛША БОЖОВИЋ: Много ме радује када сваки предлог закона посланичког клуба Демократске странке наиђе на реакцију позиционих посланика.

Оно што је сада на дневном реду јесте предлог. Имамо изборе у Београду у редовном року, они ће бити у марту следеће године; ово није изборна година и имамо једну фер понуду за вас – да пред те изборе усвојимо закон, у години која није изборна, и да по Закону о главном граду сутрадан, када дође време за изборе, градоначелника бирамо непосредно. Знам да ће у том случају бити потпуно другачија сразмера снага него што је данас.

Желим да предложимо непосредан избор градоначелника Београда, градоначелника главног града, зато што грађани желе да знају за кога гласају. Они желе име и презиме човека, који има интегритет, који има програм, који има резултате иза себе и који може Београђане да увери да је он најбоље решење за њих. Не можете се довека крити иза Александра Вучића. Не можете се довека крити иза оних лажних обећања која сте дали још 2012. године, пре више од пола деценије. Не можете се крити иза такозваних победа, а те победе се тичу изборне крађе, куповине гласова и свега онога што је била тема у годинама иза нас.

Ми предлажемо непосредан избор градоначелника по моделу како је био изабран и покојни Ненад Богдановић, као једини непосредно изабрани градоначелник Београда у његовој историји. Као такав, имао је

сјајне резултате: препородио је инфраструктуру, вратио све оно што сте дведесетих година, управо у овој коалицији, одузели грађанима и, једноставно, водио Београд на начин да је цео свет признавао Београд као град будућности. Добили смо тај епитет и као странка и као неко ко је водио тај град, а наравно и Београђани, који су заједно са покојним градоначелником Ненадом Богдановићем остваривали све ове победе и покушавали да од Београда направе заиста пристојно место за живот.

Мислим да је ово јединствена прилика да покажете да ли се плашите тих избора и да ли ћете грађанима дозволити да они кажу ко ће сутрадан да буде њихов градоначелник и човек којем ће дати глас, коме ће веровати на реч и коме ће заиста поверовати да Београд опет може да постане свет, да опет може да буде пристојно место за живот, другачије него што је у последње четири године. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за 14, против два, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању Анкетног одбора ради утврђивања чињеница о улози и одговорности највиших органа власти у бесправном рушењу објеката у београдској четврти Савамала и утврђивању чињеница о одговорности лица која су извршила рушење наведених објеката.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем.

Када је у питању Савамала, јако би ме интересовао одговор било ког члана Владе или председника Републике Србије шта би се догодило да њима неко сруши кућу, да њима неко сруши стан, да ви будете, председнице Скупштине, ти који сте истерани из своје куће, везани усред ноћи, онемогућени да позовете полицију, или омогућени, али та полиција да не дође. То су ствари које тиште Београђане и грађане Србије из простог разлога што то сутра може да се деси било коме од нас. Уместо Савамале, могло је да се догоди да буде срушен дом здравља. Уместо Савамале, могло је да се догоди да буде срушен неки објекат јавне намене. Полиција није реаговала те ноћи. Министар полиције још увек је министар и није поднео оставку. Директор полиције је још увек директор и није поднео оставку. Председник Владе је постао председник Републике.

Погледајте само колико се избегава ова тема, из простог разлога што цела чаршија зна ко је рушио у Савамали, ко је наредио рушење Савамале, ко је сутрадан уклањао доказе у Савамали. То су ствари које кријете, али никада нећете моћи да их сакријете, свако од вас зна да ћете кад-тад доћи у ситуацију да ћете се са овим суочити.

И, само да знате, никада нећете имати подршку ниједног пристојног Београђанина, ниједног пристојног грађанина Србије с обзиром на то да сте показали не само да пљачкате грађане, да их сиромашите, већ да сте насилни, да рушите објекте, да рушите нечије домове и да апсолутно немате намеру да одговарате за то.

Верујте ми да након формирања овог анкетног одбора, који је један од првих... Уз анкетни одбор за „Хеликоптер“, уз све оне друге афере за које смо предложили анкетне одборе, ово је једна од ствари које ће бити прве након промене власти. А ваши највиши функционери ће, наравно, за то одговарати. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за 16, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог Закона о допунама Кривичног законика.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем.

Председник Демократске странке Драган Шутановац је у прошлом сазиву Скупштине, када је био народни посланик, предложио закон према којем би сваком регистрованом насилнику у породици обавезно било одузето ватрено оружје. Дешава се да они који изврше то кривично дело буду пуштени, задрже своје оружје које су легално стекли, по закону, и изврше кривично дело покушај убиства или убиство. Новине су пуне, црна хроника је пуна примера да је муж убио жену, убио децу, да се насиље у породици заврши трагедијама и великим бројем смртних случајева.

Ово је један предлог закона који нема апсолутно никакве везе са политиком, али има са здравим разумом. Оно што је проблем код закона које предлаже већина јесте што се ти закони не темеље на правди и разуму. Ово је правда и ово је разум. Само такви закони могу бити поштовани од стране грађана и од стране већине у овом парламенту. Зато вас молим да усвојите овај закон, да га ставите на дневни ред. Нико се неће пријавити, ја први нећу као овлашћени по овом закону и нећу користити своје право да о њему причам двадесет минута и образлажем. На овај начин је било могуће сачувати, од тренутка када је Драган Шутановац предложио овај закон, преко педесет живота у Србији. Зато вас молим да само једним стиском дугмета спасемо неких наредних педесет живота у наредних шест месеци до годину дана.

Ово су ствари које су животне и људске. Ово су трагедије са којима се чак и ви свакодневно суочавате или их сусрећете у свом крају, својој општини, свом граду. Помозите својим суграђанима да се ово више никад не понови, да ономе ко је регистрован као насилник полиција по сили

закона одузме оружје моментално. Разговарали смо о насиљу у породици, разговарали смо о насиљу над женама, а често су жене те које су жртве у највећем броју случајева, али не само оне. Зато вас молим да на овај начин покушате да урадите нешто добро за породице у Србији, за бригу о породици у Србији, јер су ово ствари које су пре свега животне, а не политичке. Ово су ствари које су моралне. И томе не треба да се смеје неки посланик владајуће већине и да додајује, већ треба да притисне дугме и да се овај закон напокон донесе. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за 18, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о престанку важења Закона о потврђивању Споразума о сарадњи између Владе Републике Србије и Владе Уједињених Арапских Емирата.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем, председнице Народне скупштине.

Био сам, као и све моје колеге из опозиције, против тог међудржавног споразума између Владе Републике Србије и Владе Уједињених Арапских Емирата из простог разлога што је то кровни закон којим се омогућава пљачка државних ресурса и земље у граду Београду, у Србији, када је у питању пољопривредно земљиште у Војводини.

Овим законом је омогућено да један приватни инвеститор који је близак врху Српске напредне странке, уз све привилегије које му је дала већина у овом парламенту, буде повлашћени инвеститор, а то значи да добије све бесплатно, да не уложи ни један једини динар, а да све што се изгради плате грађани, осиромашени, својим платама и пензијама. Дакле, то је оно што је суштина грешке коју сте починили и којом је Србија поражена, осрамоћена и осиромашена.

Из тог разлога апелујем на вас. Нисам сигуран да ћете то урадити зато што корист од овога има непосредно и врх Српске напредне странке, али ваљда није све оно што се прича истина, а то је да само ви живите боље, док грађани живе све сиромашније и све горе. Јако је важно да омогућимо на неки начин равноправност свих инвеститора у Србији, да не буду повлашћени само они који су ваши пријатељи, него да то могу сутра да ураде и грађани Србије који су инвеститори, домаћи привредници и домаћи власници одређеног капитала.

Шта се на крају догодило? На крају смо имали „Београд на води“ као један пропали пројекат, о томе се пише и дан-данас, имамо једну зграду која никако да се заврши. Пету годину ви не можете да завршите једну

једину зграду на подручју савског амфитеатра! Драган Шутановац и некадашњи министар Оливер Дулић су за свега две или три године изградили 5.000 станова у насељу „Степа Степановић“, и тадашњи градоначелник Драган Ђилас. Мислим да је веома важно да се на тим примерима гледају резултати какви су били, а какви су данас.

Не можете данас да градите станове од 3.500 евра по квадрату и да говорите грађанима Србије – па то је за вас. Ко од њих има новац да купи стан од 3.500 евра по квадрату?! Обећавали сте 300 евра по квадрату, а нудите им станове од 3.500 евра по квадрату. То је лаж. Да ли ви заиста мислите да су грађани луди? Наравно да нису луди. И наравно да на тај начин не можете и нећете моћи у наредном периоду да водите ову земљу. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за 17, против један, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о раду.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: У питању је, популарно назван, закон о запошљавању младих. То су неке теме које смо изабрали заједно са својим колегама из посланичког клуба зато што сматрамо да су млади будућност. Ни на један једини начин нећемо предложити или урадити било шта што ће њих охрабрити да изађу и побегну из ове земље, а то се дешава из године у годину у све већем и већем броју.

Педесет хиљада радних дозвола је издала Агенција за рад у Немачкој прошле, 2016. године за Србију, за Босну и за Македонију. Године 2015. издала је 16.000 радних дозвола; годину дана касније 50.000 радних дозвола! Хоћу да вам кажем да се број људи који излази из Србије увећава драстично из године у годину.

Ово је закон који стимулише младе да размисле и да можда остану у овој земљи, да није све у страначком и партијском запошљавању, да није све у везама, када су у питању функционери на локалу, када су у питању функционери у Влади, када су у питању функционери у Скупштини Републике Србије; да не може да се након забране запошљавања у Скупштини Србије запосли преко 250 партијских кадрова Српске напредне странке који немају школу, који имају купљене дипломе, а да онима који су поштено завршили средње школе, поштено студирали једина алтернатива буде улица или одлазак из Србије.

Зато је закон о запошљавању младих, кроз измене и допуне Закона о раду, веома важан, зато што стимулишемо да у средњим школама и на

факултетима буде пракса која ће бити плаћена. Да би млади људи били конкурентнији на тржишту радне снаге, било би добро да током студирања и школовања имају и одређену праксу и да знају како изгледа посао за који аплицирају или професија којом желе да се баве. Мислим да је ово начин да се они стимулишу да остану у Србији и да своје знање и енергију употребе у Србији, а не у Немачкој, Аустрији; да не кажем да апсолутно нико од њих не иде у Русију, иако је многим од вас то неко мерило како наше друштво сутра треба да изгледа.

Оно што је овде важно јесте да се закон односи на оне од 15 до 30 година. Влада Републике Србије би дала педесет милиона евра на годишњем нивоу, а овај закон би пре свега стимулисао да они неформално запослени постану сутра формално запослени, да могу да користе привилегије попут рачуна у банци, кредита, попут многих других ствари за које данас апсолутно не могу, или могу само да сањају.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за 15, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о престанку важења Закона о утврђивању јавног интереса и посебним поступцима експропријације и издавања грађевинске дозволе ради реализације пројекта „Београд на води“.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем.

У питању је лекс специјалис. Не бих да звучим нескромно, али поносан сам на то што је посланички клуб Демократске странке, заједно са неколицином самосталних посланика, једини био против лекс специјалиса и усвајања лекс специјалиса у тадашњем сазиву Скупштине Републике Србије. Увек смо били против тога зато што није могуће оно што се заправо догодило и наравно да ће та неправда бити исправљена. „Београд на води“ је смишљен ради корупције, односно испумпавања новца грађана Београда и грађана Србије, с једне стране и, с друге стране, мењања нашег идентитета.

Неки посланици су говорили да је Дубаи један од најлепших градова у Европи. Они су нпр. здушно подржавали овај пројекат и овај закон, али оно што се дешава у Београду јесте чињеница да Београд никада неће бити као Дубаи зато што то није део нашег културног наслеђа. Наше културно наслеђе је уставна категорија и то они који желе да знају – знају. Они који не желе да чују, никада то неће чути, нажалост. То је део нашег културног наслеђа. Лекс специјалис је кршење свих системских закона и многих тачака Устава Републике Србије.

Ви имате већину, промените Устав, па донесите да је културно наслеђе заправо наслеђе Уједињених Арапских Емирата у Србији, а не наслеђе културно и наша културна баштина. Не постоји други начин да се овај безобразлук који сте ви усвојили у Народној скупштини на овај начин дозволи, сем то да вам апсолутно није стало шта је наша историја, шта је наша култура, шта је наша нација. Најважније је да неко тамо узме земљиште у вредности од милијарду евра, да се на неки начин финансира из џепа грађана и буџета Републике Србије нечија приватна кафана, нечији приватни шопинг-мол, нека зграда која има цену 3.500 евра по квадрату. Три и по хиљаде евра по квадрату! И ви говорите да је то јавно добро?!

Тајкуни који су купили те станове су јавно добро за вас, али нису јавно добро за грађане Републике Србије, они ће од овог имати само трошак. Сваку бебу која се роди у Србији по овом пројекту сте задужили преко хиљаду евра; свака беба која се роди, роди се са минусом од хиљаду евра јер сте овако пљачкашки закон пред очима јавности усвојили у Скупштини Републике Србије. Захваљујем.

(Маријан Ристичевић: А шта си ту урадио у животу?)

(Радослав Милојичић: Можете ли да упозорите ове што добацују?)

ПРЕДСЕДНИК: Нисте чули шта је говорио посланик Балша Божовић, то прија ушима. Ове увреде које слушамо откако је почео да предлаже. То прија ушима.

Стављам на гласање овај предлог.

Мало слушајте шта се овде изговара и како се блате људи овде. И како се блате посланици који гласају за нешто. По Уставу је право посланика да гласа за, против или уздржан. А сатима слушамо увреде на ту тему. И онда сте осетљиви кад неко нешто гласно прокоментарише.

(Мариника Тепић: Па псује.)

Не псује, немојте да измишљате. Мене би било срамота да овде изговарам такве речи – упропастила сам државу у последњих двадесет година како сте владали.

Хвала што сте помагали у томе, посланице Јерков. Били сте председник Парламента када је Игор Павличић учествовао у томе.

(Александра Јерков: Нисам помагала.)

Извињавам се. Да, ја умем да се извиним, за разлику од вас. Волела бих да чујем једном да се ви извините.

Закључујем гласање: за 16, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Предлог посланика Балше Божовића је да се дневни ред седнице допуни Предлогом закона о измени Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање.

БАЛША БОЖОВИЋ: Ово је такође други део закона о запошљавању младих. Законом се предвиђа степенаста стопа доприноса за обавезно социјално осигурање, тако да је за најмлађе најнижа а онда се повећава са бројем година живота, до тридесете године, када је 30%.

Оно што је предлог јесте да се стимулишу послодавци. Ми смо тестирали овај предлог закона управо на њима, зато што им је јефтиније да запосле младог човека без радног искуства, него да извлаче кеш и да их на црно плаћају. И њима је много важније и, претпостављам, инспекцији рада би било много корисније, а претпостављам и Влади Републике Србије уколико жели да спречи одлазак младих људи из Србије.

Ми смо имали много дебата, имали смо много разговора са младим људима. Имате оне који су најбољи, најбољи млади у својим професијама, на такмичењима у знању, на дебатама о науци, на олимпијадама науке освајали су прва места. Још док су у средњој школи, велике међународне компаније покушавају да их унапред привуку тако што има дају стипендије. Да ли је могуће да се о највреднијем ресурсу у Србији, паметним младим људима, више брину стране компаније него Влада Републике Србије, на челу са Српском напредном странком? Како је могуће да стране компаније дају одређене стимулансе, одређене стипендије, да воде младе на најбоље универзитете из средњих школа у Србији, а да Влада Републике Србије и СНС апсолутно не воде о томе ама баш никаквог рачуна?

Знам да се ви стидите тих младих људи који су паметни и имају успеха већ у средњој школи зато што они нису куповали своје знање и нису куповали своје дипломе. Они су вредно учили и на тај начин су већ победили у једној животној утакмици коју сте ви, господо из Српске напредне странке, изгубили, зато што највећи и највреднији ресурс Србије газите, плујете на њега, унижавате га, избацујете из Србије и продајете за јефтине паре. Одричете се знања зато што знате да је онај ко поседује знање највећа опасност по вас.

Е, нећете моћи још дуго, зато што не можете младе људе да истерате из Србије, и то је оно што је највећи парадокс вашег начина владања. Млади ће да остану у својој земљи, млади ће да промене лошу власт и направиће од Србије земљу у каквој желе да живе. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за 14, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о престанку важења Закона о привременом уређивању начина исплате пензија.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем.

Када су у питању пензије, то је стечено право, о томе смо говорили више пута у свим могућим расправама које су се тичале права човека; пре свега, његово неотуђиво право на имовину, односно својину коју има над својом имовином. Својина је овде угрожена на начин да сте неке нешто узели, као када бисте неке узели телевизор из куће, као када бисте неке узели фрижидер из куће, као када бисте неке узели веш-машину из куће. Знам да то вас није брига зато што ви имате новца да живите у становима од 3.500 евра по квадрату, да имате на стотине купатила, стотине кухиња, веш-машина, телевизора итд., али грађани који су часно и поштено зарадили свој новац имају право на само један телевизор. Е, и тај један сте на овај начин хтели да им отмете из руку.

Милион и седамсто хиљада пензионера је данас у Србији. За 700.000 њих сте смислили да их опљачкате да би се ваши приватни пројекти, као „Београд на води“, плаћали из тих смањених пензија.

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, престаните да вређате. Престаните да вређате. Образложите предлог.

БАЛША БОЖОВИЋ: Не вређам ја пензионере. Вређате их ви, зато што сте им смањили пензије. Само говорим да те привремено смањене треба да се врате.

ПРЕДСЕДНИК: Не, ви вређате све нас. Мене лично вређате.

БАЛША БОЖОВИЋ: Не, не вас. Причам о пензионерима.

ПРЕДСЕДНИК: Нисам пензионер, али ме вређате.

БАЛША БОЖОВИЋ: Па нисте ви себи смањили плату, него сте њима смањили пензије!

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, немојте да се свађате. Немојте да вређате.

БАЛША БОЖОВИЋ: Не свађам се него говорим истину.

ПРЕДСЕДНИК: Вређате већину посланика овде у Парламенту.

БАЛША БОЖОВИЋ: Говорим истину. Пензионери данас у Србији не могу да плате порез на имовину. Пензионери не могу да се лече, пензионери не могу да плате своје животне трошкове, лекове; не могу да дају цепарац унуцима, унукама; не могу да возе кола зато што немају новца од своје пензије за гориво; не могу да имају квалитетну исхрану. Они не могу да буду укорак са културом или да са новцем који имају посећују културне манифестације, зато што немају новца апсолутно низашта. Ви сте их осудили на доживотну робију, без права на помиловање, а ти људи су изградили овај град.

ПРЕДСЕДНИК: Даћу право на повреду Пословника, а размишљај да онда направимо паузу. Ово више овако не може, ово је изгубило сваки

смисао. Више нема везе са одредбама Пословника које су предвиделе предлагање дневног реда и допуне дневног реда. Ово служи за директне увреде већине посланика који седе овде у Парламенту.

Нисам у стању, обичан сам човек, емотивна сам... Ако неко читав дан овде упућује увреде посланицима да смо лопови, да смо криминалци, да неког осуђујемо на доживотну казну, емотивно, једноставно, не могу да водим седницу. Ако се овако настави, пуно среће други пут. Ово стварно нема смисла.

(Радослав Милојичић: Распишите изборе.)

Ако то желите, то ћете и гледати, није проблем за нас.

Врло толерантно водим седницу. Почећу да прекидам, јер ово више нема никаквог смисла. Ово није у складу са Пословником. Нико више не образлаже предлог закона који имамо испред себе, нико. Увреда, увреда, увреда, пљување, увреда, увреда. Ја не могу овако да водим седницу. Размислите о томе, и ја ћу заиста да размислим.

Нема још много предлога, није у томе проблем, издржаћемо, али стварно ово више ни на шта не личи, ни на шта не личи. Кад би неко предложио озбиљан закон, нико то више не би узимао за озбиљно.

Образлажете тиме што вређате људе. Па ко ће за то да гласа? Да, десет гласова „за“. То нема смисла, никаквог.

Реч има народни посланик Александар Мартиновић, повреда Пословника.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Захваљујем, госпођо Гојковић. Указујем на повреду члана 107. Пословника Народне скупштине.

(Радослав Милојичић: Нисмо гласали о овоме.)

ПРЕДСЕДНИК: Па сачекајте, биће гласање. Извињавам се, је л' било и кворума пре гласања? То може, а ово не може. Како? Престаните, стварно, пустите ме да водим седницу. Ево, сада ће бити и тачка да ме смените, па, Боже мој, ако имате довољно гласова, сменићете ме. Али немојте виком да усмеравае вођење седнице.

Извињавам се, посланиче, нисам вас слушала. Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, госпођо Гојковић, повређен је члан 107. Цео дан посланици Српске напредне странке слушају најгоре могуће увреде на сопствени рачун, на рачун своје странке, на рачун Александра Вучића.

Нисмо ништа украли. Ја не могу да купим стан у „Београду на води“, Маријан Ристичевић не може да купи. Драган Шутановац може да купи стан у „Београду на води“, може да купи обе зграде које су изграђене у „Београду на води“. Балша Божовић, који кука за децом која немају за кифле, он и његов отац могу да купе обе зграде у „Београду на води“.

Господине Божовићу, пошто сте нам држали предавање...

(Председник: Посланиче, само се мени обраћајте, молим вас.)

Дакле, ево ја сад нудим господину Божовићу, нека донесе свој индекс са факултета, ја ћу донети свој, донећу индекс Александра Вучића, па нека цела Србија зна и нека цела Србија види ко је био какав студент и на чијој страни је памет Србије. Да ли на страни оних који су упропастили и државу, и војску, и полицију и привреду, који су спровели пљачкашку приватизацију, или је памет Србије, или су млади Србије на страни Александра Вучића, на страни Српске напредне странке, на страни оних који вуку Србију напред из блата у које су нас увукли Драган Шутановац, Балша Божовић, Вук Јеремић, Саша Јанковић и њима слични.

Молим вас, немојте да дозволите да се допуне дневног реда претворе у наставак најгорих могућих увреда...

(Радослав Милојичић: Време.)

... Иначе ће сви посланици из Српске напредне странке да подигну Пословник и узврате истом мером...

(Радослав Милојичић: Прошла су два минута.)

... На речи битанги, криминалаца и лопова који су упропастили Србију.

ПРЕДСЕДНИК: Трудим се да водим седницу и да поштујем све посланике. Чули сте шта сам и сама рекла, заиста нисам у стању да водим... Молим вас, посланици...

Посланиче Мартиновићу, молим вас, да ли желите да гласамо? (Не.)
Изволите, посланиче.

ГОРАН ЋИРИЋ: Рекламирам повреду Пословника, члана 27: „Председник Народне скупштине представља Народну скупштину...“; други став: „Председник Народне скупштине стара се о примени овог пословника“. Ви сте морали да реагујете на ово што смо чули од претходног говорника који је рекламирао Пословник; дозволили сте да коментарише приватни живот других посланика и тиме прекршили и друге чланове Пословника. Мислим да сте и данас били толерантнији и показали свој другачији однос према посланицима опозиције и посланицима позиције, посебно шефу посланичке групе који је малопре рекламирао Пословник а говорио о свему другом сем онога што се тиче Пословника.

Господин Балша Божовић је образлагао свој предлог закона. Ви сте морали да дозволите да гласамо о том предлогу закона. На овај начин сте утицали на одлуку Скупштине јер сте у међувремену дали право за рекламацију Пословника, уместо да по образлагању његовог предлога закона приступимо гласању и утврдимо да ли се прихвата тај предлог

закона. Дакле, ви сте и сами свесни да сте прекршили Пословник овог пута, и то није први пут.

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, читав дан, од 10 часова јутрос покушавамо да утврдимо дневни ред. Право посланика је да предлажу допуне дневног реда. То је право, али није право да неко образлаже свој предлог допуне дневног реда на увредљив начин по све нас. То се дешава од 10 часова јутрос. Није први пут, али све је горе и горе.

Знам да се нећете сложити, јер не желите да дођете до истине да свака прича има две стране. Говорите увек искључиво о једној страни, а не видите и не чујете себе. Значи, читав дан вређате посланике који су гласали за поједине законе, вређате председника државе и вређате многе друге политичаре и јавне личности, не знам већ кога нисте споменули, а о предлозима закона нисмо чули ама баш ништа. Трудим се колико могу, али заиста је количина увредљивих израза које је изговорио посланик Балша Божовић... Ово до сада још некако, али оно што изговара Балша Божовић прелази све границе неког иоле пристојног и фер-плеја у политици.

Не може неко стално да говори да је неко лопов, да неко краде и да неко нешто уради да бисмо се сви ми обогатили. Ја бих се мењала са послаником Балшом Божовићем што се тиче материјалног статуса. То ме вређа, заиста ме вређа.

(Балша Божовић: Кад бисте се мењали?)

Одмах, сада. Узмите све што имам, ја узимам вашу имовину. Одмах, крените од плате.

(Балша Божовић: Да ли можете? Да ли хоћете?)

Извините се посланицима.

Не, нисмо у кафани. Није смешно. Има нас којима није смешно. И нисмо цинични. Ево, ја не умем да будем цинична.

Повреду Пословника нисам направила. Прекинућу сваког ко буде наставио да вређа посланике. Предлажите законе, али немојте да вређате никог у овој држави.

Гласаћемо, али не видим шта сам ја ту урадила и како ја то кршим Пословник од јутрос у 10 часова, кад мирно слушам све и свашта данас.

Мислим да Административни одбор озбиљно треба да проучи овај пословник, да утврди све мањкавости и да стварно уозбиљимо овај рад.

А од избора се не бежи.

Реч има народни посланик Радослав Милојичић.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Председнице, мислим да сте прекршили члан 108, да се о реду на седници стара председник Народне скупштине, а могу да наведем још неки члан: чл. 106. и 107.

(Председник: Чланови 106. и 107. су били.)

Рекао сам и члан 108.

Јавно, пред медијима, пошто сам малопре оптужен од господина Мартиновића да имам стан на Врачару – свака некретнина ван Смедеревске Паланке која се води на мене, моју мајку, оца, бабу, супругу и две рођене сестре, одмах ће бити поклоњена. Заиста више нема смисла да се такве лажи изговарају! Ја разумем мало, и ја некада претерам, али да некога тако оптужите заиста нема смисла.

ПРЕДСЕДНИК: Добро. Мислим да сте и ви схватили како је страшно када неко износи некакве оптужбе. А ми читав дан слушамо како Александар Вучић нешто ради да би стекао не знам ни ја какву корист. Сада сте схватили о чему се ради. Да ли сте схватили? Немојте онда то да радите.

Молим посланике да идемо даље. Ако не можемо, боже мој, видимо се сутра. Ако не сутра, видимо се прекосутра, или мало сутра, мени је свеједно. Ја бих да радимо озбиљно, заиста. Молим посланике да пробамо да радимо.

Стављам на гласање ово што је предложио посланик Балша Божовић. То је било пре двадесет минута. Чули сте образложење. Изволите, гласајте.

Закључујем гласање: за 13, против један, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о Војсци Србије.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем.

Овај закон предложио сам ја, а у консултацији са генералом Сретом Малиновићем дао сам ово образложење. Као један од хероја многих ратова деведесетих година, велики професионалац и пилот који је и 1999. године имао прилике да се суочи са вишеструко надмоћнијим непријатељем, саветовао је да ситуација у Војсци није добра и да се законским решењима мора поправити, између осталог, и материјално стање војника.

У Скупштини су, наравно, и други генерали, попут господина Делића, који такође разумеју о чему се овде ради.

Војник у Србији данас је понижен. Војник у Србији има плату са којом не може да купи стан, а држава му тај стан не гарантује, не може да му обезбеди. Војник у Србији је данас у ситуацији да једноставно не може да плати своје рачуне, не може своју породицу да прехрани, не може своју децу да одшколује. То су проблеми са којима се данас суочавају они који су

бранили нашу земљу и који ће, не дај боже, бити у прилици да поново бране нашу земљу.

Безбедност и сигурност земље је угрожена оваквим материјалним стањем Војске, законима који постоје, а међусобно нису усаглашени, многим мерама које се више у Војсци не подразумевају, а за време господина Шутановца као министра одбране су се подразумевале.

Када сам питао господина Шутановца да ли је могуће и да ли је сигуран у то да ће успети да спроведе професионализацију Војске и укине редовно служење војног рока, био сам скептичан тада, а он ме уверио да је чак и то могуће уколико предано и вредно радите на томе да Војска Србије изгледа попут најбољих армија у региону и Европи.

Међутим, ситуација је данас много гора, ситуација је знатно лошија по њихов живот. Једноставно, војници немају свој стан, немају своју кућу. Ја немам свој стан, ни мој отац нема стан у власништву. Моја породица нема стан, за разлику од господина Мартиновића или браће Вучић...

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, изричем вам опомену, зато што ово стварно нема смисла. Нема смисла. Па нека ми је на част.

(Балша Божовић: Да ли могу да завршим?)

Не можете. Не можете да вређате, не можете да завршите. Не можете тако. Не може. Ето, једноставно не може оно што нема везе са законом. Пословник ће се поштовати. Личне увреде задржите за улицу. Нема смисла.

Стављам на гласање предлог.

Молим посланике да се не изјашњавају уопште јер ово није никакав предлог закона, ово је изигравање Пословника.

О чему да се гласа? О серији увреда. Нема смисла.

Закључујем гласање: за 13, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Радослав Милојичић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о одбрани.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Уважена председнице, даме и господо народни посланици, ово је изузетно важан закон. Ово је изузетно важан закон, као што је и систем одбране изузетно важан систем како за нас тако и за читаву државу.

Одмах да кажем да не очекујем да ће Српска напредна странка са својим коалиционим партнерима прихватити предложене измене и допуне Закона о одбрани зато што знамо какав је однос Српске напредне странке према систему одбране и према систему безбедности у целини, јер је за

министра одбране поставила господина Александра Вулина а за директора БИА господина Братислава Гашића.

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у одредби члана 97. став 1. тачака 4, 6. и 9. Устава Републике Србије којима је предвиђено да Србија уређује и обезбеђује одбрану и безбедност свих њених грађана у целини.

Закон о одбрани је недовољно обухватан и не пружа одговоре на суштинска питања. Један од разлога за ово је застарелост основних стратешких докумената, али и занемаривање актуелних безбедносних ситуација како у земљи у којој живимо, Србији, тако и у региону у којем живимо. Нужно је успостављање склада са другим законима, пре свега са Законом о ванредним ситуацијама.

Поносан сам на људе који су радили на изменама и допунама Закона о одбрани са мном, и на господина Петра Радојчића, генерала и на генерала Срету Малиновића. Заиста не знам шта је спорно у измени осам чланова коју је предложила Демократска странка. Не знам, заиста, шта је спорно, сем тога што је ове измене и допуне Закона о одбрани предложила Демократска странка, и шта је спорно у члану 1. где се каже да су основни стратегијски документи Стратегија националне безбедности Републике Србије, Стратегија одбране Републике Србије, Доктрина Војске Србије и документи у области невојних изазова, ризика и претњи.

Не знам, заиста, шта је спорно у ставу 4. који се мења и гласи: „Основни документ планирања употребе снага је План одбране Републике Србије, чији су саставни део План употребе Војске Србије, План мобилизације Војске Србије и изводи из планова развоја одбране“, сем што је то спорно за вас из Српске напредне странке јер је сваки ваш министар одбране који је нов лошији од вашег старог министра одбране којег сте предложили. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за 14, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Посланик Радослав Милојичић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допуни Закона о финансирању локалне самоуправе.

Изволите.

Реч има Милорад Мирчић, повреда Пословника.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Рекламирам повреду чл. 104. и 108. Оно што је интересантно јесте да приликом одржавања сваке седнице Скупштине постоји један унапред припремљен сценарио. Наиме, овде се посланици директно прозивају именом и презименом, што је Пословником забрањено.

Али ми из Српске радикалне странке не желимо да будемо наивни и да притом не укажемо јавности о чему се овде ради. Очигледно је да се ради, увелико, о припремама за ванредне парламентарне изборе, па да се уклопе са овим београдским, па онда имате увек дежурне који ће направити неку гужву овде у Скупштини тако што ће изнервирати председника Скупштине, а јавност ће мислити да сте ви поларизовани на две стране. Нисте поларизовани. Ви сте иста идеологија, иста политика, исто све и немојте нас више замајавати...

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, то што причате нема везе са повредом Пословника. Ви слободно дискутујте о политици када то буде, али ја нити сам иста... Стварно ме изнервирају увредама, а да спроводим Пословник... Најтежи посао сам ваљда добила у држави, после рада у руднику, а то је да спроводим Пословник. Ја бих, али не знам како.

Радослав Милојичић, изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Локална самоуправа? Хвала.

Даме и господо народни посланици, уважени председавајући, локалне самоуправе, тј. општине и градови у Србији се већ шест година налазе у изузетно тешкој ситуацији. Локалне самоуправе су доживеле то да им је Српска напредна странка одузела пет милијарди само претходне године. Локалне самоуправе су доживеле то да им је Српска напредна странка за пет година своје нестручне и бахате владавине одузела преко 50 милијарди. Локалне самоуправе, тј. председници општина и градоначелници су сведени на то да сваког дана морају да позову Српску напредну странку да им она каже да ли ће урадити неку инвестицију, ко ће ту инвестицију спроводити, ко може да се јави на тендер, ко не може да се јави на тендер. То је директна злоупотреба воље грађана у свим локалним самоуправама.

Демократска странка предлаже измене и допуне Закона о локалној самоуправи јер су нама грађани једнаки, без обзира на њихову верску, националну, политичку припадност, без обзира на то да ли живе у Сурдулици или у Суботици, где је градоначелник из Српске напредне странке малтретирао, тукао, желео ваљда да вади гркљан свом политичком и партијском другу. Демократска странка предлаже конкретну меру, а то је да се локалним самоуправама врати пет милијарди динара колико им је Српска напредна странка одузела само претходне године.

Европска повеља, коју је Србија ратификовала 2007. године – против које сте ви који сте сада са друге стране тада били, гласали против тога, а сада нам је јасно због чега сте гласали против Европске повеље – гарантује свакој локалној самоуправи политичку, административну и финансијску независност. Ниједна локална самоуправа у Србији нема нити

политичку нити финансијску независност. Све локалне самоуправе, као и Влада, као и сва министарства, као и све институције у овој земљи, зависе од воље једног човека – од воље Александра Вучића, и од тога да ли ће се он тог јутра пробудити наклоњен Крагујевцу, наклоњен Нишу или Сурдулици, којој локалној самоуправи ће дати финансијска средства.

Како је у Европској унији? У Европској унији половина буџетских прихода припада локалним самоуправама, док у Србији, нажалост, само 10,8% припада локалним самоуправама и АП Војводини. Као што сам рекао, од 2012. године сте грађанима одузели педесет милијарди динара. Ваш експерт у Краљеву отвара семафор, а ваш експерт у Лесковцу отвара чесму на гробљу. То су инвестиције и то су градоначелници СНС-а.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, време.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за 11, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Радослав Милојичић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о јавном информисању и медијима.

Реч има народни посланик Радослав Милојичић.

Изволите, пријавите се.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала, поштована председнице.

Пријављујем се, али систем изгледа опет не ради.

Ово је изузетно важна измена и допуна Закона. Као што сте могли видети до сада, власт је промењива. На жалост грађана Србије, власт је промењива у мирном демократском току само 2012. године, када је власт изгубила Демократска странка. Кад год су власт губили ови из Социјалистичке партије Србије или радикала, тј. сада СНС, власт није била промењива на легитиман и демократски начин. Управо због тога ДС предлаже измене и допуне Закона о информисању.

Као што је рекао Никола Пашић... Када су му донели закон и када је питао своје сараднике какав је закон, они су му одговорили – па, никада вас неће сменити; он је рекао – вратите тај закон, тај закон је лош. Зато вас молим да сви заједно дате представнике из својих посланичких група како бисмо уредили систем јавног информисања. Угасили сте „Новине врањске“, угасили сте „Утисак недеље“, малтретирасте сваку телевизију која је благонаклона према вама, али не у мери у којој то ви желите. Ако се не плашите фер и демократских избора, зашто онда не усвојите ове измене и допуне Закона о информисању? Зашто не уредимо Закон о информисању? Нећете довека бити на власти. Неће моћи све телевизије, част изузецима, да

пишу хвалоспеве о Александру Вучићу, како он у једном тренутку спасава децу у Фекетићу, како је он најлепши, како је он најбољи.

(Председник: Посланиче, хајдемо о Предлогу закона.)

О Предлогу закона, ево, ако је проблем што то предлаже ДС, нисам једини који предлаже ове измене и допуне Закона, можемо да се договоримо и консензусом уредимо то питање. Врло брзо ћете изгубити и београдске и парламентарне изборе, зато вас молим да уредите ову област док није касно за вас.

(Председник: Посланиче, о Предлогу закона.)

Молим вас, поштована председнице, знам да вама аргументи не иду у прилог, али немојте да ме прекидате на сваких петнаест секунди, јер баш и нисам збуњиве природе и нећу се збунити, тако да вас молим да ме не прекидате.

ПРЕДСЕДНИК: Нећу вас прекидати, али Николу Пашића нисте добро цитирали, он то није рекао. Он је рекао: „Какви сте ви Енглези, такав сам ја Гледстон“. А то што сте ви рекли, то не постоји, једноставно није истина.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за 12, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Реплике не постоје у овом случају, нажалост. Повреда Пословника је друго. Реплике не постоје на излагање предлога.

Реч има народни посланик Немања Шаровић, по Пословнику.

Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Госпођо Гојковић, прекршили сте неколико чланова Пословника: члан 27, затим члан 93, 104. и 107.

Рећи да у овом делу седнице не постоји право на реплику је апсурдно. То би онда значило да може Мартиновић, као што је нажалост малочас и урадио, без икакве санкције да каже за посланике Демократске странке да су битанге, криминалци и лопови.

(Председник: У чему је повређен Пословник, реците. У чему сам ја повредила чл. 27, 93, 104. и чл. 107?)

Ево, објаснићу вам. Дакле, господин Милојичић је у свом излагању говорио много тога; између осталог је рекао и то да су представници Српске радикалне странке насилно долазили на власт и да када су одлазили са власти нису одлазили на миран начин. Он очигледно има амнезију, али је његов проблем, и уопште проблем Демократске странке, то што та амнезија не може да се прошири на све грађане Србије.

Ако имате нешто против представника Српске напредне странке... А како и да буду бољи када сте их ви правили? Не могу они бити бољи, реално.

(Председник: Посланиче, немојте улазити у реплику, нема реплика.)
Друга ствар, господине Божовићу, толико је...

ПРЕДСЕДНИК: Искључила сам вам микрофон зато што сте изашли из форме повреде Пословника. Ничим нисам повредила ни члан 27, ни члан 93, ни члан 104, ни члан 107. Забрањено је директно обраћање посланицима, а ви сте кренули то. Хвала.

Да ли желите да гласамо о повредама ових чланова?

Не желите или желите?

Не желите, хвала.

Народни посланик Радослав Милојичић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о социјалној заштити.

Реч има народни посланик Радослав Милојичић.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала, поштоване председнице. Мала дигресија – па није Никола Пашић имао само једну мисао, коју сте ви рекли малопре, имао је више, али није то сада тема.

Уз поштовање свих осталих измена и допуна закона које предлаже читава опозиција, и ја као посланик Демократске странке, мислим да је управо ова измена и допуна Закона о социјалној заштити изузетно важна, ако не и најважнија.

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у одредби члана 97. тачка 8). Демократска странка и ја као посланик Демократске странке предлажемо три конкретне мере: да се свим ученицима чији родитељи не раде из буџета Републике Србије обезбеди бесплатан превоз; да се свим ученицима чији родитељи не раде из буџета Републике Србије обезбеди бесплатна ужина и да се свим ученицима чији родитељи не раде из буџета Републике Србије обезбеде бесплатни уџбеници.

Не знам да ли знате податак да је педесет хиљада деце која су обухваћена основним и средњим образовањем свакога дана гладно. Педесет хиљада деце је свакога дана гладно, док тајкуни попут Звонка Веселиновића и Николе Петровића свакога дана пустоше Србију. То није Србија какву желим, за какву се борила Демократска странка и за какву се бори и данас.

Нажалост, имали смо не тако давно случај дечака из Мола који је напустио трећи разред средње школе у Бечеју зато што није имао новца да плати превоз од куће до школе...

(Председник: Молим да не злоупотребљавате децу за говорницом.)

А није имао ко да му то обезбеди. Након тога је тај дечак, нажалост, себи одузео живот.

У 2015. години – молим вас, пре свега, да ме не прекидате –удео деце ...

(Председник: Морам да прекинем.)

... У укупној популацији Србије је само 17,3%. Демократска странка предлаже конкретно решење и за тај проблем. Демократска странка предлаже да Министарство финансија и Влада Републике Србије финансирају бесплатну вантелесну оплодњу за све родитеље који не могу да се остваре у тој улози.

Србија јесте лидер у региону, али, нажалост, само по стопи ризика од сиромаштва. Можемо градити мостове, можемо градити путеве, али не смемо дозволити да нам деца у 2017. години буду гладна. Због тога вас молим да усвојите ове измене и допуне Закона о социјалној заштити, како би сва деца, без обзира на то да ли им родитељи раде или не раде, имала нормално школство, ужину у школи, бесплатан превоз од куће до школе. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог да се ова тачка уврсти у дневни ред ове седнице.

Закључујем гласање: за 10, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Радослав Милојичић предложио да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о полицији.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Председнице, не знам да ли ово само мени не ради систем или желите да ме ућуткате, али то није могуће.

Већ годину дана као народни посланик Демократске странке предлажем измене и допуне Закона о полицији. Онда се владајућа већина Српске напредне странке чуди зашто имају полицију на улици – па, зато што не желите да прихватите измене и допуне оваквог закона, зато што сте унизили животни стандард свих грађана, а посебно припадника полиције.

Уставни основ за доношење измена и допуна Закона о полицији садржан је у одредби члана 97. тачка 4. Устава Републике Србије. Демократска странка и ја као њен народни посланик предлажемо ове измене и допуне зато што је ситуација у Министарству унутрашњих послова изузетно лоша. Стање у МУП-у је толико лоше да је Српска напредна странка прво све припаднике МУП-а „частила“ смањењем плата од 10%. Онда је Српска напредна странка све припаднике МУП-а „частила“

смањењем дневница на 150 динара, тако да припадник који цео дан, ризикујући свој живот, обезбеђује нас и нашу границу за тих 150 динара може да купи једну кифлу, јогурт или бурека, никако заједно.

Две су кључне тачке измена и допуна Закона о полицији. Прва је да Министарство мора да одреди потребе система које су потребне да би се засновао радни однос у Министарству унутрашњих послова. Данас имамо ситуацију да млади, образовани и школовани кадрови који заврше Полицијску академију немају сигурно запослење у органима МУП-а. Демократска странка предлаже да се сви ученици који заврше Полицијску академију аутоматски приме на рад и заснују радни однос у МУП-у. Нажалост, већ шест година Министарством унутрашњих послова командује некаква Дијана Хркаловић, која није прошла поред Полицијске академије или неке полицијске школе.

Друга важна тачка је да се одредбом члана 172. тач. 2) Закона о полицији руши презумпција невиности. Ми предлажемо конкретно решење, предлажемо брисање члана 172. тачке 2). То значи да против неког припадника полиције који је искрен и поштен, који нађе неког председника одбора или потпредседника СНС-а у неким мутним пословима чак и неки Мартиновић може да поднесе кривичну пријаву и тај човек аутоматски бива удаљен са посла, што није у реду.

ПРЕДСЕДНИК: Ето, не може да прође без увреде?

(Радослав Милојичић: Кога сам увредио?)

Што би био посланик „неки“?

Стављам на гласање овај предлог.

„Чак и неки“. Сад, посланик Мартиновић мање вреди од вас, што?

Нисте рекли: „на пример неко“, него: „чак и неки Мартиновић може“.

Закључујем гласање: за 10, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Радослав Милојичић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о Војсци Србије.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала, госпођо председнице. Драго ми је што сте осетљиви на помен господина Мартиновића, који није био у негативном контексту ...

(Председник: Образложите Предлог закона.)

Да, хоћу. Нисте се сетили малопре када је он износио неистине на мој рачун и на рачун Демократске странке, но добро.

Демократска странка је предложила измене и допуне 18 тачака Закона о Војсци. То су предложили људи који имају свој интегритет; то су предложили и господин Срето Малиновић и генерал Радојичић.

Молим вас, ако постоји неко у посланичком клубу СНС ко жели озбиљно да погледа ове измене и допуне Закона... Није важно која ће посланичка група предложити ове измене и допуне, већ вас молим да погледате предложене измене и допуне Закона о Војсци.

Неопходно је, пре свега, усагласити Закон о Војсци са Законом о одбрани. Није нормално да у 2017. години једна земља каква је Србија, која има тако славну војничку прошлост, нема усаглашена та два закона, нема усаглашен Закон о Војсци са Законом о одбрани.

Војска је некада била институција у коју су грађани Србије имали највише поверења. Данас том војском, нажалост, одлуком Српске напредне странке, командује Александар Вулин. Није спорно то што није служио војску већ то што није компетентан да обавља ту функцију. Војска је данас институција где 72% њених припадника има мању зараду него што је просечна зарада у Србији. Војска је данас институција у којој су 82% њених припадника који су је током 2016. године напустили то урадила на лични захтев. Војска је некада била институција са највећим поверењем грађана, а данас је Војска институција из које се бежи.

Успели сте да обезбедите „мигове“, које сада помињете, за које не знамо како су стигли у Србију, не знамо колико су година стари, не знамо колико коштају. Да ли је потребно унапредити систем одбране Војске Србије? Јесте. Да ли на такав, нетранспарентан начин? Не, није.

Демократска странка је имала најбољег министра одбране у последњих двадесет година, министра који је професионализовао Војску, министра који је изградио 5.000 станова за само две године у насељу „ Степа Степановић“, док ви не можете да изградите двадесет станова у „Београду на води“ ...

ПРЕДСЕДНИК: Уважени посланиче, ово није трибина политичких партија.

(Радослав Милојичић: Зашто сте ме искључили?)

Зато што морате да предлагете закон о изменама и допунама Закона о Војсци Србије. Нема тога у закону, прочитала сам.

(Радослав Милојичић: Има, 18 чланова.)

Нема тога у закону.

Стављам на гласање Предлог закона.

Закључујем гласање: за 13, против један, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Реч има Александар Мартиновић, повреда Пословника.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Госпођо председнице, повређен је члан 106. зато што посланици Демократске странке уопште не говоре о тачки дневног реда, него брутално вређају СНС.

Будући да то чине, ја ћу због грађана Србије да кажем да је у време Драгана Шутановца уништено претапањем 500 тенкова и хаубица, 220 оклопних возила, више десетина хиљада комада лаког наоружања; уништено је 1.200 „стрела“ тип 2, 1.100 противавионских топова, 26 вишецевних ракетних лансера М63.

Војска је уништена и тако, госпођо Гојковић, то је Први основни суд у Београду утврдио – да на дан 28. јануара 2013. године господин Драган Шутановац на рачуну код „Комерцијалне банке“ поседује 56.838 динара, на рачуну код „Комерцијалне банке“ 5.658 евра, на рачуну код „Комерцијалне банке“ 6.127 америчких долара, да Марија Шутановац на рачуну код „Хипо Алпе Адрија банке“ поседује 90.000 евра, да Драган Шутановац има орочен штедни улог код банке „Интеза“ у износу од 200.000 евра, да Марија Шутановац у готовини на рачуну код банке „Интеза“ поседује 85.000 евра (све од плате стечено!), да Драган Шутановац има орочени штедни улог код банке „Интеза“ у износу од 99.324 евра, као и да Драган Шутановац поседује уметничке слике, сатове и оружје, а Марија Шутановац накит.

Када се запитате зашто је у време Драгана Шутановца пропала Војска... Претапани су тенкови, али су зато пуњени, и те како, штедни улози министра одбране Драгана Шутановца.

ПРЕДСЕДНИК: Да ли сматрате да ово спада под повреду Пословника у којој сам ја учествовала? (Не.)

Хвала.

(Радослав Милојичић: Пословник.)

Изволите.

По Пословнику, Радослав Милојичић.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала. Рекламирам члан 108, да се о реду на седници стара председник Народне скупштине.

Драго ми је да је господин Мартиновић, после низа година, низа гнусних лажи...(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, нећемо реплицирати.

(Радослав Милојичић: Не реплицирам. Имам два минута да образложим повреду.)

То нема везе са Мартиновићем, има са мном.

Хоћете ли ми дозволити да водим седницу?

(Радослав Милојичић: Дозволите ми да образложим.)

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Госпођо председнице, мислим да сте били дужни да прекинете претходног говорника без обзира на то што је читао ослобађајућу пресуду и ...

(Владимир Орлић: Који члан?)

Хоћете ли ми дозволити или ћете их пустити да добацују?

Рекао сам члан на почетку. Нигде не пише када треба да се каже члан.

Зарад истине, у „Сартиду“ се топе угљенични челици, а тенкови се праве... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Искључила сам вас, тако да се ово није чуло.

(Радослав Милојичић: Јако је фер од вас, хвала вам.)

Јесте, фер је од мене.

(Радослав Милојичић: Пустите нас да читамо о нечијим женама. То нема смисла.)

Читав дан слушавам измишљотине и блаћење посланика.

(Радослав Милојичић: Да читам ја нешто о жени Александра Вучића. То нема смисла.)

Читајте шта год хоћете. Читав дан и читате.

(Радослав Милојичић: Читати о нечијим женама, па то стварно нема смисла.)

Немам речи, немојте да добацујете.

Пауза пет минута, па ћемо да размислимо шта да радимо.

Немојте да лупате о сто. Ја водим седницу, покушавам да је водим, не дозвољавате ми. Према томе, ред је да себи дам паузу од пет минута.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДНИК: Идемо даље.

Чекаћу Ћирића да дође, да не испадне да нећу да се расправља о мојој оставци, једва чекам, о разрешењу.

Народна посланица Мариника Тепић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о забрани манифестација неонацистичких или фашистичких организација и удружења и забрани употребе неонацистичких или фашистичких симбола и обележја.

Да ли посланица жели реч? (Да.)

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Да, желим реч, али имам такође право, по члану 88. став 7, да изразим сумњу у постојање кворума и молила бих вас да га утврдите.

ПРЕДСЕДНИК: Не, само, посланице, мора да буде један плус и све остало је у реду.

(Александар Мартиновић: Мајо, већ је био тај пословник десет пута. Не може опет по истом члану.)

Не, није тражила повреду Пословника него да се утврди кворум. На екрану показује да имамо 133 посланика.

Молим вас, посланици, немојте да правимо циркус. Дакле, изволите, образложите. Ја други начин немам стварно, да се глупирамо овде... Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Извињавам се што је мени сада запало или преко мене је запало да се дели даља срџба и љутња овде. Врло сам расположена, чекам од јутрос да образложим својих неколико предлога закона за допуну дневног реда, али и сами видите, председнице, да у сали постоје картице које су убачене а да нема места. Ја ћу наставити да образлажем.

ПРЕДСЕДНИК: Ми смо утврдили кворум, немојте да од сваке седнице правимо циркус. Да ли желите да образложите своју тачку дневног реда?

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Наравно.

ПРЕДСЕДНИК: Дакле, немојте да вршите опструкцију, која је толико очигледна.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Молим вас само да мене не оптужујете за опструкцију.

ПРЕДСЕДНИК: Значи, желите или не желите? Утврђивали смо кворум. Не може сваких пет секунди да се утврђује кворум. То је циркус!

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Да ли могу да добијем своје време?

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање тачку дневног реда.

Доста је било овог циркуса. Пише све у Пословнику, шта се може, шта се не може и колико пута се може.

Само два гласа. Ко је против? Ко је уздржан?

Хвала лепо.

Народни посланик Горан Ћирић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог за разрешење Маје Гојковић са функције председника Народне скупштине.

Изволите.

ГОРАН ЋИРИЋ: Овај предлог који смо дали Народној скупштини сте и ви прихватили, 13. априла 2017. године. Изјавили сте, подсетићу вас, да једва чекате да се стави на дневни ред и да расправљамо о овој тачки дневног реда. У том тренутку смо ми дали образложење, потписани посланици, и ја ћу га прочитати кратко.

Суспензијом рада Народне скупштине за време председничке кампање председница Парламента је грубо нарушила достојанство и умањила значај Народне скупштине и грубо прекршила Устав Републике Србије. Као друго, председница Народне скупштине такође је повредила и чл. 104. и 106. Устава Републике Србије, члан 19. Закона о Народној

скупштини, као и члан 27. Пословника Народне скупштине, којима се дефинише надлежност председника Народне скупштине, чиме је довела до блокаде рада Народне скупштине за време и после изборне кампање за избор председника Републике. Оценом да Скупштина за време кампање неће радити зарад стабилности Маја Гојковић је потврдила да Скупштину сматра извором нестабилности и придружила се онима који би желели да све у Србији ућуткају.

Дакле, то је било образложење, које је најдиректније било везано за понашање и ваше вођење Скупштине у време председничке кампање. Свакако, ова изјава да је за вас Скупштина извор нестабилности јесте нешто што говори о односу и према овом дому али и према свим грађанима Републике Србије који су бирали посланике у Народној скупштини.

Пуно је било разлога и потврда. Очигледно, и ова данашња седница показује атмосферу, која пре свега зависи од владајуће већине. Наравно, поред свих нас, ево кренућу од нас посланика, највиши ниво одговорности за атмосферу у Скупштини и начин рада носите ви.

Данас имамо још један пример, који ћу навести, који говори о начину на који се води Скупштина – и ви и ваши потпредседници када седе за председавајућим столом. И данас смо имали примере кршења кодекса понашања народних посланика о границама дозвољености коментарисања судских одлука и поступака. Ово је документ који је предложио Административни одбор, који је инсистирао на начину на који треба водити Скупштину и начину на који треба народни посланици да се понашају, где се каже: „Народни посланик је дужан да се у давању јавних изјава и наступима у јавности придржава начела да се свако сматра невиним за кривично дело док се његова кривица не утврди правоснажном одлуком суда.“ И данас и на претходним заседањима сте толерисали посланике који су читали ослобађајуће пресуде других посланика колега. Мислим да је то још један од разлога зашто треба ставити ову тачку на дневни ред заседања.

ПРЕДСЕДНИК: Време, хвала.

Потпуно се слажем с вама, ја сам данас све толерисала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за 12, против два, уздржаних нема, није гласало 138 посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Реч има Мариника Тепић.

Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем, председнице. Сматрам да сте повредили члан 92. Пословника у ставу 2, по којем смо дужни да радимо, а ви да се старате о његовој примени, зато што сте ми малопре, не дајући ми

одмах по учињеној повреди право да рекламирам Пословник, ускратили право да образлажем предлог за измену и допуну дневног реда.

Нисте ме добро ни чули док сам говорила, још увек су се комешале, шетале и викале колегинице и колеге, небитно одакле. Нисте били спремни ни да саслушате шта желим да кажем, а камоли да ми дате моја три минута предвиђена Пословником да образложим закон. Врло добро знате да сте то урадили, а мене у овом тренутку заиста не занима да ли у афекту или не и да ли сте емотивни или не. Сви смо емотивни. Ви имате за радним столом председавајућег бар још три, поред себе, потпредседника који могу да вас замене у сваком тренутку.

Уопште не сумњам да је ваш посао тежак. Свима нама је врло често врло тешко. И ја сам исто жена и исто тако делим емоције као и ви, али то не значи да треба да вежбате и тренирате неправедност и некоректност према посланицима који су се заиста примерено понашали. Ја сам данас први пут тражила утврђивање кворума, а ви сте ми као одговор на то одузели право да образлажем предлог за измену и допуну дневног реда кроз своје законе. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем. Ничим нисам повредила члан 92, иако сте мало о томе говорили.

Мој аргумент никад није то што сам жена и никад није то што сам емотивна. Само је знање Пословника било у питању овог пута. Не подносим кад неко истиче своје атрибуте да је жена, па тражи да буде више или мање поштована у овом послу. Према томе, промашили сте тему.

Не можете два пута заредом да тражите кворум у року од три секунде, када вам се не свиђа податак да су била 134 посланика.

Ако сматрате да треба да гласамо, гласаћемо о повреди члана 92. став 2.

(Мариника Тепић: Да.)

Хвала лепо.

(Мариника Тепић: Молим вас да ми вратите могућност да образложим свој предлог.)

Народна посланица Мариника Тепић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Кривичног законика.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Хвала вам пуно. Само сам дужна да питам иако ћу потрошити део свог времена – да ли ћете ми вратити три минута за претходни закон која сте ми ускратили, да образложим и то?

Не одговарате. Разумела сам да нећете.

Дакле, предлог је да се на дневни ред стави Предлог за измену и допуну Кривичног законика. Сматрам да треба да се допуни члан који је

протекле године уведен као нов у Кривични законик, а тиче се тога да је негирање геноцида и ратних злочина кривично дело у Републици Србији. То је за похвалу, или личи да може да буде за похвалу, ако се мало подробније не позабавите овим чланом и онда видите да се негирање геноцида и ратних злочина односи само на геноцид и ратни злочин који је пресудом утврђен у судовима у Републици Србији или Међународном суду правде. Сматрала сам да овај члан треба да се допуни тако да сви међународни судови који се баве овом врстом кривичних дела треба да буду у режиму нашег Кривичног законика, јер га на други начин доводимо до апсурдности, односно лицемерног односа према злочинима и геноциду који је почињен у наше име.

Да бих илустровала примером који се дешава баш последњих дана, а да то не буде пример Руанде, као што сам чинила у претходних неколико наврата истим овим поводом, подсетићу све колеге да уколико би оваква измена Кривичног законика била усвојена никада не бисмо дошли у ситуацију да министар војни Вулин и представник председника Републике Србије Никола Селаковић на своје раме дочекују генерала Лазаревића, и не само да га дочекују, него да га министар Вулин... (Искључен микрофон.)

(Народни посланици говоре углас.)

ПРЕДСЕДНИК: Пауза пет минута.

Молим потпредседнике Парламента да дођу код мене у канцеларију да се договоримо о даљем раду.

(Маријан Ристичевић: Сутра?)

Не, нећемо сутра, јер речник увреда ће бити спреман и за сутра.

(После паузе – 17.10)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Даме и господо народни посланици, настављамо са радом.

Колегинице Тепић, изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Хвала, председавајући.

Прекинута сам док сам образлагала предлог за стављање на дневни ред Предлога закона о допуни Кривичног законика, по којем би кривично дело порицања геноцида и негирање ратних злочина било и у Републици Србији, онако како треба, уколико би се односило на све пресуде свих међународно признатих судова, а углавном они који нису обухваћени текућим и важећим чланом закона јесу препознати. Почела сам да дајем конкретан пример, и ту сам прекинута. Ја вас молим само за мало пажње.

Дакле, ми смо пре неколико дана постали адреса за потпуно невероватне вести. Моје колеге из Нове странке и ја смо били шокирани на који начин је генерал Лазаревић не само прихваћен од стране министра војног Вулина, већ и промовисан у будућег предавача на Војној академији.

(Председавајући: Колегинице Тепић, да ли желите да наставите образлагање предлога о допуни Кривичног законика? Желите? Изволите.)

Да је овај закон измењен на начин који ја тражим и да је скупштинска већина спремна да смогне снаге и суочи се злочинима који су почињени у наше име, а велики део њих је одговоран за ту политику деведесетих, ова измена би била стављена на дневни ред и водила би се расправа.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Тепић, да ли желите да образложите Предлог закона?

Захваљујем, колегинице Тепић.

Стављам на гласање овај предлог.

Молим народне посланике да притисну одговарајући тастер на посланичкој јединици.

Закључујем гласање: за осам, против три, уздржаних нема, није гласало 140.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Мариника Тепић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о играма на срећу, који је поднела Народној скупштини 12. октобра 2016. године.

Повреда Пословника, народни посланик Немања Шаровић.

Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Милићевићу, били сте дужни да ми дате реч одмах када сам је затражио. Прошло је и гласање, а у међувремену сте најавили нови закон. Мислим да сте дужни, пре свега, да нам кажете шта се у овом тренутку дешава у Скупштини.

Члан 27. каже да председник Народне скупштине представља Народну скупштину, сазива седнице, председава њима и врши друге послове. Госпођа Гојковић прича са другим посланицима, а претходном говорнику је била окренута леђима. У складу са чланом 32. који каже: „Председника Народне скупштине, у случају привремене спречености или одсутности, замењује један од потпредседника, кога он одреди, о чему обавештава све потпредседнике и генералног секретара писаним путем“, да ли је госпођа Гојковић спречена, да ли је одсутна, о чему се ради?

Трећа ствар, ви морате коначно одлучити да ли ћете поштовати Пословник или не. Овај пословник не ваља ништа, али је још горе да га селективно поштујете, час може, час не може. Одредите овде, не знам, неке дане када не важи Пословник, па да може да се ради било шта, или да се прича било шта, али не можете једном говорнику дозволити да вређа најгоре на свету, па онда не дозволите мени да образложим повреду

Пословника, па онда опет дозволите госпођи Тепић да вређа најгоре на свету, и то читав српски народ, и да прича о некаквом геноциду који је извршен у наше име. Дакле, или радите у складу с Пословником, или се и ви повуците. Има, колико, четири-пет потпредседника, хајде да мењамо док не нађемо једног који је у стању да ради у складу с Пословником.

Или да променимо Пословник, Пословник не ваља. Ово је Пословник Демократске странке, који на најгори могући начин користе посланици Српске напредне странке, и ту нема никакве разлике.

(Председавајући: Захваљујем, колега Шаровићу.)

Дакле, обавестите нас какво је ово ванредно стање, какав је ово део седнице где све може и где се не поштује Пословник.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Управо у складу с Пословником, чланом 32, који каже: „Потпредседници Народне скупштине помажу председнику Народне скупштине у вршењу послова из његовог делокруга“, то је управо оно што ја чиним као председавајући.

Да ли је појединим посланицима опозиције дозвољено да говоре о ономе што није, у конкретном случају, део предлога закона о изменама и допунама закона који је предложила колегиница Тепић? Мислим да сте сви били сведоци, два-три пута сам сугерисао и инсистирао да се ипак врати ономе што је предложила, да се врати образлагању законског предлога. Одузео сам, приметили сте да сам одмах након тога прешао на изјашњавање о Предлогу закона.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника?

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Желим. И желим да одговорите на први део питања – зашто председник Народне скупштине не председава ако је присутна, а у складу са Пословником је то обавезно?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Шаровићу, у реду.

Повреда Пословника, колега Комленски.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Уважени председавајући, дозволили сте повреду чл. 107, 108. и 109. Пословника. Можда повреду члана 107. нисте могли да спречите унапред, али сте били дужни да примените члан 108. и члан 109.

Овако беспризорно вређање овог дома, српског народа називањем најчеститијих, највећих, најпоштенијих и најхрабријих војника и генерала Републике Србије које је икад имала геноцидним људима, нисте смели да оставите некажњено. Ово је увреда за сваког честитог Србина. Можда је госпођа која је то изговорила променила партију, али свој начин размишљања очигледно није. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Комленски, јако добро знате да је веома тешко предвидети о чему ће говорити народни посланици, конкретно у овом случају кроз предложене измене и допуне закона. Оног тренутка када сам сматрао да је кроз образлагање овог законског предлога нарушено достојанство и углед Народне скупштине, реаговао сам и покушао да сугеришем колегиници Тепић да ипак морамо водити рачуна о томе, заправо да је то приоритет – поштовање Пословника и поштовање достојанства и угледа Народне скупштине Републике Србије. Из тог разлога сам и прекинуо колегиницу Тепић у даљем излагању и инсистирао да се Народна скупштина изјасни о предлогу.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни о указаној повреди Пословника? (Не.)

Сходно члану 112, пауза од два минута да бисмо се вратили на дневни ред.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Настављамо са радом.

Направили смо паузу да би се ...

(Немања Шаровић: По Пословнику.)

Не, не можете сада указати на повреду Пословника.

Народни посланик Мариника Тепић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о играма на срећу, који је поднела Народној скупштини 12. октобра 2016. године.

Да ли народна посланица Мариника Тепић жели реч? (Да.)

Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Хвала. Наравно да желим реч. Увек желим реч. Једино је обрнута ситуација када ми се реч одузима.

Предлог да се Закон о играма на срећу уврсти у дневни ред како би се изменио јесте један јако важан предлог, који заправо има изузетно позитивне ефекте на наше најрањивије и најмлађе суграђане, а то су деца чија се стања и обољења не могу лечити у Републици Србији а могу у иностранству, која се потпомажу овом изменом Закона.

Наиме, по Закону о играма на срећу део опорезованог прихода од игара на срећу (приходи од лутрије, покер апарата, кладионица итд.) слива се директно у републички буџет, и то у износу од 60%, а преосталих 40% се распоређује у неких пет области, између осталог и за лечење стања и обољења која се не могу успешно лечити у Републици Србији. Међутим, то је само 5% у односу на тих 40% који се по основу Закона о играма на срећу дели, односно репартизује у ове сврхе.

Идеја и предлог који кандидујем овде свим колегиницама и колегама јесте да се опорезовани део од игара на срећу, од лутрије у првом реду, као што сам рекла, пошто је он највећи (та лутрија не треба да служи само за ноћне посетиоце из Српске напредне странке, него и за овако племените циљеве), да се тај однос промени – не да буде 60% у корист великог, да кажем, буџета и 40% у односу на ове мање гране, већ да 50% иде само у велики буџет, а 50% за Црвени крст, за локалну самоуправу, за спорт и омладину и за лечење стања и обољења која се не могу успешно лечити у Републици Србији, али да се 5% од тих претходно 40% повећа на 25%. Практично, да се једна четвртина опорезованог прихода од игара на срећу преусмери за лечење наших најмлађих и најосетљивијих суграђана, чији родитељи врло често нису ни упознати са информацијом да оваква буџетска линија постоји па апелују на помоћ грађана СМС порукама, на хуманитарне концерте, што је сасвим у реду, треба подстицати хуманитарни однос, нарочито када је помоћ потребна најрањивијима, али напосто, постоји буџетска линија, постоји економска класификација у буџету Републике Србије која је отворена за ове намене. Ја тражим да се чист профит од игара на срећу преусмери у већем износу за ову намеру.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за 10, против нико, уздржаних нема, нису гласала 144 посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Мариника Тепић...

(Немања Шаровић: По Пословнику.)

Колега Шаровићу, направили смо паузу да бисмо наставили да радимо, али изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Милићевићу, прекршили сте члан 103. Пословника о раду Народне скупштине који каже: „Народни посланик има право да усмено укаже на повреду у поступању председника Народне скупштине, ако сматра да није у складу са одредбама Пословника, а учињено је на седници која је у току, и то непосредно по учињеној повреди.“

Ви сте мени рекли: „Немате право на повреду Пословника“, без да сте ме саслушали, без да сте било шта урадили. А сада ћу вам објаснити како сте га повредили. Тиме што сте дали, у складу с чланом 112, паузу од два минута, прекршили сте Пословник, јер ту каже – ако председавајући није у стању да на други начин одржи ред. То је одредба која иде након одредаба које вама одређују начине како се одржава ред – тако што ћете

некога опоменути, па, у крајњој нужди, ако се побије, ако се направи тежи инцидент, и удаљити са седнице.

Још једна веома битна ствар коју радите и ви и други председавајући: дали сте паузу од два минута, наставили после тридесет секунди; малочас смо имали паузу од пет минута, а настављено је после минут и по. Ви немате право да на тај начин доводите посланике у заблуду. Да ли је следеће што треба да очекујемо да кажете пауза до уторка следећег, па да се састанете у петак и да протрче ове тачке дневног реда? Ако сте одредили паузу два минута, чекајте два минута; ако сте одредили тридесет, морате чекати тридесет минута, по сваку цену.

Трећа повреда због које сам се оригинално и јавио јесте та што сте господину Комленском дозволили да укаже на повреду на коју сам ја претходно указао, а то је повреда Маринике Тепић, која је причала о томе да је неко у име српског народа извршио геноцид.

И немојте, најбитније, немате право ви из владајуће већине да својатате генерала Лазаревића, јер генерал Лазаревић је у рату бранио оно што ви предајете у миру. (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Дозволите, молим вас, нема разлога да улазите у директну комуникацију са посланицима. Нема потребе за тим, нема разлога.

Дакле, моја намера није била да доведем...

Чекајте, молим вас, замолио сам да нема директне комуникације и покушавам да образложим.

Није ми била намера да доведем у заблуду посланике ни на један начин. С друге стране, није ми била намера, као председавајућег у овом тренутку, да онемогућим било коме да говори. Колега Шаровић је говорио пуна два минута.

Чекајте, дозволите, члан 112...

Покушавам да образложим, колега Милојичићу.

Члан 112. се користи да би се успоставио ред на седници и управо из тог разлога сам, сходно члану 112, дао паузу.

Постоји и онај други, непопуларни део, а то су санкције. Нисам желео у овом тренутку да их примењујем. Кажем непопуларни, јер ако их примењујете, онда посланици опозиције кажу да имате двоструке аршине. Нити имамо двоструке аршине, нити имамо двоструке стандарде, имамо један Пословник. председавамо и поштујемо тај један једини пословник. Какав је такав је, али Пословник је Народне скупштине Републике Србије. Дакле, сматрам да нисам повредио указане чланове Пословника.

Колегинице Гојковић, изволите. Повреда Пословника.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Захваљујем, председниче. Наравно да нисте повредили Пословник. У питању је овог пута члан 103. став 8. Очигледно је да посланици који су се јавили пре мене ...

Ако можете, потпредседниче, употребите ваша овлашћења да водите седницу и успоставите ред на овој седници, без обзира на тенденције појединих посланика да направе данас хаос на овом заседању. Убеђена сам да смо близу истини да посланици који стално машу овде вама пред очима повредама Пословника у ствари желе изборе. Изборе ће добити, али не данас, на данашњој седници.

Молим вас, пошто је, по члану 103, очигледна злоупотреба повреде Пословника јер се посланици јављају да би реплицирали другим посланицима, да би вређали Посланичку групу СНС и остале, употребите и одузмите им две минуте од њиховог укупног времена за дискусију, а затим вас молим, председавајући ...

Све сам очекивала, али нисам очекивала да ће посланице учествовати у хаосу.

(Председавајући: Изволите.)

Молим вас, ваша је дужност да почнете да кажњавате посланике. Значи, имамо сет мера које могу да успоставе ред, јер су посланици у овом парламенту који праве хаос осетљиви само на изрицање казни које значе умањење плата од 10% до 40%. Молим вас да, у складу са Пословником, почнете да примењујете мере, и успоставићете ред. То је једини начин комуникације.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем. Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди пословника?

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Овог пута не, али следећи пут, ако не почнете да употребљавате мере одузимања речи и санкције, тражићу. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Гојковић.

Реч има народни посланик Радослав Милојичић, повреда Пословника.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала, господине Милићевићу. Рекламирам члан 108, да се о реду на седници стара председавајући, у овом...

(Маја Гојковић: То је било.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Малочас је указано на повреду Пословника, члан 108.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Није 108. малопре, 103.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: 108, малочас.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Па малочас, пре пола сата. Ја указујем сада.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Нисте приметили да у континуитету имамо указивање на повреду Пословника.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Господине Милићевићу, указујем и на члан 27. И, само једно хипотетичко питање: ако ви два пута за четири минута повредите исти члан, хоћете да кажете да посланик има право само једном да укаже, а да други пут нема зато што је на то, ето, указано пре петнаест минута или два минута?

Нисте у праву. Ви можете у сваком минуту да повредите члан 108. и наравно да је право свих народних посланика да на то одговоре и укажу. Пре свега, ја вас молим да уведете ред у овом високом дому.

Заиста, хвала, јер посланици Демократске странке који имају 52 предлога измена и допуна закона, конкретна решења за наше грађане, не могу овде да образлажу нормална и демократска решења, у складу са нашим пословником, зато што се представници владајуће већине не понашају онако како приличи овом високом дому.

А за вас једна молба – због овог дома, а не због партије којој припадате, ако већ водите седницу, водите је ви и немојте да дозвољавате да вам председница Парламента са места диригује шта сте урадили добро, а шта не. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Милојичићу, малочас сте рекли да сам вас опоменуо да је већ указано на повреду Пословника, члан 108. Дакле, Пословник је по том питању јасан: ваше је право као посланика, легитимно право, то право не може нико да вам одузме, да укажете на повреду Пословника уколико сматрате да је повреда учињена; опет, моје је право као председавајућег да образложим да ли сматрам да сам повредио Пословник или не.

Образложио сам, сматрам да нисам повредио. Сматрам да грешите. Али, у сваком случају, Скупштина ће се у дану за гласање изјаснити. И, свакако, једва чекам да чујем законске предлоге и решења и трудим се и покушавам све време да наставимо несметано са радом.

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника?

Захваљујем, колега Милојичићу.

Народни посланик Мариника Тепић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о финансирању локалне самоуправе, који је поднела Народној скупштини 20. октобра 2016. године.

Да ли народни посланик Мариника Тепић жели реч?

Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Да, желим, наравно. Замолићу вас само за десет секунди, да добијем образложење, с обзиром на то да ми је одузета реч када сам покушала да образложим свој први предлог закона, а нисам уопште била саслушана, није било могуће да ме се чује, да ми дозволите да тај први закон у овом мом сету образложим.

Дакле, предлог за измену и допуну Закона о финансирању локалне самоуправе, за који имам намеру и тражим од вас подршку да се уврсти у дневни ред и да отворимо поново расправу о томе, има за циљ да општинама и градовима, односно јединицама локалне самоуправе широм наше земље врати, за почетак, оних 4,6 милијарди динара које им је централна власт прошле године, изменом истог закона, отела. Отела им је нешто што је најсигурнији део прихода у општинама и градовима, а то је део пореза на лични доходак.

Молим вас, знам да сте свесни ситуације, ја апсолутно не чујем себе, знам да ме слушаоци чују и да ово може да делује врло смешно у образлагању... Не чујем себе, молим вас, утишајте колеге.

Дакле, ово је један од начина да се оснаже, без обзира на то ко је на власти. Власт је смењива, биће смењени и градоначелници и председници општина Српске напредне странке и њихове клике, али ово је један важан закон, који оснажује аутономност општина и градова зато што им оснажује финансије. То је врло јасно. Као и у породици, када вам неко узме из вашег новчаника или вам смањи део новца од ваше зараде, нормално је да сте зависнији од њега. То је овим законом учињено општинама и градовима.

Оно што додатно јесте проблем, то је што су политички комесари СНС-а почели да терају председнике општина и градоначелнике не само да се задужују – то знамо, то су јавни подаци, у милионима динара су општине и градови задужени, и то за редовна средства, и оставиће дуг некој следећој власти – већ су почели да их терају да потписују извршења буџета. Тако да код мене у Панчеву, па широм јужног Баната, увек помињем извесног Бранка Маловића за којег имам поуздане информације да тера градоначелнике да потписују извршење буџета које је против закона...

(Председавајући: Молим вас, немојте спомињати...)

Те општине ће банкротирати до краја године. Дакле, постоје општине – молим вас, саслушајте ме, ствар је јако озбиљна – које су у озбиљној финансијској кризи, које ће банкротирати зато што су већ потрошени буџети у првом кварталу ове године. Ја вас молим да само узмете у разматрање, са свим нашим колегама, и да отворимо о томе расправу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Нема разлога да образлажући Предлог закона о изменама Закона о финансирању локалне самоуправе спомињете особе које немају апсолутно никаквих додирних тачака са допуном коју сте предложили.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за 10, против нико, уздржаних нема, није гласао 151 народни посланик.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Душан Милисављевић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о раду, који је поднео Народној скупштини 7. јуна 2017. године.

Да ли народни посланик Душан Милисављевић жели реч? (Да.)

ДУШАН МИЛИСАВЉЕВИЋ: Поштовани председавајући, поштоване колегинице и колеге, поднео сам овај предлог закона, и следећи о здравственом осигурању, испровоциран нечувеним инцидентом који се десио у Нишу у фабрици „Јура“, где је моја суграђанка изгубила посао у процесу лечења од карцинома дојке – када је оперисала карцином дојке и када је била на цитостатској терапији, послодавац је прекинуо радни однос.

Фрапиран сам као лекар и искључиво као лекар сам реаговао и реагујем и сада са циљем да овим предлогом закона онемогућимо било ког послодавца у Србији, да ли је он у приватном или државном сектору, да отпусти радника док је у процесу лечења од малигног процеса.

Ко су та господа која су проценила да та жена не може да настави рад у тој фабрици након операције карцинома дојке? Моја суграђанка, коју сам посетио, успешно је оперисана, успешно је спровела цитостатски третман а сада је на улици само зато што је послодавац проценио да она не може да се врати. Ко су ти људи који имају срца, који немају душе да оболелог отпусте, прекину му радни однос и у најтежој борби, у борби за живот, оставе га на улици?

Као лекар вам говорим, када се борите против карцинома, било каква траума ове врсте додатно погоршава здравствено стање болесника. Апел је да онемогућимо било ког послодавца, да ли је он у државном или приватном сектору, да отпусти радника док је у процесу дијагностике, лечења и рехабилитације од малигног процеса.

Србија је, нажалост, међу водећим земљама по проценту оболелих од малигнух тумора. Бројни су фактори ризика, али управо зато што су наши грађани по проценту оболелих од малигнух тумора и по проценту смртности од малигнух тумора међу водећим земљама у Европи улога и обавеза државе је да их заштити и на овом пољу.

Моја суграђанка је добро, али, нажалост, на улици. Управо због овог случаја поднео сам овај предлог закона, да се више не деси да неко ко се бори за живот, због бахатости послодавца, због његове жеље да стиче профит а не да размишља о људској души и људском животу, буде остављен и пуштен на улицу.

Позивам вас да овим предлогом зауставимо људе да нашим радницима који болују од малигнух тумора дају отказ. Хвала вам пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за 21, против нико, уздржаних нема, није гласало 137 народних посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Душан Милисављевић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о здравственом осигурању, који је поднео Народној скупштини 7. јуна 2017. године.

Да ли народни посланик Душан Милисављевић жели реч? (Да.)

Изволите.

ДУШАН МИЛИСАВЉЕВИЋ: Поштовани председавајући, ово је у склопу ове идеје и иницијативе да се радницима који болују од малигнух тумора пружи подршка државе, која се наслања и на Акциони план државе Србије у борби против малигнух тумора, да послодавац нема право да их отпусти.

Овај предлог који сам предложио за здравствено осигурање је да радници који болују од малигнух тумора имају право на 100% боловања. Не као за остале пацијенте који су на боловању, да имају 65%, предлог је да радници који болују од малигнух тумора, пацијенти који болују од малигнух тумора имају право на 100% надокнаде док су на боловању.

Сведоци сте да је живот јако скуп. Као лекар морам вам рећи да сам процес лечења и потребе тих људи, тих пацијената, тих радника у процесу рехабилитације и лечења изискују да они уносе високовитаминску, висококалоричну храну како би се постоперативни ток спровео успешно. Зато је идеја да се направи један вид позитивне дискриминације и да се овим пацијентима, овим радницима који болују од малигнух тумора омогући да примају 100% месечне надокнаде. Управо би им ова финансијска подршка државе, тј. Фонда здравственог осигурања и послодавца омогућила да имају, прво, подршку државе, да виде да имају подршку државе, али, што је важније, да имају финансијска средства како би могли да купе и неке лекове и неке витамине, али и високовитаминску,

висококалоричну храну која би им помогла за бржи опоравак након оперативних третмана.

Нажалост, Србија је у последњих тридесет година била изложена бројним санкцијама, бомбардовању, лошем квалитету живота; начин исхране, велика злоупотреба дувана, велика присутност алкохола, све су то фактори ризика који доводе до настанка малигну оболјења. Апел је да се кроз један вид подршке овим пацијентима, нашим грађанима, омогући да се пристојније боре у тој животној борби против малигног тумора, да имају подршку и кроз овај вид, где би Фонд за здравствено осигурање, тј. држава стала иза њих, да имају право на 100% месечне надокнаде, тј. боловања. Хвала пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за 24, против нико, уздржаних нема, нису гласала 133 посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Горан Ћирић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о Народној банци Србије, који је поднео Народној скупштини 24. августа 2017. године.

Реч има народни посланик Горан Ћирић.

ГОРАН ЋИРИЋ: Овај предлог закона о измени Закона о Народној банци Србије је предлог који инсистира на одговорности. Ми смо у претходној расправи разговарали о одговорности председнице Скупштине, о одговорности свих народних посланика, а овде инсистирамо на одговорности челних људи у Народној банци Србије као једној од најважнијих финансијских институција.

Предлог је једноставан. Наш предлог је избрисати члан 86б, а ја ћу вам прочитати како он гласи – гувернер, вицегувернери, директор Управе за надзор и други запослени у НБС не одговарају за штету која настане у обављању послова НБС, осим ако се докаже да нису поступали у доброј вери.

Мислим да је то једино решење које постоји на овакав начин дефинисано. Овде у Скупштини гласало се о оваквом закону, о оваквом решењу. Раније смо давали амандман на овај члан желећи да се избрише и инсистирајући на једноставној ствари: и гувернерка и чланови Савета, наравно, морају да носе одговорност, посебно у тако важној финансијској институцији, онако како одговорност носе људи у мање важним институцијама. Носе је и директори привредних друштава са једним, двоје, троје или петоро упошљених, носе је и са десеторо и са хиљадама

упошљених. Наравно да је потребно, том логиком ствари, увести одговорност и за оне који могу на најзначајнији начин да утичу на фискалне, монетарне токове у Републици Србији. Дакле, једноставан је захтев – инсистирати на одговорности. Позивам вас да једноставном изменом Закона о Народној банци Србије успоставимо тај правичан однос одговорности у читавој Републици Србији.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за 14, против нико, уздржаних нема, нису гласала 144 посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик мр Александра Јерков, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о финансирању АП Војводине, који је поднела Народној скупштини 13. децембра 2016. године.

Реч има народни посланик мр Александра Јерков.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Потпредседнице Милићевић, ја сам народна посланица, а не народни посланик. Уколико је свеједно, онда дозволите да се вама обраћам са „потпредседнице“.

(Председавајући: Оппростите, али овде стоји – народни посланик.)

Дакле, триста милијарди динара од 2007. године Република Србија дугује АП Војводини на основу тога што у Уставу Републике Србије пише да буџет АП Војводине износи 7% буџета Републике Србије.

То нису паре које би припале Влади АП Војводине, без обзира на то која странка ту владу води. То су паре које би отишле на помоћ коју грађани Војводине добијају да започну сопствени посао. То су паре које би отишле на изградњу станова за младе научнике. То су паре које би отишле на помоћ пољопривредницима који кроз различите програме, чиме се поносимо, добијају разне врсте бесповратне помоћи (да купе механизацију, уреде наводњавање, унесу неке иновације у своје послове). То су паре које Војводина даје својим грађанкама када немају довољно средстава да финансирају вантелесну оплодњу. То су паре које Војводина даје за обнову школа, обданишта, домова здравља. То су паре које Војводина даје породиљама. То су паре које Војводина посебно даје женама да започну сопствене послове. То су паре које Војводина даје за изградњу кућа за избеглице, које даје младим паровима уколико желе да започну живот на селу. То су паре које се улажу у најосновније ствари попут канализације, водовода, расвете или асфалтирања.

Све ово Војводина не може да ради због тога што десет година није усвојен закон о финансирању АП Војводине. То о чему ја говорим није никакав хир, у Уставу Републике Србије пише да је ово један од закона који морају бити усвојени. Нема оправдања што десет година тај закон није усвојен.

Ви ћете сада викати да је кривица наша. Господо, пет година сте на власти. За тих пет година, улазимо у шесту, било је седам министара финансија, седамнаест радних група, осамнаест нацрта закона. Једино око чега никако не можемо да се договоримо јесте да се Устав испоштује, да грађани Војводине добију паре које им припадају, да не буде само да су добри када плаћају, када пуне републички буџет, а када треба да им се врати, онда за њих пара нема.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за 13, против нико, уздржаних нема, није гласало 146 народних посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народна посланица мр Александра Јерков, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о уџбеницима, који је поднела Народној скупштини 26. септембра 2016. године.

Да ли народна посланица мр Александра Јерков жели реч?

Изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Господине Милићевићу, уопште нисте имали потребу да се извињавате посланику Александри Јерков, зато што сте дужни да на месту председавајућег Скупштине поштујете институције ове земље и завршни, коначни став САНУ као највећег и највишег лингвистичког ауторитета у нашој земљи. Дакле, нема посланице, нема пилоткиње, нема боркиње и таквих диференцијација када је у питању занимање и одређивање пола, и то врло добро треба да знате.

Зато вас молим да наставите са председавањем на начин како је утврдио Устав наше земље и како говоре наше функције и да дате реч посланику Александри Јерков да настави да разговара на тему коју жели да предложи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Наравно да знам о чему говорите, али видите да желим да уважим став опозиције, колегиница Јерков је инсистирала. Слажем се са вама.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Извињавам се, не ради се о ставу опозиције, већ о томе да сам ја жена и да имам право да ме ословљавају у женском роду. Ако може да буде спремачица, ако може да буде слушкиња, ако може да буде праља итд., онда може да буде и посланица. То може неком да се допада или не допада, али треба да ми се обраћате у роду коме припадам. Веома ми је непријатно када ми се обраћате као мушкарцу, заиста.

Дакле, предложила сам закон о изменама и допунама Закона о уџбеницима...

(Народни посланик Немања Шаровић додацује.)

Извињавам се, „колегиница“ Шаровић додацује нешто, не знам о чему се ради.

То је један од закона чије је измене министар Шарчевић најавио. Откако је ступио на дужност, најавио је велики број измена закона. Неке од њих је, нажалост, реализовао. Кажем нажалост због тога што је сваки предлог закона који је дао у овој скупштини показао да министар Шарчевић и Влада Републике Србије или не разумеју шта је потребно нашем образовном систему, или не желе да разумеју, или не знају да разумеју. У сваком случају, мислим да је наставницима, родитељима и деци апсолутно свеједно који је од ових разлога по среди. Оно што је јасно јесте да сваки закон из области образовања који у ову скупштину дође нуди решења која су назадна, ретроградна, која нас, сада у случају закона о дуалном образовању, враћају још даље у прошлост него ови претходни. Међу њима је и Закон о уџбеницима.

Сваки родитељ у овој земљи зна како наши уџбеници изгледају. Зна, прво, да их има превише, зна да су претешки, зна да су прескупи, зна да су превазиђени, зна да је деци ужасно тешко да их разумеју и зна, нажалост, да су понекад уџбеници пуни неких нетачних информација. Сада се ситуација додатно компликује зато што ће по новом Закону о основама система образовања и васпитања министар лично бити тај који ће одобравати план уџбеника и бирати уџбенике, тако да уместо да имамо напредак у овој области, имамо све веће назадовање.

Предложила сам неке измене за које мислим да треба да буду унете у Закон о уџбеницима. Мислим да треба о томе да разговарамо пре него што министар дође са својим, претпостављам, ретроградним законима, јер једино што је остало, а у складу са свим осталим предлозима које је дао, јесте да у закону пише да он лично сам пише уџбенике. То би било у складу са његовом политиком.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Немања Шаровић, повреда Пословника.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Милићевићу, као што сте малочас чули, госпођа Наташа Јовановић је крајње добронамерно упутила примедбу вама и госпођи Јерков и подучила је, рекао бих, да се она не може називати „народном посланицом“, јер то није термин који познаје Устав Републике Србије. То је назив функције. Не ради се ту о одредници да ли је неко мушког пола или женског пола. Госпођа Јерков то очигледно није прихватила.

Уместо да прихвати, да научи нешто (треба учити читавог живота), она је мени рекла да сам ја њена „колегиница“. Наравно, ја не могу бити њена колегиница. Мислим да ви, док председавате Народној скупштини, морате штитити институције. Дакле, то што неко хоће да се назива „народном посланицом“ није довољно. Када изађе из Скупштине, може сама себе да назива како год хоће, а ви као председавајући дужни сте да то радите у складу са Уставом и законима ове земље. Знате, сутра ће тражити да кажете да је она „пишкиња“ предлога закона који образлаже, па, неком другом ће то можда бити увредљиво.

Према томе, Српска академија наука и уметности је дала свој став. Ако некима до сада није било довољно јасно, сада је потпуно јасно. Молим вас да се тога придржавате.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем се. Приметили сте да сам уважио сугестију колегинице Јовановић и да сам то образложио. У наставку излагања нисам приметио да вам се колегиница Јерков обратила. Наравно да није дозвољен дијалог и директна комуникација са народним посланицима. Да сам приметио, сигурно бих реаговао.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Не.)

Захваљујем, колега Шаровићу.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за 14, против нико, уздржаних нема, није гласало 145 народних посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Зоран Живковић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о Влади, који је поднео Народној скупштини 25. јула 2016. године.

Да ли народни посланик Зоран Живковић жели реч? (Да.)

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала лепо.

Ово је измена Закона о Влади којом почиње један, рекле би неке колеге, сет здравствених закона. Предлог Закона о Влади каже – назив

изнад члана и члан 11. мењају се и гласе: „Здравствена способност, неспојивост и сукоб интереса“. Члан 11: „Пре избора Владе сваки предложени члан Владе мора Народној скупштини да достави лекарско уверење о здравственој способности за заснивање радног односа у државним органима. Члан Владе не може бити на другој јавној функцији у државном органу, органу аутономне покрајине, општине, града, Града Београда, нити вршити делатност која по закону неспојива са дужношћу члана Владе, нити створити могућност сукоба јавног и приватног интереса. Члан Владе дужан је да се у свему повинује прописима којима се уређује сукоб интереса при вршењу јавних функција.“

Шта је идеја овог закона? Очигледно је да је он неопходан. Важи и за избор народног посланика, односно за кандидате за народне посланике, за кандидате за председника државе, а то је да се изврши пре избора, пре могућности избора тих људи, лекарски преглед којим би се доказало да су они способни за вршење функција у државној управи. Такав лекарски преглед пролазе сви чиновници који овде данас са нама раде, или било где у државној управи, од нивоа секретарице, чувара, па до нивоа заменика, саветника, шефа, референта, и не знам шта. Не знам зашто би чланови Владе, односно будући чланови Владе били ускраћени за могућност да српској јавности на најексплицитнији начин докажу да су способни да врше функцију министра.

Када би то било тако... А већ је једном било: за избор прве демократске српске владе после 5. октобра тадашњи председник Владе је инсистирао, и без закона, да кандидати донесу лекарско уверење да су способни за вршење службе у јавном сектору. То је, значи, већ у пракси примењено у Србији и било би јако добро да се примени поново. Онда не бисмо имали у Влади људе који кажу да спремају нашу децу за рат; не бисмо имали у Влади људе којима се привиђају неке велике уштеде, велики суфицити, велика повећања плата – то напросто није нормално – да ли зато што не виде, да ли зато што не чују, да ли зато што имају проблем са закључивањем, да ли зато што не могу да дохвате, због кичме рецимо, полицу на којој стоји неки закон па не могу да се обавесте. У сваком случају, не треба их стављати на ту важну функцију ако су неспособни да је врше.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за осам, против нико, уздржаних нема, није гласао 151 народни посланик.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Повреда Пословника?

Повреда Пословника, народни посланик Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Јавио сам се због повреде члана 107, господине Милићевићу, зато што Зоран Живковић из седнице у седницу вређа људе који имају одређене телесне недостатке. Сад је рекао да неко ко не види, односно не види добро не може да буде министар.

Ево, госпођа Маја Гојковић, моја уважена колегиница и председница Народне скупштине, не види добро, носи наочаре, има одређену диоптрију, али ја и те како мислим да она може да буде министар. Она је, на крају крајева, била министар...

(Радослав Милојичић: Сјајан!)

Сјајан, тако је. Како се оно зове... „Хајнекен“, је л'? „Хајнекена“, у ствари, да. Дакле, и те како је била добар министар.

Овде се поставља још једно питање. Мене заиста занима како је Зоран Живковић прошао лекарски преглед. Колико је коштао тај лекарски преглед? Занима ме која здравствена установа је Зорану Живковићу издала потврду да је здравствено способан да буде министар после петооктобарских промена. Заиста ме занима која је то здравствена установа пошто овде из седнице у седницу слушамо како су министри у Ћинђићевој влади прошли лекарске прегледе. Ја бих волео да видим једанпут тај лекарски налаз, да видимо која здравствена установа је тај лекарски налаз издала и да видимо како је могуће да је Зоран Живковић неспособан за војску, има ознаку минус један, што значи тотално неспособан, са тешким оштећењем биолошких функција, као што стоји у војном извештају Војног одсека Ниш, а способан је да буде министар. Дакле, да ми објасните како је могуће да неко не може да служи војску, али може да буде министар.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Мартиновићу, да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Не.)

Захваљујем.

Повреда Пословника, народна посланица Мариника Тепић.

Одустаје. Захваљујем.

Народни посланик Зоран Живковић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о раду, који је поднео Народној скупштини 9. децембра 2016. године.

Да ли народни посланик Зоран Живковић жели реч? (Да.)

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Значи, предлог измена Закона о раду има два члана. У првом се тражи да се члан 187. став 1. мења и гласи: „За време трудноће, породилског одсуства, одсуства са рада ради неге детета, одсуства са рада ради посебне неге детета и одсуства са рада због привремене спречености за рад дуже од 30 дана послодавац не може запосленом да откаже уговор о раду.“ Члан 2. је да закон ступа на снагу осам дана након објаве у „Службеном гласнику“.

Ако нисте пажљиви и ако не разумете добро, као претходни колега који је потпуно погрешно схватио шта сам причао и не заслужује даљи коментар за то, ја ћу да вам поновим: овим законом се тражи да послодавци (будите сконцентрисани, драге колеге) не могу да дају отказ некоме, радници која је у трудноћи, на породилском одсуству, било ком раднику који је на одсуству ради неге детета, на одсуству ради посебне неге детета и на одсуству са рада због привремене спречености за рад дуже од 30 дана. Ово су цивилизацијске норме. Ово мора да буде у Закону о раду, било да сте четници, партизани, левичари, десничари, не знам шта, било које нације, вере, било чега. То није за шалу и није за изигравање неког ко је невешт у закључивању.

Наравно да малопре нисам поменуо никакве људе који имају проблем са видом. Нисте разумели. Погледајте у стенограм па ћете видети. Рекао сам да само неко ко је луд или слеп може да види напредак у економској области. А ко се препознао директно, ја му честитам на том препознавању...

(Председавајући: Колега Живковићу, вратите се на образлагање закона.)

... И желим му велики успех.

Као што свима вама, посланицима власти, посебно посланицима СНС-а, честитам Нову годину, први пут у историји, срећну нову 2018. годину...

(Председавајући: Колега Живковићу, желите ли да наставите са...?)

... Пошто сте окитили град тако да личи на циркус...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Живковићу, очигледно не желите да наставите са образлагањем Предлога закона о измени Закона о раду.

(Зоран Живковић добацује.)

Тешко је имати такве моћи, колега Живковићу, да предвидим ваше циљеве и ваше жеље.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за 10, против нико, уздржаних нема, није гласало 149 народних посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Повреда Пословника, народна посланица Маја Гојковић.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Поштовани председавајући, у ствари, не бих ни имала права на повреду Пословника; по члану 92. данас у расправи могу да учествују само предлагачи закона. Значи, читав дан се овде крши, ради некакве толеранције политичке, Пословник. Али сада је у питању члан 104. Морали сте ви да реагујете, а не посланик Александар Мартиновић, када је посланик Зоран Живковић, покушавајући да образложи свој предлог закона, увредио не само мене као посланика који има заиста изражен проблем са видом, него и све људе у овој држави, јер их је дисквалификовао по томе да не могу да се баве политиком и да рачунају да ће бити министри и обављају извршну власт ако не виде добро, ако су малог раста, ако имају проблем са кичмом, ако не могу да ходају. Ако је нешто данас био језик мржње, то је сигурно било образложење Зорана Живковића, и не може да се пређе преко тога.

Лично имам огромну диоптрију, али сам убеђена да могу много боље да водим државу од Зорана Живковића, који је тако узвишено здрав. Убеђена сам да, без обзира на то што сам хендикепирана и што не видим добро и што сам на ивици да спадам у тешке категорије инвалидитета, а није ме срамота да то признам пред јавношћу Србије, могу много боље и часније да водим полицију од њега, који је то радио у Влади Зорана Живковића. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Не.) Захваљујем.

Народни посланик Зоран Живковић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о избору председника Републике, који је поднео Народној скупштини 1. новембра 2016. године.

Да ли народни посланик Зоран Живковић жели реч?

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Наравно, да.

Предлог закона о допуни Закона о избору председника Републике каже, члан 1: у Закону о избору председника Републике („Службени гласник“ тај и тај, од тад и тад) у члану 11. став 3. после тачке 2) додаје се тачка 2а), која гласи – лекарско уверење о здравственој способности за заснивање радног односа у државним органима. Зашто? Зато да не бисмо имали ситуацију коју имамо сада. Мислим да је то свима у Србији јасно. Да је постојао овакав закон, ми не бисмо имали председника кога сада имамо, нити онога пре њега, а то би била и превентивна мера за будућност јер ко зна ко све може да се кандидује за председника државе ако не уведемо ову заштиту. Мислим да је то јасно као дан.

Позивам посланицу или посланика, госпођу посланика која је говорила пре мене, да прочита стенограм и да види да нема никакве везе оно што је рекла о мом малопређашњем излагању. Наравно да српска јавност одавно зна, а нажалост и многи из удружења инвалида различитих области, шта је све урађено и шта сам лично радио у њихову корист као некадашњи функционер.

То није тема. Немам потребе да се браним од лажи, лаж никада није била опасна...

(Председавајући: Да се вратимо на тему, колега Живковићу.)

... Али због српске јавности морам да дам неколико објашњења за оно што су рекли неки посланици: никада нисам био у Влади Зорана Ђинђића, под а; никада нисам био министар полиције у Влади Зорана Живковића. Само минут...

(Председавајући: Колега Живковићу, добићете минут и осам секунди, али вас молим, не можете се на такав начин обраћати директно народним посланицима и одговарати, како ви кажете, на питања. Не можете имати реплику на указану повреду Пословника. Основ вашег јављања је да образложите Предлог закона о допуни Закона о избору председника Републике. Изволите, имате још минут и осам секунди.)

Као што јављање по повреди Пословника не може да се користи за реплику, за изношење неистинитих, неки би рекли лажних, података о неком посланику. Ја нисам хтео овде да реплицирам јер не заслужују било какав одговор, а камоли реплику, али хтео сам да обавестим грађане Србије, да знају о чему се ради, и хвала вам на прилици коју сте ми указали.

Дакле, неопходно је променити Закон о избору председника Републике да нам се не би десило да на челу државе имамо оно што имамо сада.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Живковићу, колега Мартиновић се малочас није обраћао вама, питања је постављао мени.

Повреда Пословника, народни посланик Александар Мартиновић.

Молим вас да се пријавите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Молим вас, господине Милићевићу, да реагујете на ово што је рекао Зоран Живковић. Он је за председника Републике Александра Вучића рекао – оно.

Дакле, Александар Вучић је човек од крви и меса, који је сам победио све вас: и Живковића, и Јанковића, и Јеремића, и Ђиласа, и Тадића и Бошка Обрадовића, све редом. Тај Вучић је добио скоро 56% гласова. Дакле, добио је толико гласова више, које ви за десет ваших политичких живота нећете да добијете. Разумем да због тога трпите велике политичке трауме, да сте нервозни ...

(Председавајући: Колега Мартиновићу, обраћајте се мени.)

... Да сте љути, али вас, господине Милићевићу, молим да узмете у заштиту достојанство Народне скупштине, између осталог и зато што је председник Републике положио заклетву овде пред свим народним посланицима, испоштовао сваког народног посланика, никоме није упутио ниједну тешку, ниједну ружну реч. Дакле, Александар Вучић је био кандидат Српске напредне странке који је убедљиво победио све вас заједно и ми у Српској напредној странци смо изузетно поносни. А вас, господине Милићевићу, молим да Зорана Живковића упристојите.

(Председавајући: Молим вас, не морате директно. Дозволићу вам повреду Пословника, наравно, али не морате директну комуникацију. Имате још десет секунди, колега Мартиновићу.)

Маријане, молим те, као председник посланичке групе, немој да реагујеш. У питању је човек који још увек трпи страхове јер не може да објасни сам себи да ли је он Лулета везао за бандеру у Нишу или Луле њега. Е, то је проблем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Мартиновићу.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Не.) Захваљујем.

Повреда Пословника, народни посланик Немања Шаровић.

Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Милићевићу, ми вас таман похвалимо како смирено водите седнице, а ви онда покварите утисак па дозволите поново да се крши Пословник. Господину Мартиновићу сте, као шефу владајуће посланичке групе, омогућили да говори два минута и двадесет секунди. Све посланике опозиције прекидате у секунди. То је још један показатељ на који начин правите разлику између народних посланика, који су по Уставу једнаки, по закону. Ако ћемо прихватити принципе парламентарне демократије, онда ово не сме да се дешава. То досад није била ваша одлика, надам се да неће бити ни убудуће.

Друга, неупоредиво битнија ствар: члан 103. регулише шта је дужан посланик који се јави да говори о повреди Пословника. Да ли сте ви, господине Милићевићу, повредили Пословник тако што је Вучић наводно сам победио на изборима? Да ли сте ви говорили о томе? Ја то нисам чуо. Ја мислим да ви на тај начин нисте повредили Пословник. И, то је по оној народној „Њих двојица, а ја и бабо сами“ – Вучић победио све њих, он и 27 странака које су биле у коалицији! Када је тако велики, леп и паметан, зашто није изашао сам?

Друго, ако је већ, како каже господин Мартиновић, Александар Вучић представник свих грађана, ако је поштовао све грађане и све

посланике у Народној скупштини, како то да за предстојеће локалне изборе своје име позајмљује само једној изборној листи? Да ли је та листа „Србија“? Знате, то сте урадили на Косову и Метохији, каже – државни пројекат Српска листа. Хоћете ли и у Београду имати државни пројекат листе Српска напредна странка – Александар Вучић?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Шаровићу. Малочас смо разменили мишљења на ову тему. Ви јако добро знате да је заиста тешко предвидети, поновићу по ко зна који пут данас, о чему ће говорити народни посланици. На мени је да сугеришем и покушам да усмерим посланика да се врати на оно што јесте тема актуелног скупштинског заседања.

Да ли је колега Мартиновић говорио неколико секунди дуже? Да, јесте, јер сам га ја прекинуо у једном временском интервалу покушавајући, ако сте приметили, да сугеришем колеги Маријану Ристичевићу да не води директну комуникацију са другим посланицима. То је био једини разлог. Ја сам му, као председавајући, онемогућио тих десет-петнаест секунди. Само зато сам дозволио. Ви јако добро знате да немам двоструке аршине и двоструке стандарде када је реч о вођењу седница.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни о указаној повреди Пословника? Захваљујем.

Повреда Пословника, народна посланица Маја Гојковић.

Изволите.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Уважени потпредседниче, нећу се љутити на вас ако будете употребљавали српски језик и обратите ми се са „народни посланиче“, пошто ја поштујем ставове Српске академије наука и уметности. Када буде наш језик препознавао појмове као што су „кранисткиња“, „војникиња“, „психолошкиња“ и не знам ни ја шта се већ данас употребљава, онда ћу имати право да се љутим на вас.

Овога пута сте повредили Пословник у члану 92, који говори о томе ко има право да учествује у расправи. Ви нисте криви, али ипак сте толерантни и дајете стално реч по лажним повредама Пословника посланику Немањи Шаровићу – кога је мрзело да напише, барем реда ради, неки предлог закона, па користи данас повреду Пословника да би вређао не само председника државе Александра Вучића, који ће издржати све, пет година трпи најниже и најгоре увреде на свој рачун, а да ли му је тешко или није тешко није тема ове седнице – али посланик Немања Шаровић је овога пута угрозио достојанство грађана Србије, њих 56% који су гласали за председника Александра Вучића и подржали га, али и 100% грађана Србије који поштују функцију председника Републике.

Молим да се у овом парламенту престане са омаловажавањем Републике Србије, са омаловажавањем Народне скупштине Републике

Србије, Владе Републике Србије и председника државе. То не може ником да буде дозвољено, без обзира на то што једног дана обуче мајицу на којој пише „ја сам члан странке која је у опозицији“ па мисли да може овде да вређа шта год му падне на памет. Немања Шаровић није ничим заштићен зато што припада опозиционој... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника?

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Да се ради о Немањи Шаровићу, тражила бих, али пошто се ради о вама, овог пута не. Али вас молим да реагујете.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Малочас сте сами рекли да смо седницу започели у једном духу толеранције.

Праксу јављања по Пословнику, уважавајући у том правцу и у том контексту и посланике опозиције и позиције, започели смо још током преподнева. Настављамо је само. Ипак, верујем да је циљ и позиције и опозиције...

Опет, уважавајући..., добиће сваки посланик реч...

Наравно, Милојичићу, и ви ћете као посланик опозиције добити право на реч.

Надам се да ћемо наставити у духу толеранције и да ћемо завршити посао који смо започели још данас у 10 часова, а реч је о усвајању дневног реда.

Изволите, колега Мартиновићу. Повреда Пословника.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Да, повреда члана 27, господине Милићевићу.

Није Александра Вучића, као што је рекао Немања Шаровић, подржало 27 странака, него је Александар Вучић изашао сам на црту и Војиславу Шешељу, и Сашу Радуловићу, и Вуку Јеремићу, и Сашу Јанковићу и свима осталима и добио 56% гласова. Сви ви, лажни партизани, лажни четници, лажни Европејци итд., том човеку нисте могли ништа.

(Председавајући: Обраћајте се мени, колега.)

Грађани Србије знају да вам је једини програм у кампањи била мржња против Александра Вучића. Ви другу политику нисте ни имали.

(Председавајући: Само се обраћајте мени, молим вас.)

Апсолутно сви председнички кандидати и све странке које су стале иза било ког од ових председничких кандидата имали су само једног човека као мету – Александра Вучића, и чланове његове породице. Дакле, није било „Њих двојица, ја и бабо сами“, него један човек против комплетне, додуше прилично нејаке и безначајне, српске опозиције.

И, оно што морам да кажем – Српска напредна странка је поносна на генерала Лазаревића, али смо исто тако поносни и на пуковника Веселина Шљиванчанина.

(Председавајући: Колега Мартиновићу, молим вас да се вратите на указану повреду Пословника.)

Ово морам да кажем, господине Милићевићу, зато што је један наводни највећи борац против хашке неправде изјавио да је Веселин Шљиванчанин одговоран, да је крив за ратне злочине у Вуковару и да га је требало осудити.

Није крив, Веселин Шљиванчанин је за нас српски јунак, који је ослободио српски Вуковар онда када су у Вуковару од стране усташа убијана српска деца.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Мартиновићу.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Не.)

Реч има народни посланик Немања Шаровић, повреда Пословника.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Милићевићу, ви јесте повредили члан 27. тиме што сте дозволили господину Мартиновићу да говори то што је говорио.

Да не мислите случајно да сам увређен тиме, јер како ће мене да увреди господин Мартиновић? Замислите колико је драгоцено када Александар Мартиновић некоме каже да је лажни четник. Ево, Александар Мартиновић је прави четник. Ја сам њега већ похвалио и на седници Административног одбора истичући да је он, по мом мишљењу, и најлепши и најпаметнији у читавој посланичкој групи, да је најбољи њихов представник...

(Председавајући: Колега Шаровићу, нема разлога ...)

... Да је он симбол демократије, светионик доследности. Пазите, заиста, ретко се такав човек среће! Када ми он каже да сам ја лажни четник, верујте да сам поносан, јер замислите да Александар Мартиновић процени да сам добар! Па, привилегија је добити негативну оцену од њега.

Дакле, господине ...

(Председавајући: У чему сам ја учинио повреду Пословника, само ми то реците, молим вас. Нема разлога да се обраћате господину Мартиновићу, мени се обраћајте.)

Тиме што сте дозволили да шеф Посланичке групе СНС Александар Мартиновић, који је читаву политичку каријеру изградио тиме што је објашњавао ко су и шта су они, дели народне посланике на праве и лажне четнике. Дакле, замислите, Александар Мартиновић ми је доделио титулу лажног четника! Можда јесам, али, ево кажем, он је прави.

Још једна веома битна ствар: дакле, Александар Вучић је, како каже, сам победио. Он сам, као председник Владе, као министар у сваком министарству, као човек који је покрајински председник Владе, градоначелник сваког града, који има све на располагању.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Да.) Захваљујем.

Повреда Пословника, народни посланик Радослав Милојичић.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала, господине Милићевићу. Молим вас, имам две повреде Пословника. Волео бих да ми ви кажете за прву повреду Пословника на који члан да се жалим – на основу чега целог дана данас на наше предлоге закона дајете реч господину Мартиновићу, да на основу Пословника може да реплицира и вређа представнике опозиције? Наравно да се нико, поготово из Демократске странке, не плаши Мартиновића, али јако бих вам био захвалан да ми кажете на основу ког члана целог дана дајете...

(Председавајући: А на који сте члан указали?)

Ја вас питам да ми кажете на основу ког члана да укажем на повреду Пословника, на основу ког члана целог дана дајете господину Мартиновићу и Маји Гојковић реч.

Указујем на повреду члана 88. и захтевам да се утврди кворум, јер кворума нема.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Милојичићу, не можете мене питати да вам одредим на основу ког члана се можете јавити; морате се најпре позвати на члан Пословника. Дуго сте посланик и мислим да сте то до сада морали да научите.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Да.)

Изволите, повреда Пословника, Александар Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Господине Милићевићу, ево, одговорићу ја. Повређен је члан 106.

Зашто ја добијам реч и зашто посланици Српске напредне странке добијају реч? Ја ћу сада да кажем свим овим мрзитељима Српске напредне странке – зато што нећемо да дозволимо да данашњи дан искористите да по нама ударате као по врећи; зато што немамо чега да се стидимо, нити смо шта опљачкали, нити смо било коме шта узели. Дижемо Србију из пепела, дижемо је из блата у коме сте је оставили. Поносни смо на Александра Вучића, поносни смо на његову победу од 56% освојених гласова. Поносни смо на чињеницу што смо у првих осам месеци ове године имали 1,6

милијарди директних страних инвестиција, поносни смо на сто километара нових ауто-путева, на десетине хиљада нових радних места, на то што смо за три године отворили преко 60 фабрика у целој Србији, што никога нисмо отпустили, за разлику од њих који су за четири године своје власти отпустили 400.000 људи.

Сад вам кажем, господине Милићевићу, нећемо више да дозволимо да они који су на изборима освојили један, два или четири посто гласова ударају по Српској напредној странци као по врећи. Народ нам је указао поверење да водимо државу, да доносимо законе и ми ћемо то и да радимо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Мартиновићу, у потпуности се слажем с вама. Народна скупштина, као највиши орган законодавне власти, има ту улогу.

Пре него што вам дам реч, колегинице Гојковић, морамо, сходно члану 88, најпре да утврдимо кворум.

Констатујем да је у сали присутно 129 народних посланика. Настављамо са радом.

(Александар Мартиновић: Немој им давати реч, нису присутни у сали. Не може се дати реч некоме ко није ту.)

У праву сте, колега Мартиновићу, али нису се они јавили, колегиница Гојковић се јавила, а она је присутна, морам дозволити да говори.

Повреда Пословника, народни посланик Маја Гојковић.

Изволите.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Позваћу се на члан 88, који је малопре лицитирао посланик Милојичић само да би покрио оно што је говорио и ушао у реплику, и онда је лицитирао било који члан. Молим посланике да погледају о чему се ради у члану 88. и како се посланици Демократске странке односе према Парламенту и данашњем раду. Члан 88, то је поглавље о отварању седнице и учешћу на седници; ми смо све чули у његовом образлагању повреде Пословника, члана 88, осим о ономе што пише.

Значи, господине председавајући, ви дозвољавате данас на седници, максимално толерантно али опет не поштујући Пословник, да се сваки посланик опозиције данас јави, лицитира било који члан Пословника и вређа Александра Мартиновића.

Ако посланици нису схватили још увек да су посланици овде, свих 250, једнаки и да свако има право да се јави за реч, онда су промашили своју професију. Могли су барем за годину дана, колико је овај сазив Парламента на снази, да прочитају Пословник и да знају да смо ми овде потпуно равноправни. Александар Мартиновић има право да говори, има

право да се позива на повреду Пословника, има право да тражи реплику, а на вама је да ли ћете то дозволити или нећете.

Молим вас да поштујете Пословник, да почнемо и да наставимо, у ствари, са утврђивањем дневног реда и да користите одредбу Пословника која говори да у расправи у овом делу седнице могу да учествују само предлагачи закона. А кворум може да тражи само председник посланичке групе и нико више, и то пише у Пословнику. Колико ја знам, Радослав Милојичић није сменио још увек свог председника посланичке групе или заменика. Према томе, овога пута сте заиста повредили Пословник јер дајете да ради ко шта хоће на овој седници.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Гојковић.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника?

Дакле, да, потпуно сте у праву, 250 посланика потпуно су равноправни, потпуно једнаки и имају право да се јаве за реч, а на председавајућем је да поштује достојанство Народне скупштине. Са том толеранцијом смо кренули данас од преподнева, наставили поподне поштујући право опозиције и не примењујући онај други део који је непопуларан – јер би онда опет ишли ка томе да имамо двоструке стандарде и двоструке аршине – а то је санкционисање. Захваљујем.

Стављам на гласање Предлог закона о допуни Закона о избору председника Републике, који је поднео народни посланик Зоран Живковић.

Закључујем гласање: за шест, против један, уздржаних нема, није гласало 140.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Зоран Живковић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог резолуције Народне скупштине о признању и осуди геноцида над Јерменима почињеног у Османском царству у периоду од 1915. до 1922. године, који је поднео Народној скупштини 16. августа 2016. године.

Реч има народни посланик Зоран Живковић.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала лепо.

Ово је предлог резолуције који је предложен први пут пре једно две године и ја ћу остати упоран у томе. Мислим да има потпуно смисла да резолуцију коју је у истоветном тексту подржало преко двадесет држава, међу којима Руска Федерација, Грчка, Белгија, Француска, Канада, Кипар, Италија, Швајцарска, Аргентина, Уругвај, Шведска, Либан, донесе и Српски парламент, односно Парламент државе Србије. Мислим да ми

имамо много више разлога, мотива, цивилизацијских али и личних и националних, да подржимо један овакав акт.

Понављао сам више пута, али пошто констатујем да је овде схватање онога што ја причам мало тежи процес, поновићу да то нема никакве везе са садашњом политиком Турске, нити има било какве везе са сукобом Азербејџан–Јерменија. То је питање геноцида који је утврђен, а који је почињен у Османском царству од 1915. до 1922. године према Јерменима.

Зашто је то нама важно? Зато што постоји утемељено мишљење које, ако није добило правно утемељење, сигурно има утемељење у осећају доброг дела грађана Србије да је и над грађанима Србије, над српским народом и другима извршен геноцид неколико пута у току историје. Некад су то радили они који су били окупатори, некад су то радиле прве комшије, а некад су то покушавали да ураде и неки који су се лажно представљали као патриоте.

То мора да буде забележено да нам се не би поново дешавало. Јер, може сутра да нам се деси да поново на неким изборима актуелна власт нареди грађанима Србије и Србима, рецимо на Косову, да гласају за ратног злочинца против кога ова држава има потерницу Интерпола. Или да неко натера судије Србе да пред ратним злочинцем, који је тренутно председник некаквог Косова, полагају заклетву. Они нису српске судије, они су судије непризнате такозване државе Косово, или државе Косова, како коме одговара. Али ни једно ни друго не сме да нам се деси. А да бисмо памтили, морамо да се сетимо и туђих мука и геноцида над другим народима, а један од њих су Јермени.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Живковићу.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за осам, против нико, уздржаних нема, није гласало 139 народних посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Зоран Живковић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о избору народних посланика, који је поднео Народној скупштини 12. јануара 2017. године.

Да ли народни посланик Зоран Живковић жели реч? (Да.)

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Дакле, 12. јануара 2017. године; имам два предлога закона која се тичу измене Закона о избору народних посланика, нажалост, не видим овде који је који, али нема везе, стићи ће и овај други на дневни ред.

Значи, један се тиче онога што зовео здравственим законима, а то је да се допуни Закон о избору народних посланика, члан 1, и да гласи – у Закону о избору народних посланика („Службени гласник“ итд.) у члану 44. став 2. после тачке 1) додаје се тачка 1а) која гласи: „лекарско уверење о здравственој способности за заснивање радног односа у државним органима“. Овај закон, када га усвојимо, а биће усвојен кад-тад, ја вам то гарантујем, ступиће на снагу осмог дана након објављивања у „Службеном гласнику“, управо онако као што пише у српском Уставу.

Шта нам доноси оваква измена закона? Доноси нам, као у случају кандидата за председника државе и кандидата за члана Владе, да и кандидати за народног посланика, пре него што буде верификована њихова кандидатура, а не избор, значи сама кандидатура, морају да прођу лекарски преглед који је неопходан за запошљавање у јавном сектору. Тај преглед није ништа посебно значајан; неки су кроз такав преглед прошли. Сви ови људи који нас послужују, који раде за нас и са нама у овој згради, прошли су такав преглед. Он се предвиђа и за неке друге документе.

Мислим да уопште нема разлога да се било ко противи оваквом предлогу закона, осим ако се не плаши примене тог закона и ако се не плаши како би прошао лекарски преглед. Тако да позивам све вас да се тестирамо овим гласањем, да видимо – ко гласа за, он се не плаши лекарског прегледа; ко гласа против, он се плаши. Морам да упозорим, пре него што гласате, да тај лекарски преглед подразумева и тест на присуство дроге у организму, не само актуелно, него и оно што је било пре пет, десет или двадесет година, да из тих анализа може да се дође до врло интересантних закључака о прошлости и општем стању здравља народног посланика.

Не бих никога да прозивам, не бих да се ико поново препозна или да помисли да има неке личне везе с овим што ја причам, али мислим да грађани Србије заслужују да када изађу на изборе гласају за људе за које су, ако нису сигурни да неће да мењају странке, бар сигурни да су довољно здрави да седе у овим клупама.

Хвала лепо. Позивам вас да заједно гласамо за овај предлог закона.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за седам, против нико, уздржаних нема, није гласало 138, од 145 народних посланика.

Народни посланик Зоран Живковић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о високом образовању, који је поднео Народној скупштини 16. августа 2016. године.

Да ли народни посланик Зоран Живковић жели реч? (Да.)

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Тако је, пре годину дана је поново предложена ова измена Закона, и у прошлом сазиву је исто био такав предлог. Није се скупштинска већина ни тада ни до сада одлучила да га стави на дневни ред, без обзира на обећања која сам добио за то. Било је ту и обећање Владе Србије од пре годину дана, коју је тада водио ваљда Александар Вучић, где каже да су ове измене оправдане, да имају смисла и да ће бити уграђене у нови предлог закона о високом образовању, па се то није десило. Пре петнаестак-двадесетак дана овде је седео министар просвете, рекао је да ће се у наредним изменама уградити и ова формулација. Међутим, није се то десило, те ћу ја због српске јавности, јер сам сигуран да већина вас већ напамет зна овај предлог, да поновим шта је предлог.

Предлог је да се у Закону о високом образовању („Службени гласник“ тај и тај), у члану 4. после тачке 1) дода тачка 1а) која гласи – академска честитост; да се у ставу 2. после члана 5. дода назив члана и члан 5а који гласи – академска честитост; да се дода члан 5а који каже: „Академска честитост се заснива на самосталној изради писаних радова, као и на стриктном поштовању туђих ауторских права“.

Ту, наравно, није имало смисла ставити то да је немогуће полагати и дипломирати у недељу, да је немогуће да најбољи студенти самозваних факултета кажу да су најбољи, а студирали су осам-девет година. Не знам за факултет где редовно школовање траје осам-девет година. То исто значи да не можете да трчите са факултета на факултет, па ако вам не признају докторат да побегнете преко шумице и одете на неки други и тамо положите. То значи оно што се зове част и поштење.

Уз ризик да ово што говорим није препознатљиво свим колегама, ипак се надам да можемо да учинимо напор и дођемо до тога да препознамо шта је то академска честитост. Честитост животна, да тако кажем, требало би већ да нас краси у младим годинама. То помаже и људима који су имали несрећу, које је можда Бог казнио, који су можда имали некакву, откуд знам какву, муку животну, али зато друштво, зато надлежне институције, које могу да буду и превентивне и куративне, могу да помогну да се и ти људи врате до тога да постану честити.

Наравно да је неопходно да људи који треба да едукују будуће генерације, које, надам се, више неће бежати од вас из државе, него ће остајати овде, буду људи који имају јасно знање о томе шта значи академска честитост и честитост уопште.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање.

(Зоран Живковић: Гласа се петнаест секунди, пише у Пословнику.)

Пуштено је десет секунди.

Закључујем гласање: за пет, против нико, уздржаних нема, није гласало 140, од 145 народних посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Зоран Живковић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о избору народних посланика, који је поднео Народној скупштини 16. августа 2016. године.

Да ли народни посланик Зоран Живковић жели реч? (Да.)

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Захваљујем.

То је предлог закона којим покушавам да спречим, већ јако дуго, ненаменско трошење, бацање народних пара, буџетских пара за нешто што се зове предизборни пропагандни програм. Односно, то су оне беспризорне ТВ рекламе по националним и мање националним телевизијама, где је циљ да се кандидати за разне функције у овом друштву, политичке наравно, представе паметнијим, лепшим, способнијим, бржим и ... како беше, не знам, оно треће... него што то реално јесу.

Огромне паре, процене су да је то негде између седамдесет и деведесет милиона евра годишње, бацају се за то, за фотошоп, измену лика, за сценарио са „госпођа Надо“, са не знам којим све бесмисленим стварима које би требало да заведу људе да помисле да то јесте озбиљна ствар, а не само лоша копија сценарија неког ријалити програма или неке ТВ серије из нама далеке али пријатељске земље.

Према томе, да би се спречило бацање пара за то и те паре усмериле за много потребније ствари, о некима сам већ говорио, неке колеге су говориле пре мене... Ако је то тачно седамдесет-осамдесет милиона, можете да излечите у току године сву децу којој је потребна медицинска помоћ, операције или било каква терапија која не може да им се да у Србији него морају да путују у иностранство. Значи, не бисмо имали СМС поруке за лечење деце, која сутра треба да наследе дугове које је ова власт направила, него бисмо имали један нормалан фонд који би ишао на то да та несретна деца, њихови родитељи и неки други људи ако је потребно буду излечени и да буду способни да прођу лекарски преглед, па да буду и кандидати и за посланика, и за министра и за председника државе.

Не видим ништа страначко у овоме. Значи, само сви треба да се одрекнемо тога да државне паре, преко разних трансмисија и прања, трошимо за нешто што је бесмислено бацање пара а не за нешто што помаже људима да остану здрави.

Наравно да грађани Србије морају бити обавештени о томе шта носиоци листа, политичке странке, организације, покрети нуде, али то треба да се уради тако што се организују на свим националним телевизијама (или на покрајинској ако су покрајински избори, или на локалним ако су локални) дуел емисије, где ће политички неистомишљеници да нуде своје програме грађанима Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за девет, против нико, уздржаних нема, није гласало 135, од укупно 144 народна посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Зоран Живковић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о финансирању политичких активности, који је поднео Народној скупштини 16. августа 2016. године.

Да ли народни посланик Зоран Живковић жели реч?

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Овај закон везан је за закон који сам мало пре бранио покушавајући да вас убедим да је боље да се то да за лечење деце, за нека научна истраживања или социјална давања у некој другој области, него да се баца за глупе ТВ рекламе. Али, да би то било успешно, није потребно променити само Закон о избору народних посланика, него и Закон о финансирању политичких странака, где би писало да је забрањено да се троши новац у кампањи за финансирање промотивних спотова на електронским медијима.

Има пуно других медија. Ако неко баш мисли да је много леп, паметан, у неком спотићу, може то да емитује преко Фејсбука, преко Твитера, преко неких трећих, четвртих друштвених мрежа. Може да иде од куће до куће, ако сме без обезбеђења, па да пита комшије шта мисле о њему. Може да оде, када је кампања, у Панчево да се поздрави са радницима фабрике за производњу чипова, која је тамо... у ствари, није направљена, али је обећано да ће бити направљена. Или, можда може да седне у овај кинески воз који иде за Будимпешту. Али ни то није урађено, само је обећано. Или можда да неко оде да пије вино, као што добацује

колега тамо – то је оним возом који је шаран да иде за Косово Поље, па је дошао ту негде до Батајнице, све јунак до јунака био тамо.

Према томе, хајде да се не играмо циркуса, дајте да радимо нешто што је посао народних посланика, а то је да помогнемо овом напаћеном народу, грађанима Србије свих вера и нација, да живе тако да им се бар на тренутак учини да живе у Европи 21. века. То можемо да урадимо тако што ћемо почети да се понашамо као озбиљни људи.

Увек неко може некоме да смисли неку лаж. То је историја лажи, то је енциклопедија лажи. Можете да причате о чему год хоћете, ко је кога пелцовао, ко је коме скидао бунду, ко добро чује, ко добро не чује, ко је служио војску, ко пуши, а ко је Луле... Све то може да се прича колико год хоћете, али дајте да радимо нешто озбиљно. Нисмо ми изабрани овде да гледамо ко може од себе да направи већу будалу, него смо изабрани да помогнемо нашим грађанима. Зато апелујем на вас да гласате за овај предлог закона, да кажемо да те паре усмеравамо за лечење деце која се данас лече СМС порукама.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за осам, против нико, уздржаних нема, није гласало 136, од укупно 144 народна посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Зоран Живковић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о планирању и уређењу простора и насеља, који је поднео Народној скупштини 16. августа 2016. године.

Да ли народни посланик Зоран Живковић жели реч?

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Захваљујем.

Дакле, то је исто један стари предлог закона који је био предложен и у претходном сазиву. Практично, то је „апдејтована“ варијанта Закона који је усвојен 2003. године, који је био један озбиљан закон и имао у себи све садржаје, а и подзаконска акта, који су били неопходни за то да се стане на пут бесправној градњи у овој држави. Тај закон је усвојен, понављам, 2003. године, али је његова примена одмах, након рока за почетак примене који је био 2004. године, опструисана са многих страна. Он није оставио неки озбиљан траг, неке озбиљне позитивне последице за стање у нашој држави, тако да и дан-данас, где год се окренете око себе можете да видите колико год хоћете бесправне градње. Можете то да погледате у нечему што се зове „Београд на води“; можете то да погледате на нечему што се зови станица „Прокоп“, пошто, изгледа, тамо нико не сме да уђе возом. Видим да је

отворена, видим да је то главна београдска станица, бар су тако писали када су кречили, али тамо, видим, иду само неки локални возови, неки возићи од Панчевачког моста до те станице и до Батајнице.

Имате такве примере, данас у Београду има преко 150 објеката за које су надлежне градске службе, где су ваше колеге, из ваших странака на власти, донеле правоснажна решења о забрани градње и рушењу изграђеног, али се то ради и даље као да се ништа није десило. Колега са брадом из трећег реда, лево од мене, сведок је једне такве градње у Небојшиној 8а, рецимо, пред очима власти се то дешава. Упозоравао сам на то неколико пута, рекли су ми – пази шта радиш, њега штити неко горе. Знам да је то горе, знам да је то најгоре, али то ме неће спречити да наставим, не због тог случаја само, него због многих других, да се уведе ред у ту област у Србији.

Бесправна градња, здрави кандидати за посланике, министре и председника, не бацање пара на рекламе, него лечење деце од тих пара – све су то ствари које Србију могу да учине бољом земљом, земљом која може, не због ЕУ него због нас самих, што пре да оствари европске стандарде, да остваримо тај циљ за који се многи куну да је животни, а бојим се да нису свесни шта раде. Према томе, ја вас позивам да часно гласате за овај предлог закона.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за пет, против један, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Зоран Живковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности које су довеле до незаконитог одузимања дозволе за рад Акционарског друштва за осигурање „Таково осигурање“ Крагујевац.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала лепо.

Овом одлуком се предлаже да се образује анкетни одбор ради утврђивања чињеница и околности које су довеле до незаконитог одузимања дозволе за рад Акционарског друштва за осигурање „Таково осигурање“ Крагујевац.

То се десило пре неку годину; по тврдњи људи који су водили то осигурање, по тврдњи економских стручњака, по тврдњи 408 запослених људи, који сада немају посла због тога што је то осигурање затворено, ту је било пуно прљавих радњи од стране Народне банке Србије, Министарства финансија и још неких умешача. То не сме да остане тајна. То мора да добије свој епилог пред очима српске јавности. Ја се надам да овај

парламент има довољно снаге, кредибилитета, части, поштења или бар жеље да неку од тих великих траума које су се у последњих неколико деценија десиле у овој држави решимо.

Ради се о томе да се предлаже да тај анкетни одбор чине по један народни посланик из сваке посланичке групе; да прву седницу одбора, наравно, сазива председник Народне скупштине (или председница, како год); да анкетни одбор на својој првој седници бира из реда својих чланова председника и заменика председника анкетног одбора; да је задатак одбора да сагледа и утврди чињенице и околности које су довеле до незаконитог одузимања дозволе за рад. Затим, да утврди одговорност Народне банке Србије због одузимања дозволе за рад због недостатка техничких резерви у тренутку када су оне биле изнад просека који је био неопходан; одговорност за уништenu репутацију власника „Таково осигурања“; одговорност за 408 запослених који су остали без посла. Треба да се утврди да ли је постојала сагласност правне службе Народне банке Србије за одузимање дозволе за рад овог акционарског друштва за осигурање и да ли је у ликвидационом поступку Акционарског друштва за осигурање „Таково осигурање“ Крагујевац утврђено да није било потребе за одузимањем дозволе за рад. А то се десило.

Анкетни одбор има право да тражи од државних органа и организација податке, исправе и обавештења. Анкетни одбор је дужан да радни задатак заврши у року од 120 дана. Мислим да је ово добра прилика да полако враћамо част овом храму демократије, овом храму парламентаризма и политике српске који се зове Дом Народне скупштине Републике Србије.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за осам, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народна посланица Александра Јерков предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Кривичног законика.

Да ли народна посланица жели реч? (Да.)

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем, председнице.

Најмање је срамота што ја ово предлажем, мислим, трећу или четврту годину заредом. Исто тако, није највећи проблем што Србију већ четири године Савет Европе опомиње на обавезу коју имамо у складу са пресудом којом је Србија обавезана да усвоји закон о несталим бебама. Много већи проблем од тога што ја ово предлажем, много већи проблем од тога што се срамотимо и дозвољавамо да нас Савет Европе опомиње да

усвојимо овај закон јесте то што родитељи којима се десила најгора ствар у животу, да су им украдена тек рођена деца, не могу да дођу до истине, не могу да дођу до правде, не могу да открију шта се десило са њиховом децом, а ви их у томе директно спречавате.

Зато вас молим, следећи пут када се будем сретала са њима – а знам да пишу свим посланичким групама јер им је апсолутно свеједно која ће странка, која већина и која Влада да усвоји овај њихов предлог – зваћу вас да идете са мном и видите се са њима, па да вам они кажу кроз каква све понижења пролазе. Да вам они кажу како тим женама у породилишту, када се породе, потуре да потпишу десетине докумената а међу њима и документа којима се оне одричу тога да приме леш свога детета; па да вам причају мало како је то када после шест година стигне опомена да дете није уписано у школу па сами морају да иду да пријаве да им је дете умрло; па да вам причају мало о томе како, када дођу неким својим алтернативним истрагама до тога где би њихово дете могло бити, немају начина да то утврде; па да вам причају мало како је страшно када за пет или десет година схватите да нешто није било у реду, да ваше дете није мртво, да вам је само речено да је мртво, а да онда већ буде касно зато што је по садашњем закону застарело било шта и више ништа не можете да урадите.

Они би вам вероватно рекли да је најстрашније од свега то што Влада Републике Србије у Предлогу закона који је доставила овој скупштини, који већ од новембра „седи“ у процедури (хвала богу, не стављате га на дневни ред), пише и њима нуди да се одрекну свог детета у замену за 15.000 евра. Знате шта, када се ви будете своје деце одрицали за 10.000 или 15.000 евра, онда тражите то.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам предлог на гласање.

Закључујем гласање: за 12, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народна посланица Александра Јерков предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о пољопривредном земљишту.

Да ли желите реч? (Да.)

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Хвала, председнице.

Закон о пољопривредном земљишту који је пре годину дана усвојен у овој скупштини, чије измене предлажем, подразумева веома необичну процедуру по којој било која општина у Србији може трећину најбољег пољопривредног земљишта да додели инвеститору по слободном избору председника општине и министра пољопривреде, без тендера, без јавног надметања, без икаквих услова, доказа и без тога да се види која би реална цена тог земљишта могла бити. Ако тај понуди највише, нека добије итд.

Шта је проблем са тим и шта ја заправо предлажем да се мења? Проблем је у томе што између 15.000 и 17.000 породица живи од тога што узима у закуп државно пољопривредно земљиште. Неколико хиљада њих живи искључиво од тога. Ви сте сада, пошто сте Законом предвидели такво решење, тим људима онемогућили да обрађују земљу од које живе. У најбољем случају, натерали сте их да буду надничари и да раде за некакву надницу на земљи коју сте поклонили својим пословним партнерима, опет кажем, без икакве процедуре.

Оно што предлажемо јесте да се направе макар нека правила по којима ти ваши пословни партнери могу добити земљу, да се направи неки јавни позив, да се направи лицитација, да се види ко колико нуди, ко какав план има за то земљиште, да се види које је то земљиште, а не да им се без критеријума даје најбоље пољопривредно земљиште у свакој општини. Ми заправо покушавамо да уведемо неки ред у ову област, што ви, очигледно, не желите.

Знамо да је Закон о пољопривредном земљишту донет искључиво због тога, многи су га још тада називали „Тенисов закон“. Касније смо од министра Недимовића чули да се каже „Тениз“, тако да је у питању „Тенизов закон“, да кажемо тако. Али само да вам кажем нешто, господо – то што ви поклањате својим пословним партнерима није ваше. Немате право да својим пословним партнерима поклањате пољопривредно земљиште које су генерације пољопривредника обрађивале и од којег хиљаде породица живе.

Дајте да усвојимо ове измене, па ако ваши пословни партнери буду најбољи, ако понуде највише, проћи ће они, немојте се бринути за њих. Проблем је у томе што не нуде ништа, а добијају нечије, туђе, све.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам предлог на гласање.

Закључујем гласање: за 12, против нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Молим вас да утврдимо кворум.

Констатујем да седници присуствују 134 посланика.

Прелазимо на гласање.

Народни посланик Владимир Орлић предложио је да се обави: 1. заједнички начелни и јединствени претрес о Предлогу закона о дуалном образовању, Предлогу закона о изменама и допунама Закона о предшколском васпитању и образовању, Предлогу закона о изменама и допунама Закона о основном образовању и васпитању, Предлогу закона о изменама и допунама Закона о средњем образовању и васпитању, Предлогу закона о потврђивању Споразума о зајму (Пројекат инклузивног

предшколског образовања и васпитања) између Републике Србије и Међународне банке за обнову и развој, Предлогу закона о потврђивању Конвенције о нуклеарној сигурности и Предлогу закона о потврђивању Заједничке конвенције о сигурности управљања истрошеним горивом и о сигурности управљања радиоактивним отпадом; 2. заједнички јединствени претрес о Предлогу одлуке о изменама Одлуке о утврђивању састава Парламентарног одбора за стабилизацију и придруживање, који је поднет 19. октобра ове године, Предлогу одлуке о изменама Одлуке о утврђивању састава Парламентарног одбора за стабилизацију и придруживање (поднет 18. октобра ове године), Предлогу одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије, који је поднела Посланичка група СНС, Предлогу одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије, који је поднела Посланичка група СПС и Предлогу одлуке о допуни Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије.

Да ли желите реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за 134, против три, уздржаних нема, нису гласала три посланика.

Констатујем да је Народна скупштина прихватила овај предлог.

Пошто смо се изјаснили о овим предлозима, прелазимо на рад по утврђеном дневном реду.

Чекајте само моменат, да утврдимо дневни ред у целини.

Стављам на гласање предлог дневног реда у целини.

Закључујем гласање: за 129, против девет, уздржаних нема.

Констатујем да је Народна скупштина утврдила дневни ред Друге седнице Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2017. години, у целини.

Дневни ред:

1. Предлог закона о дуалном образовању,
2. Предлог закона о изменама и допунама Закона о предшколском васпитању и образовању,
3. Предлог закона о изменама и допунама Закона о основном образовању и васпитању,
4. Предлог закона о изменама и допунама Закона о средњем образовању и васпитању,

5. Предлог закона о потврђивању Споразума о зајму (Пројекат инклузивног предшколског образовања и васпитања) између Републике Србије и Међународне банке за обнову и развој,

6. Предлог закона о потврђивању Конвенције о нуклеарној сигурности,

7. Предлог закона о потврђивању Заједничке конвенције о сигурности управљања истрошеним горивом и о сигурности управљања радиоактивним отпадом,

8. Предлог одлуке о изменама Одлуке о утврђивању састава Парламентарног одбора за стабилизацију и придруживање (од 19. октобра 2017. године),

9. Предлог одлуке о изменама Одлуке о утврђивању састава Парламентарног одбора за стабилизацију и придруживање (од 18. октобра 2017. године),

10. Предлог одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије, који је поднела Посланичка група СНС,

11. Предлог одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије, који је поднела Посланичка група СПС,

12. Предлог одлуке о допуни Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије, који је поднела Посланичка група „Доста је било“.

Сагласно члану 90. став 1. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да сам позвала да данашњој седници присуствују: министар просвете, науке и технолошког развоја Младен Шарчевић, проф. др Владимир Цамић и Анамарија Вичек, државни секретари у Министарству просвете, Ненад Мијаиловић, државни секретар у Министарству финансија, министар финансија др Душан Вујовић, вршиоци дужности помоћника министра просвете, науке и технолошког развоја, директор Агенције за заштиту од јонизујућих зрачења и нуклеарну сигурност Србије Слађан Велинов, Бранко Дрчелић, вршилац дужности директора Управе за јавни дуг у Министарству финансија, Ивана Аврамовић и Бранко Брајић, помоћници директора Агенције за заштиту од јонизујућих зрачења и нуклеарну сигурност Србије и Александар Марковић, шеф Одсека за правне послове у Министарству просвете, науке и технолошког развоја.

Прелазимо на тачке 1–7. дневног реда (заједнички начелни и јединствени претрес):

- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ДУАЛНОМ ОБРАЗОВАЊУ,
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПРЕДШКОЛСКОМ ВАСПИТАЊУ И ОБРАЗОВАЊУ,
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ОСНОВНОМ ОБРАЗОВАЊУ И ВАСПИТАЊУ,
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СРЕДЊЕМ ОБРАЗОВАЊУ И ВАСПИТАЊУ,
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА О ЗАЈМУ (ПРОЈЕКАТ ИНКЛУЗИВНОГ ПРЕДШКОЛСКОГ ОБРАЗОВАЊА И ВАСПИТАЊА) ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И МЕЂУНАРОДНЕ БАНКЕ ЗА ОБНОВУ И РАЗВОЈ,
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ КОНВЕНЦИЈЕ О НУКЛЕАРНОЈ СИГУРНОСТИ,
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ ЗАЈЕДНИЧКЕ КОНВЕНЦИЈЕ О СИГУРНОСТИ УПРАВЉАЊА ИСТРОШЕНИМ ГОРИВОМ И О СИГУРНОСТИ УПРАВЉАЊА РАДИОАКТИВНИМ ОТПАДОМ.

Молим посланичке групе, уколико то већ нису учиниле, да одмах поднесу пријаве за реч, са редоследом народних посланика.

Сагласно члану 157. став 2. и члану 170. став 1. Пословника Народне скупштине, отварам заједнички начелни и јединствени претрес о Предлогу закона о дуалном образовању, Предлогу закона о изменама и допунама Закона о предшколском васпитању и образовању, Предлогу закона о изменама и допунама Закона о основном образовању и васпитању, Предлогу закона о изменама и допунама Закона о средњем образовању и васпитању, Предлогу закона о потврђивању Споразума о зајму (Пројекат инклузивног предшколског образовања и васпитања) између Републике Србије и Међународне банке за обнову и развој, Предлогу закона о потврђивању Конвенције о нуклеарној сигурности и Предлогу закона о потврђивању Заједничке конвенције о сигурности управљања истрошеним горивом и о сигурности управљања радиоактивним отпадом.

Да ли представник предлагача Младен Шарчевић, министар просвете, науке и технолошког развоја, жели да да уводну реч? (Да.)

Реч има Младен Шарчевић.

Изволите.

МЛАДЕН ШАРЧЕВИЋ: Поштована Народна скупштина, поштовани посланици, ја ћу покушати да будем врло концизан. У односу на прошли боравак, најавили смо да доносимо посебне законе, и то у форми

измена и допуна три системска закона која произилазе из кровног Закона о образовању и васпитању, а то су предшколско, основно и средње образовање, који се морају ускладити са системским законом, као и нови закон о дуалном образовању и васпитању. Такође, имамо и три конвенције, па ћемо, ако се слажете, кренути редом.

Закон о средњем образовању и васпитању, који је донет 2013. године, није уредио категорију звану дуално образовање, нити наведени закони препознају овај вид образовања. У средњем образовању системским законом отворен је простор за овакву делатност, а јако је важно да се уреди питање практичне наставе и професионалне праксе коју школа може да остварује у сарадњи са привредним друштвом, установом, другом организацијом или другим правним лицем. Такође је прописано да је начин спровођења практичне наставе уређен одредбом Министарства, као и да се време, начин и услови за остваривање практичне наставе, као и професионалне праксе, утврђују уговором.

Имајући у виду наведено, као и стање на тржишту рада, Министарство просвете, науке и технолошког развоја дефинисало је уређење и развој дуалног образовања као један од својих приоритетних циљева, што свакако захтева и нормативно уређивање овог вида образовања.

Систем средњег стручног образовања у Републици Србији карактерише недовољна... У питању је исправљање застарелих курикулума за средње стручно образовање, као и регуларност уписа у средње стручне школе, који се сада дешава у сарадњи и према потребама привреде. За последицу досадашњег стања имамо велику незапосленост младих људи, која је једна од највећих у Европи, али намера је да ово буде за познатог послодавца, и могућност да деца у том виду образовања добијају посао одмах у току школовања. С друге стране, истраживано је тржиште и апсолутно је привреда неко ко је од нас тражио да школујемо компетентне кадрове, који могу да се укључе у процес рада одмах.

Настава се реализује у два циклуса: један је у школи – то је теоретска настава, а други циклус је у компанији – то је практична настава. Она је распоређена од године до године, кроз разне временске циклусе. Јако је важно да у реалном радном окружењу спроводимо ову врсту обуке. Разлог су и технолошки процеси, који су у садашњим средњим стручним школама врло застарели те морамо прилагодити садашње потребе. Дуално образовање и васпитање обухвата и трећи и четврти степен. Оно има везу кроз целоживотно учење, што Стратегија образовања налаже, као и остваривање посебних услова радне праксе.

Укључивањем послодаваца у секторска већа и низом других новина које закон доноси имамо за циљ да испунимо ону заиста реалну потребу наше привреде. Говоримо о једном новом виду образовања које се за сада учи у 21 стручној школи, у 68 компанија и обухвата мање од 1.300 ученика, али је у међувремену привреда исказала велики интерес, тако да је око 1.800 компанија потписало изјаву о намерама и показало интересовање за овај вид образовања.

Јако је битно рећи да ово није уситњавање врста послова, него управо укрупњавање. Тако ће један млади радник који буде завршио, рецимо, трогодишњи модел уједно бити и столар, и тапетар и моделар, а то су до сада била три занимања.

За сада су потребе привреде исказане у више праваца; и господин Жарко Обрадовић добро зна, ово је започето 2013. године и прва генерација ученика је завршила и сви су добили, цело одељење, посао. Тако да говорим о потреби да они имају и добро намештење и добар посао, да стекну компетенције које ће им дати шансу да почну свој бизнис ако треба и да су то дефицитарна занимања где ће моћи да се боље пласирају на тржишту рада. У питању је њихова могућност даљег школовања, а то је и прилика да полажу тзв. стручну матуру и да стичу компетенције уз рад. Тиме немају ништа лакши пут ка даљем високом струковном школовању или чак и универзитету.

У току расправе видећете колико је одредаба посвећено управо заштити на раду, заштити деце, и низ других ствари.

Јако је важно да су партнери у овом послу пре свега људи из Привредне коморе Србије, која ће имати врло важну улогу у делу практичног дела наставе код послодавца.

Значи, нисмо занемарили потребу да се у средњим стручним школама у којима се спроводи настава и по стандардним моделима очувају радионице и школске хале, јер постоје млађа деца, постоји опасан рад, постоје прилике, када желе да пређу код другог послодавца, да буде неки вакуум у времену. То надокнађујемо радом у тим центрима.

Ради се неколико центара за следећу годину, што ћете видети у закону о буџету, као центри нове техничко-технолошке изврсности, који су у комбинацији са дуалним профилима самоодрживи. Тренутно се завршава такав пројекат у Ваљеву. То је било прошле године у буџету. Уз помоћ привреде ћемо направити неколико центара и они ће покривати шири подручја. Реч је, заиста, и о новим технологијама и о потреби тржишта. Нарочито ће бити значајне грађевинске струке за следећу сезону, угоститељско-туристичке, јер наша грађевина и друге гране вапе за добрим радом. Мишљење компанија које су овде, и домаћих и страних, јесте да им

требају добро обучени радници, а не јефтина и бесплатна снага, јер се она добија неформалним образовањем кроз кратке курсеве.

Измене и допуне Закона о предшколском образовању и васпитању имају да реше основни задатак, а то је да ускладе овај законски пропис са системским Законом о образовању и васпитању, да се изврше одређене измене и допуне, да се унапреде поједина законска решења у циљу обезбеђивања квалитета, доступности и праведности предшколског образовања.

У току је и ова конвенција, о којој ћемо касније говорити... А могу и да спојим јер је тема заједничка. Она се односи на међународни кредит који је био у доларима или у еврима, свеједно, око 47.000.000 евра, који има за циљ да подигне велики број установа кроз четири компоненте: да омогући обуке, да омогући укључење људи из разних маргинализованих група и да изврши адаптације одређених простора по локалним самоуправама, а такође да се изграде нови вртићи.

Као што вам је познато, наша земља има заостатак у лепом проценту када је у питању обухват деце од три до пет и по година. Та рана писменост је јако значајна за даљи напредак кроз све видове школовања. Ми заиста сматрамо делом образовања не само обавезан предшколски припремни програм већ и остале програме које они раде у том узрасту. Наравно да је васпитна функција у том процесу далеко израженија.

Морамо решити овим законом и однос радне снаге. Имамо различите степене који су укључени у процес предшколског образовања и васпитања: од првог нивоa средње стручне школе за медицинске сестре и здравствене групе, до високих струковних школа, као и до универзитетског нивоа који имају васпитачи који завршавају групе на учитељским факултетима. Циљ је да се испоштују одредбе Стратегије образовања и васпитања, а то је да систем друштвене бриге буде висококвалитетан и да се оствари обим о којем говоримо.

Ја ћу вам дати још неке детаље везане за Конвенцију пошто смо већ код овог дела предшколског образовања и васпитања. Значи, управо због спровођења одредаба Стратегије, прва компонента у оквиру овог кредита износи 32.000.000 евра и посвећена је градњи и адаптацији, повећању капацитета на нивоу Србије, и то углавном на подручјима оних самоуправа које имају слабију мрежу. Затим, 4,7 милиона евра ће се потрошити за унапређење квалитета услуга предшколских установа; оне ће се финансирати кроз активности за подизање квалитета обуке и разних других делатности у постојећим установама.

Припрема се велика подршка (у компоненти три) породицама које имају призивок сиромаштва или маргинализованих група или руралних

средина, тако да је за ту потребу, за те средине издвојено око 8,4 милиона евра. И, кроз компоненту четири, цео тим и посао који обавља и технички разлози су за то постојање око 1.900.000 евра.

Ми смо носиоци посла, Јединица за управљање пројектима је неко ко то са нама остварује. Каматна стопа је предвиђена да не може бити већа од две стопе. Тренутно је каматна стопа 0,68%, мање од 1%. Значи, повољније од овога није било.

Ако држава жели да подигне ниво предшколског образовања и васпитања, онда је потребно да уради један овакав велики заокрет и велики подухват да би се то пристигло и урадило, да би квалитет даљи свих видова образовања пратио прво предшколско.

Системски Закон о образовању и васпитању је довео до потребе да се изврше измене и допуне закона о основној школи. Наравно да су то прво она битна и нужна усаглашавања, да се изврше одређене измене и допуне које нису садржане у старом закону и нека побољшања мера које су у старом закону можда већ превазиђене. Заиста, сад се стварају нове правне претпоставке за оптимално функционисање основног образовања. Урађени су циљеви и исходи основног образовања и васпитања, уведене су међупредметне компетенције за крај основног образовања и васпитања, што је измена која је проистекла из потребе да се усклађивањем овог посебног закона са променама у системском закону обезбеде квалитетне основе образовања и васпитања.

Предлогом закона прописана је могућност да све школе и јавне установе могу да остварују програме посебне педагошке оријентације, па смо дали само неколико примера (Монтесори и друге облике), али као методе рада. Такође, Кембриџ је дао академске и многе друге моделе, које сада и државне установе могу комбиновати као што то већ раде приватне. То је оно поглавље у системском закону које говори о аутономији установе. Ту ћемо заиста узети оне добре вештине и добре примере који ће обогатити и оплеменити неке националне моделе образовања. То је досад било ван овог система.

Детаљније је уређена садржина плана и програма наставе и учења кроз школски програм, програм школског спорта, годишњи план рада школе, организација васпитнообразовног рада, учење на даљину и низ других тема које се овде сада покрећу.

Када је у питању здравствена заштита ученика, јасно је дефинисана улога школског система и здравственог система, јер до сада је ту било и преплитања надлежности, тако да смо то уредили са здравством. А има и послова које смо оставили као заједничке (вакцинација, систематски и

друге ствари). Брисани су делови одредбе који улазе у уређивање области здравља, то смо нагласили.

Проширена је улога ученичке задруге. Системским законом смо ту отворили добар простор и сада већ раде тимови како се то да имплементирати, значи, и за васпитну функцију школе, за предузетничке компоненте и компетенције које ученици стварају, и за учење о раду и ономе што рад производи као позитивну категорију.

Ученичке задруге ће преузети огромну улогу кад говоримо о уџбеницима, и то ће бити у следећем закону који припремамо за Скупштину, измене и допуне. У ствари, биће то потпуно нов закон о уџбеницима, где ће бити прича о њиховој доступности, дигиталној форми, чак можда у великој мери и категорији бесплатности, али у највећој мери ће ђачка задруга бити дистрибутер, тако да средства остављамо школи.

Низ активности ће произаћи из ове једне категорије.

Решена су питања уписа у музичке, балетске школе, оцењивање ученика, полагање испита из страног језика. Ако имате, рецимо, ученика који је у једној школи учио француски, па се пресели, и у школи у коју долази има немачки, он је морао све да полаже изнова. Тако да ту имамо те прелазе. То су нека чисто практична питања која се морају усагласити.

Утврђено је право ученика на бесплатан превоз. То је нешто што смо хтели да уредимо овим законом. То се решавало одлукама и уредбама Владе. Сада ћемо то решити законски.

Решили смо признавање страних школских исправа. Рецимо, имамо ситуације које живот наметне: наши људи који раде у иностраним дипломатским представништвима, када се врате у земљу, имају великих проблема. Ромска популација, која одлази често у Европу, прекида школовање, враћа се, нема завршене последње године и остаје у вакууму. У тим срединама морамо видети све видове образовања који могу бити у функцији да бисмо у неком следећем кораку припремили обавезност средњег образовања. У том циљу се ради и нова мрежа, ради се и припрема мреже ученичких домова, стандарда, као и регулисање превоза. То је можда лакше донети а теже применити, међутим, мислим да ћемо то почети да радимо синхронизовано.

Решена су питања специфичности рада, када је у питању кућно лечење, болничко лечење, ученика са сметњама у развоју и инвалидитетом, тако да су дефинисани циљеви основног образовања према ономе што системски закон пружа. Идемо на циљеве који треба да обезбеде безбедно окружење и низ других ствари, здраве стилове живота, о томе смо већ причали.

Такође, најважније су категорије развијања кључних компетенција кроз целоживотно учење и кроз међупредметно повезивање. Ту немамо додатних трошкова, тако да смо побројали области које ће бити у току.

Када је у питању трећи ниво – предшколско, основно и средње образовање – наравно, средње образовање је широка капа. Ту имамо опште образовање кроз гимназијско образовање, средње стручно и категорију дуалног. Дуално је за сада најмање заступљено, а потреба је највећа. Гимназијско ћемо сигурно овим мерама које смо урадили... На данашњи дан усвојен је реформисани план гимназије, урађен по најбољим међународним стандардима. Ко жели да провери, може да консултује било коју гимназију у Србији, јер су сви учествовали у томе. Годину дана се припрема, биће веома савремена школа, која је очувала интегритет доброг општег образовања и традицију српске гимназије, оплемењена великим бројем изборних предмета, са ученичким могућностима да их бирају, да спроводе пројекте и примењују стечена знања. Уводи се нови смер који је био експеримент, а то је информатички. То неће бити само за надарене. Предузете су велике мере да се деца у садашњем седмом, осмом разреду што више припреме – уз помоћ компанија смо добили разне обуке – да би могао већи број ђака да аплицира. Истражићемо колики је проценат гимназија које ће до године увести информатичке смерове.

То су велике новине. Ако вам кажем да гимназија више од четрдесет година није реформисана и да је ово што ми зовемо нашом гимназијом у ствари један руско-француски модел, који је имао после себе „шуварицу“ и 1990. био враћен на стари ниво – измењена је Народна одбрана, Техничко за Информатику и никакве измене нису прављене... Отуда Стратегија, када су гимназије биле у питању, није могла да се помери са тачке на којој је била. Мислим да ћемо овим правцима врло дефинисати улогу гимназије као основне школе која води ка студијама. Мислим да ћемо ту успети да стигнемо циљеве Стратегије.

Када је у питању средња стручна школа, ту имамо много захтева. Ту имамо различите моделе и морамо тачно видети који модели су везани за систем дуалног образовања, а који остају у класичном моделу средњих стручних школа. Даћу вам један пример: не мора да буде искључиво економска школа место одакле ће се ићи на студије економије. Ако неко жели да буде специјализован кроз студије за међународне економске студије, па иде на маркетинг и друге области, он не мора да учи рачуноводство и књиговодство које мора да има у средњој економској школи. Он ће добити модул којим ће бити врло оспособљен да то може из гимназије. И овако из гимназије највише одлазе на економију. Такође, права, низ области; ту ћете видети врло брзо много новина.

У међувремену је завршен Национални оквир плана и програма за целу државу Србију и то ће бити врло брзо објављено у „Службеном гласнику“; такође, и реформски план за гимназије, програм ће бити готов до Светог Николе. Обавештавамо и да су програми за први циклус првог разреда основне школе готови, биће скоро у јавности. Пети разред је готов прошле године, фалила је нека биологија, још неке измене, и то ће бити објављено. Ми паралелно завршавамо законодавни оквир и радимо све друге процесе реформе у истом даху.

Вратићу се на још неке елементе средње школе, а то је: усклађивање са поменутиим системским законом, разна термилошка прецизирања, дефинисање међупредметних компетенција. Изузете су школе за образовање одраслих, јер то није средње образовање, они се углавном на том нивоу образују за основни ниво образовања, што је било упаковано са средњим због њихових година.

Утврђена је тачно двојезична настава, која сада може да се остварује: на језику и писму националне мањине и српском језику, на језику мањине и страном језику (што никада није био случај), и национална мањина и српски језик. Имамо све три комбинације које можемо да направимо.

Регулисан је однос стручног и општег образовања. Развојни планови школа и сарадња са послодавцима у сектору којима припадају образовни профили и средње стручне школе су у потпуности разрађени. Уређује се повезивање са послодавцима.

Одређују се посебни услови рада и уписа када су у питању деца са сметњама у развоју и инвалидитетом.

Савети родитеља формирају се на локалним самоуправама. То је нешто што је произашло из системског закона и сада се прави овде.

Дефинисали смо програм студијске посете. Темпус канцеларија која је отворена у Београду и програми за Еразмус плус су овог пута обухватили значајно више професоре и ученике средњих школа тако да ћемо их укључивати у тај предакадемски део, у јакој мобилности у европским оквирима. Наравно, и са другим земљама, не само европским.

Усклађено је решење које прописује модел установе. О томе смо причали у системском закону и то даје сада много веће могућности када се реформски програми уводе.

Учење на даљину је решено.

Органи задужени за запошљавање, који се укључују у процесе планирања уписних квота средњих стручних школа, већ су ове године утренирани, тако да се тржиште рада, локална самоуправа, Комора и образовање удружују и праве реалне планове потреба за сваку средину. Ове

године је то урађено преко 75%, значи, на свим деловима територије Србије. Није било времена да се уради у пуном капацитету. Догодине ће то бити апсолутно тако.

Регулисана су и нека друга техничка питања, о чему ћемо ових дана.

Јако водимо рачуна о осипању ученика из средњег образовања. Ако уводимо обавезност средње школе, она је велика, 85% је обухваћено, али ако решимо питање осипања пре свега ромске популације и неких других социјалних група, онда ћемо то моћи да подигнемо на жељени ниво.

Од практичних ствари – коришћење наставе физичког, ко ради, ко теоретски итд., до неких казних одредаба, и слично томе...

Дужан сам да вам дам обавештење везано за наше колеге које раде у „Нуклеарним објектима Србије“ и Агенцији за јонизујуће зрачење. Конвенција о нуклеарној сигурности је међународни инструмент у надлежности Међународне агенције за атомску енергију којим се унапређује нуклеарна сигурност и међународна усаглашеност у тој области. Њен предмет уређивања је сигурност нуклеарних постројења а циљ је да се обезбеди њихов сигуран и добар рад, безбедан по становништво и животну средину.

Ова конвенција се примењује на област сигурности нуклеарних постројења, и то на копнене нуклеарне електране које су у надлежности државе уговорнице, укључујући објекте за складиштење, руковање и третман радиоактивних материја, ако су на истој локацији и директно повезане са радом нуклеарне електране.

Конвенција о нуклеарној сигурности је усвојена још 1994. године у Бечу, али је ратификација кренула кроз многе државе у региону, тако да бисмо ми били, међу 83, сада 84. земља која је то уважила. Ово је сада наша међународна обавеза. Имајући у виду да је Европска комисија 16. новембра 1999. године донела Одлуку о приступању Конвенцији о нуклеарној сигурности, при чему у преамбули тог документа стоји да су све земље чланице Европске уније приступиле Конвенцији, потребно је да Република Србија нађе свој интерес и усвоји ову конвенцију ради даљег приближавања Европској унији.

Иако уређује област нуклеарне сигурности код нуклеарних електрана, одређени аспекти Конвенције применљиви су на нашу земљу, у близини које се налази велики број нуклеарки (у ближем окружењу Мађарска, Бугарска, Словенија и др.). Јер ако до неког акцидента дође, онда немамо безбедан простор, ваздух и постоје активности које морамо да предузмемо. Србија, односно још бивша Југославија обавезала се да на својој територији неће градити и имати нуклеарна постројења тог профила.

Имамо још један акт – извињавам се, у питању су четири закона и три ратификације – Заједничку конвенцију о сигурности управљања истрошеним горивом и о сигурности управљања радиоактивним отпадом. Такође је у питању међународна конвенција, такође и обавеза, а одлуком Комисије ЕУ из 2005. године постала је саставни део њеног законодавства. Конвенција је такође донета у Бечу 1997. године а ступила је на снагу 2001. године. Ратификовале су је 42 земље, тако да смо ми такође неко ко сматра да је корисна за нашу земљу.

Овде говоримо о разним материјалима који остају као последица коришћења у медицини, индустрији и на другим местима. Као што вам је познато, све залихе такве врсте отпада су 2010. године извезене у земљу порекла, Русију, на даљу прераду. Ми засад немамо тих материјала и количина на својој територији. Приступање Конвенцији нам даје много већу сигурност ако имамо потребу да регулишемо ове ствари. Значи, потребно је да се постигну жељени циљеви: да се настави са одржавањем високог нивоа нуклеарне сигурности; да се успоставе ефикасни механизми против потенцијалних опасности и ризика како би појединци, друштво и животна средина били заштићени од последица јонизујућег зрачења, а потребе и аспирације садашњих генерација остварене без компромитовања могућности да нове генерације имају здраву средину; да се спрече акциденти са радијационим последицама и ублаже такве последице ако би до њих дошло. Ја бих толико.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала, министре Шарчевићу.

Сада ћу дати реч колеги Арпаду Фремонду. Када он заврши, завршићемо са данашњим даном и наставићемо са радом сутра у 10 сати.

Изволите, колега Фремонд.

АРПАД ФРЕМОНД: Поштовани председавајући, поштовано председништво, господине министре, сарадници, даме и господо народни посланици, Посланичка група Савез војвођанских Мађара – Партија за демократско деловање сматра да доношење сета образовних закона, и то Предлога закона о дуалном образовању и предлога измена и допуна закона из области предшколског васпитања и образовања и основног и средњег образовања и васпитања, које данас разматрамо представља важан корак у усклађивању са стратегијом „Европа 2020“, усклађивању са Стратегијом паметног, одрживог и инклузивног раста.

Изазов који стоји пред свима нама је како да паметном политиком образујемо компетентне ученике, да им учинимо доступним знања, вештине, ставове и вредности, а то су кључни елементи развоја једног

друштва и, на концу, како да задржимо талентоване, стручне и креативне људе који ће креирати друштво знања, иновација и нових технологија.

Доношење овог сета образовних закона је важан корак у образовним реформама, али морам да истакнем да поред низа разлога за доношење ових закона – усклађивање са кровним Законом о основама система образовања и васпитања, унапређење квалитета и ефикасности свих нивоа образовања и васпитања, обезбеђивање и унапређивање квалитета, доступности и праведности свих нивоа образовања и васпитања – као кључни разлог видимо учење засновано на развоју кључних компетенција. Развијање компетенција подразумева развијање позитивног односа ученика према обавезама, развијање савести и одговорности за преузете обавезе, као и развој позитивног односа према тимском раду и предузетништву.

У циљу унапређења квалитета образовања на језицима националних мањина, посланици Савеза војвођанских Мађара су предложили амандмане на предлоге закона о изменама и допунама закона о предшколском васпитању и образовању, основном и средњем образовању и васпитању, као и на Предлог закона о дуалном образовању, који имају за циљ унапређење васпитнообразовног рада за припаднике националних мањина на језику и писму националне мањине, прецизније, регулисање коришћења језика националне мањине у остваривању васпитнообразовног рада.

Такође, амандманима смо реаговали у смислу додавања података који се тичу одређивања образовног статуса детета, ученика и одраслог. Мишљења смо да су подаци о националној припадности, подаци о језику на којем је стечено основно, средње и високо образовање, о претходно завршеном програму образовања и васпитања, односно нивоу образовања на матерњем језику од значаја за евиденције које воде и јавне исправе које издају предшколске установе, односно основна и средња школа.

Треће, мишљења смо, уколико се план и програм наставе и учења остварује на језику националне мањине у програму дуалног образовања, да је важно прецизирати обавезу послодавца да организује и реализује учење кроз рад на језику те националне мањине, као и да инструктор познаје језик националне мањине на којем се остварује план и програм наставе и учења. Посланичка група Савеза војвођанских Мађара и Партије за демократско деловање је става да је важно ускладити овај сет образовних закона не само са кровним Законом о основама система образовања и васпитања, већ и са Законом о заштити права и слобода националних мањина који у члану 13. предвиђа да припадници националних мањина имају право на васпитање и образовање на свом језику у институцијама предшколског, основног и средњег васпитања и образовања.

Четврто, за Посланичку групу Савеза војвођанских Мађара и Партије за демократско деловање важно је да су решења предложена овим законом у складу са овлашћењима националних савета националних мањина, као и са одредбама Закона о утврђивању надлежности АП Војводине, посебно у делу који се односи на поверене послове АП Војводини. Дакле, предлози сета образовних закона поштују законске одредбе о повереним пословима: давање сагласности за реализацију наставе и остваривање школског програма на језицима националних мањина за мање од 15 ученика по прибављеном мишљењу одговарајућег националног савета националне мањине; признавање стране школске исправе; поступак признавања стране школске исправе; вођење евиденције и чување документације о признавању стране школске исправе; давање сагласности на број ученика ради стицања специјалистичког, односно мајсторског образовања, стручне оспособљености, преквалификације, доквалификације и специјализације.

Образовне реформе и предлози закона који су пред нама се могу разумети само као део ширег процеса усклађивања са европским вредностима и стандардима. За Посланичку групу Савеза војвођанских Мађара и Партије за демократско деловање важно је да су предлози закона сагласни са тематским коментарима Саветодавног комитета Оквирне конвенције за заштиту националних мањина, од тематског коментара који се односи на образовање до тематског коментара који се односи на право припадника националних мањина, не само идентификацију.

У духу тематских коментара Саветодавног комитета Оквирне конвенције за заштиту националних мањина предложили смо амандмане који подразумевају контекстуално шире схватање образовања. Под појмом образовања подразумевамо не само обавезан основношколски систем, већ предшколско и више образовање, истраживање, стручно образовање, образовање одраслих, образовање професионалних група и образовне активности ван редовне школске наставе.

Посланичка група Савеза војвођанских Мађара и Партије за демократско деловање као важан разлог за доношење ових закона види повећање обухвата деце и обезбеђивање доступности свих нивоа образовања. У ширем контексту, повећање обухвата деце и обезбеђивање доступности успостављањем социјалног партнерства усмереног на повезивање образовања и тржишта рада кроз законодавни и институционални оквир система Националног оквира квалификација јесу претпоставке смањене стопе сиромаштва.

Као значајан корак у подршци реформама образовног система у Србији и као први споразум ЕУ ове врсте са неком од земаља западног

Балкана, крајем септембра 2017. године Република Србија је потписала са Европском комисијом уговор о реализовању пројекта образовних реформи, за шта је Европска унија издвојила 27,4 милиона евра бесповратних средстава за период од 2017. до 2019. године. Пројектом је планирано да ће око 40.000 наставника у Србији бити тренирано у складу са новим, модерним програмима, што ће студентима обезбедити висококвалитетна предавања и да ће истовремено четири хиљаде наставника који предају на језицима националних мањина добити специјалне тренинге, а посебни уџбеници на мањинским језицима биће штампани.

Када говоримо о додатним тренинзима за наставнике, подсећам на активност из мањинског акционог плана – даље развијање програма стручног усавршавања наставника и сарадника који изводе наставу на језику националних мањина. У извештају о реализацији мањинског акционог плана за активности које доспевају закључно са другим кварталом 2017. године наводи се да ће радна група Министарства просвете, науке и технолошког развоја, формирана у јуну 2017. године, израдити нови правилник о стручном усавршавању наставника, васпитача и стручних сарадника. Као део ових активности, Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду у оквиру Центра за усавршавање наставника реализује програме за стручно усавршавање наставника и сарадника који изводе наставу на језику националних мањина. Такође, у оквиру овог центра организују се акредитовани семинари за наставнике и сараднике који изводе наставу на језику националних мањина.

Дозволите ми да говорим мало о бројевима и статистици. Укупан обухват деце узраста од три до 6,5 година је низак у поређењу са другим европским земљама, као и циљевима Стратегије развоја образовања у Републици Србији до 2020. године. Наиме, док је просечно учешће деце узраста од четири године до поласка у основну школу у 28 земаља ЕУ у 2012. години износило око 94%, у Србији је то био случај за око 74% деце наведеног узраста. Охрабрује да је укупан проценат обухвата деце предшколског узраста у сталном порасту: док је 2002. године 32% деце било обухваћено предшколским образовањем, у школској 2016/2017. години обухваћено је 52,3%.

Имајући у виду демографске пројекције и да се популација деце предшколског узраста смањује непрекидно по стопи од 1% годишње, потребно је добро планирање нових капацитета предшколских установа како би се избегао несклад између доступних капацитета и броја предшколске деце.

У 28 општина у Војводини припремни предшколски програм реализује се на два језика; у шест општина и градова реализује се на три

језика: на српском, мађарском и словачком у граду Новом Саду и општини Ковачица; на српском, мађарском и румунском у граду Зрењанину и општини Житиште; на српском, мађарском и русинском у општини Кула; док се на српском, мађарском и хрватском припремни предшколски програм реализује на територији града Суботице. Оно што забрињава јесте смањење броја деце у припремном предшколском периоду из године у годину.

С друге стране, према подацима Републичког завода за статистику, обухват средњошколским образовањем деце средњошколског узраста износи 85,4%. Евидентно је осипање пре завршетка средњег образовања и оно износи 3,21% у трогодишњем и 1,29% у четворогодишњем средњошколском образовању, што на нивоу целокупног средњошколског образовања представља стопу одустајања од 1,54%.

Када говоримо о одељењима са малим бројем полазника у средњим школама, Министарство је у школској 2017/18. години одобрило отварање мађарских одељења: апотекарски техничар у Хемијско-технолошкој школи у Суботици, у сомборској гимназији „Вељко Петровић“ и Економској школи (смер кувар), у уметничкој школи „Богдан Шупут“ у Новом Саду, и у Хемијско-прехрамбеној школи у Чоки отварање комбинованог одељења, смера месар и пекар.

Припремни предшколски програм и образовно-васпитни рад у Војводини у основним и средњим школама, поред српског, остварују се и на мађарском, словачком, румунском, русинском и хрватском језику, двојезички у национално мешовитим срединама.

У АП Војводини настава на језицима националних мањина, националних заједница организована је у 43 средње школе, са седиштем у 17 локалних самоуправа, 12 гимназија, 27 стручних школа, две мешовите школе и две уметничке школе на мађарском језику. Дакле, у школској 2015/16. години, на територији АП Војводине од 466 редовних основних и средњих школа, у 20 се настава реализује искључиво на једном од мањинских, а у 138 школа, поред српског језика, настава се реализује још на једном или два мањинска језика. Укупно у 158 школа, поред српског наставног језика, постоји неки од мањинских језика.

У школској 2015/16. години у 1.240 основних школа на територији Републике Србије настава се изводила на српском наставном језику и на језику осам националних мањина (албанском, бугарском, босанском, мађарском, румунском, русинском, словачком и хрватском), као и комбиновано на српском језику и језику националне мањине.

Да полако закључим, господине министре, желим још једном да подвучем да ће Посланичка група Савеза војвођанских Мађара и Партије за

демократско деловање подржати предлоге закона. Очекујемо да ћете показати отвореност по питању прихватања наших амандмана, чији је циљ усклађивање ових предлога са усвојеним кровним законом и осталим споменутим законима. Драго нам је што смо у прошлом периоду са вама изградили изузетно добру сарадњу и надамо се да ћете и по питању ових наших предлога бити отворени.

Хвала на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Фремонд.

Хвала министру на обраћању и свим колегама народним посланицима који су данас учествовали у дискусији.

Видимо се сутра у 10 часова.

(Седница је прекинута у 19.55 часова.)